BITEII

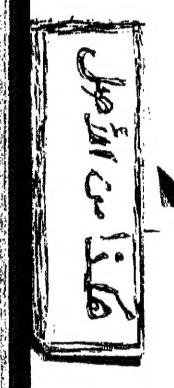
ז' בחשון, תשמ"ח 30.10.1987

פלאטו-שרון מסתער שנית ₪ מי רוצה ילד מקסים ₪ אל עריש. אחרי פלישת הארבה ₪ אלן סולומון, מספר חזק ₪ צייד המרגלים. איפה קנור הכלב ₪ אדית קמחי. יפה מהתמונות ■ רוחות בראש העין ₪

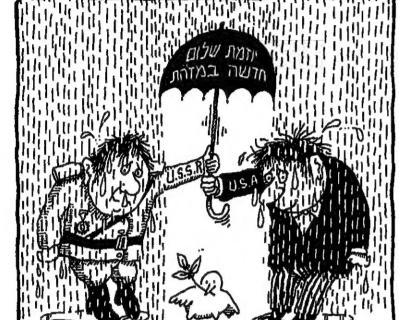
קונאים יקנים

ו' בחשון, תשמ"ח 30.10.1987

ם 1981 כל הזכויות שמורות ל"מעריב"

עורך גרפי: יורם נאמן מעצבת: יעל חורן This Magazine is a Supplement to Maariv International Edition גרפיקה: נטע גרינשפן מודעות: אורי דגן

עורך: צבי לכיא עריכה: דניאלה בוקשטי אורית הראל

שהמוני בית ישראל עשו בשבוע שעבר את יציאת מצדים שלהם. יצא עמוס לבב ושמואל רחמני בכוון ההמוך, לסיני וקהיד. אגב כך למרו פרק בארגון מאולתר וחסכוני של טיול למצרים שלא בחיווך משוד וסיעות. אם, למשל, מוותרים על הנסיעה בקו הישיר של "אנד" מהל־אביב לקהיר, ומפצלים את המסע לשני קטעים, חוסכים זמן ועצבים. נסיעה באוטובוס בקו הישיר חל־אביב קהיר זו עיסקה חבילה, הרכב לא עווב את מסוף הגבול המצרי עד שובדק אחרון תוסעים. אם הוא מלא – זה סיפור לשעות. המצרים עובדים בקצב של. אפילו ימתינו לתורם עשרות אוטובוסים, כפי שהיה בשבוע קונות. זוג מעוילים או שני זוגות, שבאים לבדם לרפיח בתחבורת גלשהי כדי לקחת משם מונית לקהיר, מסיימים את הליכי ביקורת הגבול בתוך דקות. אולי זו דרכם של המצרים לעודד את השימוש בַּתַחבורה שלתם. מעבר לנקודת הגבול ברפית שולט היגיון אחר. מוטב להגין ואת, גם אם לא תמיד קל להשלים.

לנג ורחמני למדו את השעור הזה בחורת חהיגיון, בתחנה האשוה נסיורם. רשמיהם בכתבת הפותחת את המוסף. קבלת פנים לאוח מישראל שונה בשתי גדות התעלה. מערבית לסואץ – פנים מארות. בצפון שיני – פנים תשדניות. זה מתחיל בשלטים המוצבים נווך לתעלה: "זרים אינם דשאים לעזוב את הכביש הראשי". הצוות שלוו קעה מהכביש ונכנס לאליעריש. לאחר שהחלו לראיין פקידי מימשל פה ושם, מצאו עצמם במטח שרותי הבטחון. מעצר לצורך תקיוו עם הרבה רנעים של חוסר ודאות מביך. לא נורא, אבל לא ומים. ושמית אסרו עליהם לראיין פקידים. מעשיה, חפכו אותם למצוועים. כפר קטן אליעריש. עם שרות תבטחון, וכל מי ששמו עליו עון, פוטב לשמור מרחק. גם שם. חשב"כ המצרי לא יודע הוכמות. קשה להכנס לראש שלתם. עובדה, תחרימו מחישראלים את חומר ותעמולה הרשמי שקיבלו במימשל האזרחי, החוברות שמהללות משבחות את מפעלו של מובאראך לפיתוח ושינשוג העיירה.

ים רגישות כאל-עריש לחיכוך החוזר עם הישראלים. דובר הששל תאזרחי תישווה בין נחשלות המקום תחת הכיבוש הישראלי לעומה המיתוח חמצרי המואץ לאחר הנסיגה. ואולי זה מה שהקפיץ את "האוז הגדול". לפתום את פין. האם מפני שלא יפה להקניט אורה נחישוט בפצעיוו מצד שני, מי מכפר על אי־נעימות באי־נעימותו אפשר היה לתפטר מהצוות בחיון, בלי תשדנות וחקירה מביכה. כך או אחרה – בבואכם לאל-עריש אל תוחמשו שם שני דברים: חיגיון מוכר וחלון ראווה לשלום רום.

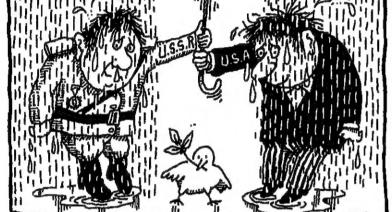
נשעו: בועו הודג'מן בסרט

החדש "העורבים". כתכה בעמ' 18–21.

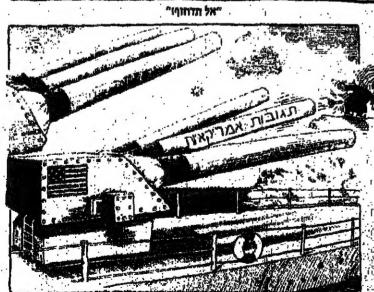
32 יפה מהתמונות אל עריש. מאת עידית שחורי אזרי פלישת הארבה מאת עמוס לבב שטח פרטי, של מי אמה ילדו מאת סמדר בת־אדם מאת נורית ברצקי שוחד לגויים 36 רוחות בראש העין מאת אבי מורגנשטרן מאת גדעון מרון על יד תנועל־נפש מאת יאיר לפיד ואבי מורגנשטרן מאת יצחק בן חורין 49 לאכול בחוץ

25 קווים לדמותו מאת מאו"ל מאת יהונחן גפן: 50 וורקאציה. זכרו את חשם צייד המרגלים. מאת יהודית חנוך אימה "האדם הרומישי" 53 שימודים מאת אמנון אברמוביץ׳ מאת מאיר עוויאל קופץ ארוד רוזוק מדי 54 הורוסקום מאת אלכס דורון זו עיול "קופקבוע",

בב פנטראוז מאת יגאל לב לאקבות החלמוניות סאת נילי פרידלנדר 60 "מעריב" לפני 35 שנה בעריכת גבריאל שטרסמן

5 yacalo

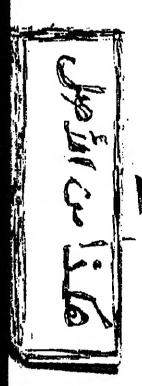

הלוואות ו. 2500 ש־ח בריבית לחוגא צפרה נסובה לחדר בריבית של ריבית זכות יומית של 25 מהשקל הראשון ועד יתרה של 2000 ש"ח. ער 2000 ש־ה כריבית חגרשית של משיכתיתר נבוחה אה לא מסקם על פעולותיך במסבון נלמעם שיפים טתחת ל-50 שימ: פסור מעמלות לועק 180 ש־ח למליסי תואר שני ושלישי כרסים אשראי (וי זה וכסטומט) כחיום ו-50% הנחה כביסוח הלכלת כרטיס אשרא שי שימושי ונאה לכל הפתח חשבון.

סטודנט, למה שגם אתה לא תרוויח?"

כל זאת תמורת 2 מרח לחודש בלבד. דביביות ובעונת כיום הפיסום. הבק רמאי לשנת איז תואי העובוית אי להפטיקה בכל שן. פרשים בכל סרובי בנק לאוםי. הבק רמאי לשנת איז תואי העובוית אי

בנק לאומי-רווח יומי

רבבות הישראלים שפשטו על מצרים כנחילי ארבה, פסחו על אל־עריש. יש סיבה. זרים לא רצויים שם. צוות "מעריב", שסטה מהנתיב ונכנס לעיירה ללא תאום מוקדם, נעצר לחקירה במטה שרותי הבטחון. כמה שעות של איינעימות. לא בריוק חלון ראווה לשלום חם.

> מאת עמוס לבב צילומים: שמואל רחמני

מושעשון בכידי רובי הפבשה, במשרה באל-שיש, רוא חון בשר דאשי השחרור"

ארבעים אלף ישראלים עברו כאל ערים בחדשים האחרונים, עשרים אלף בחג הסוכות. הם לא התעכבו, כי אם תשויאם לקהיר, לפירמידות ולשוק. הם יכלו הק להתרשם בחלפם ברתובה הראשי של העיר, כי הפיחח שם הוא מרהים. מבער לחלון האוסובוס הם יכלו לראות עשרות וילות שניבנו ונבנות לאורך חוף חוקלים היפהפה, שני בתי מלון מפוארים ועוד כונה עממיים יותר, והמון שיכונים חרשים שאיניי כנראה שאיננה מן המשובחות, ויעירו על כך כחמי הרטיבות המתרחבים ליד צינורות המים והמרובים.

כיום האחרון של חג הסוכות הגיעו למסוף הנכול של רפיח 180 אוטובוסים, בוח אחר וה. 9,000 ישראלים לכושים במעילי עור (10 דולף בקהיר) לא הרשימו במיוחר את הפקירים המצרים, שהמשיכו לעבוד בקצב שלום. גם ביום רגיל אחה עלול להחקע. בצר המצרי של מעבר הנכול אסילו שמונה שעות בחום שעות ארוכות של המתנה נמטר לחם כי לה יוכלו לעכור כאונו יום, והם הוומנו לנמות את מולם למחרת, האוטוכוסים המצרים הובילו אותם למלון ישהשה על חוף־הים, "אגוש אוברוי" ששו. זוג און זים מצרים יכולים להתאכסן שם תמורת 60 לירות מצרים ללילה (בעוך 30 רולר), אורחים מתו"ל מינכים לשלם

נסמע זר, וזה עולה להם פי שניים. ככמה מלונות עדין לוקחים כסף זר. בשוק ובחנויות הסיפור הזה ביס נגני. תשיא מובארך הכריו בארונה מלחמת המי נשק השוור, הכנים ללא משפט כמה סוחרים ליים לה לחשפה כלתי מוגבלת (הוא השתמש בתקנות לפת חים שקורמו, סאראת, עוד הספיק להתקין), השק השוצר ספג נוק־אאוט.

מלון אוברוי הוא מלון גדול, בן שתי קומות,

סטיים קופרומה מצויה בכיסם, תיירים ישראליים שלם לודניון שם יושי של נופש, בויל הוול, אבל מ מ מועם דומה שהם פשוט לא רצויים שם

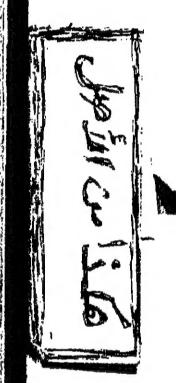
כיאה לכל דובר מקצועי. בחדרו ישבו עוד כמה פקידי בתי ספר. כאשר אתם הייתם כאן נעצרה ההתפתחות, ממשל, עם פנים התומות. בנוסף לתפקירו הרשמי, מר אנשים נסעו לעבור אצלכט, וכאל-עריש לא נעשה בפיר הינו עורך המקומון של אל-עריש, וגם צייר דבר. לא היתה שום כניה", הוא אופר כפנים התומות, מתברד כי רובם המכריע של פקידי הממשל כאו

לאליעריש אחרי הסכם השלום. קל לוהוחם בעיר. הם אלף פקירי ממשל חוישים הניעו לאליעריש מאו "פרץ מסתובבים בחליפות ספארי קלות בהידוה, ועל מניהם השלום" ארשת אדנות. אחריכך יתברר לנו שהם מרוויחים לא שיה תוףים ענק לבריפהם. מגועים לשם תיירים יותר ממאה לירות מצריות בחודש (כחמישים דולר) חלקית לשאלה מה עושים כל כך הרכה מקידום.
שיים מצרים ענק לבריפהם. מגועים לשם תיירים שיום מא נות לבו מנסיכויות הנפט, ואזרחים ובשעות אחר הצוריים עושים האלטורות, אסילן כנהגי בנפון סיני. בחדר יושבים ארצעה אנטים באופן קבוע. סטיים שהתנות עוב ומנסיכויות הנפט, ואזרחים ובשעות אחר הצוריים עושים האלטורות, אסילן כנהגי בנפטר נום ממונה גדולה של הנשרא מונארד. מוניות. אכל כשעות העכורה השררה ביריום

שנים רומה שהם פשוט לא רצויים שם. מוסטפה כמיר חזר לאלינים אחרי השורות, המקים שני העיתולאים מישראל, שהגיעו סיום כך.
ממשר הישראלים הגיעו עם המנקים, הם המקרם שני העיתולאים מישראל, שהגיעו סיום כך.
ממשר בישראלים הגיעו עם שלפים באנלית ובצרפתית: "ורים אינם עקרו 60, אחון מתושבי צפון סיני אל הרלחא של ללא תאום מוקרם, מעודרם אינם עקרו 60, אחון מתושבי צפון סיני אלפים הא באליפת השרנות. הרכה חשרנות. הרכה שוח חל גם הנילוס, ונוא אומר, לירו יושב פקיר, גם הוא באליפת הבניש הראש". כנראה שוח חל גם המציג עצמו לע בשלו הארטי, אומר "ב-1981 סילר בנראל שרון באליערים", מסחר ספארי בחירה, המציג עצמו רק בשמו הפרטי, אומר. בדופור סייר בנראל שריון באל ערישי, כספר ספארי בהירה, המציג עצמו רק בקשרונויי מוסטפת בקרו "גם הוא נרהם לפראת ההתפתחתת מסטפת בקרו" גם הוא נרהם לפראת ההתפתחתת בשמות הרך ב"אוברוי" וכבוקר התקשרנו הוא אתראי על הפיונות של האיוור, ומספר על עבודוע מוסטפת בקרו בעלי בנין השקים הישן. וזיום באין זיום העבודה במשקל של אליעריש. כאנו בנאווה, כמעט בהתרסה "היום וייתם באיוור" היו כאן זה מוסן של האים. בנין המשלע עצמו פשואר כאר, "הוא מש"מת וללא תאום, בררכנו לקהיר, וכאן איש", הוא אומר "כשאתם הייתם באיוור" היו כאן ווו פווסן של האים. בנין המשלע עצמו פשואר כאר, מודה המות בררכנו לקהיר, וכאן איש", הוא אומר "כשאתם הייתם בארה אותנו וווישורש. כלילת הוא מוצר ישית, משתת מיסון אלת או מיה פה רק בית ספר אותר. אותנו וווישורש כלילת הוא מוצר ישית. פתרת קיינוס אלה או בית פה רק בית יספי אחר. אנותנו יותים הריש בלילת הוא מוצה כשר יקייתן בניצו 1007 ברו יישור בון האורות על הספר "פצ"

ומעיף מכט מכעד לחלון, לעבר "שכונת השלום". החרשה. זהו שמה. שיכון מודרני גדול שנוער לפקידייממשלה, עם אלף יחידות דיור. כלומר, לפחות

במשרדו הגדול של פוסטמה במיד ניתנת תשוכה מהקיר ניבטת בהם תמונה נדולה של הנסיא פוכארך. אדם אתר מקבל מהם הומנות. אדם אתר נכנס כעבור מוסטפה כביר חור לאליערים "אחרי השחרור", ומן קצר עם השתיח, ושלישי חולץ עכורם את

לאחר הכיכוש הישראלי. ארכעת ילדיו נולרו בקהיר. כשחזר בעקבות השלום, לא מצא את ביתו. "הכה נדבר על השלום, ונשכח את העבר", הוא מציע. "חלאס. נפתח דף חדש. עכשיו יש כאן תחושת שלום, המלחמה רחוקה, אתה רואה רק הישגים והתפתחות, חינוך ותרבות, שנשוג. אליעריש היא עיר שוחרת שלום", הוא אומר. "אני מקווה שאכן תהיה ועירה בינלאומית על פתקים קטנים. צעיר במרים מגיע מדי פעם, גוטל לשלום, ויהיה יותר שלום כאיזור. אל־עריש היא דוגמא לשגשוג שהשלום יכול להביא".

אנחנו מספרים לו שפגשנו קודם גנו שעובר כחברה ערבית המספקת שירותים לכוח הרב־לאומי בסיני. יש לו שמונה ילדים, והוא מרויח 100 לירות סצריות נתודש (כ־50 רולר). בישראל עכר בסכיון, גם כן כגנן, והדריח 500 דולר בוערש. רק עשירי אל עריש

מוסטפת בפיר מכחיש. "אין זה נקון", דוא אומר. רבים מדוויחים היטב. החקלאים, למשל, מקבלים רק ממלוגים 12 אלף לירות מצריות כשנה וכ-6,000 דולר). אני אשאל אותך: כמה בניינים נכנו כאן בעת הכיכוש הישראליו כל הפרוייסטים שאתה רואה סכיבר, בוצעו אתרי פרוץ השלום".

מר בפיר נותן לנו כמה חוברות המפרסות את כל הפרוייקטים הללו. מאודר יותר יחדימו אותן מאיתנו. הוא מספיק לספר על מפעל המים החרש שהושלם רק לפני תרשיום, פרוייקט ענק של הנאת מים כציער מן. הנילוס: על עמורי החשמל שכבר הוצכו ויחברו בעתיד את אליעריש לתחנת-הכות בקהירו ואו גכנס לחדר איש גבוה בחליפת ספארי כתולה, ופניו וועפות.

בחדר משתרות וממה. "טקיוריטי", אומר האיש את מילח הקסם. תוך דיקות נכנסים לחדר אנשים נוספים. אחר מציג עצמו כאיש לשכת העיתונות הממשלתית אור

איגר יכול לשוחה כאן עם איש ער שחקכל אישור מן ווממונון עלי", אומר האיש מלשכת תרגום העיתענות, אותו כיריו את התעורות שמסרנו בכניסה אסור לכם לבאית שום איש ממשל באל עריש",

השיחה בקטעת וכולנו נוסעים לממונה על הַבְּטְוּוֹנִ בַּמָּרְחָבָּ אָלִ ערישׁ המונית על חשבוננו

נמוך הקומה. את אחר הממתינים, ושוב המתנה ברממה לא נעימה.

"בוקר טוכ", אנחנו אומרים בנימוס, באנגלית. שואל את הצלם כערכית וזה משיב.

כערכית". הוא מתבקש לסרט, והשיחה נמשכת מאותו רגע

ביקורכם לאן מוערות פגיכם עם מי תיפגשו בקהירו היכן תתאכסנו שמז" הסגנון בוטה. האיש רושם כל מלה. אחרי רבע שעה אנחנו שוכ מוכלים החוצה, אל חדר ההמתנה,

כחרר ההמתנה אתה רממה מעיקה. מיטה צבאית

בשמיכה צבאית. חמישה בסאות, צעיר במרים והאיש בחליפת הספארי הלכנה, הרושם כל העת ביומנו. עוד עשר דקות חולפות, ואנו שוב מובלים פנימה. עור שאלות קצרות ותשובות קצרות. שוב חדר

ההמתנה. הצלם אומר בשקט שהוא חושב שראה את החוקר יוצא מהחצר במכונית פולקסוואגן. הפעם ההמתנח ארוכה יותר, שוב מגיע הצעיר המכנים. הפעם מונחים הדרכונים שלנו על שולחן החוקר. הוא עדיין לא מנומס אך יותר קורקטי רושם שעה ארוכן בניירותיו, ואז פולש חוראות בערבית, מכוון עיניו ישר אלינו. האיש מלשכת העיתונות שותק. אנחנו מבקשום

מגיעים לכנין בן שלוש קומות במרכז העיר. העל מוסטפה בכיר עזב את אל־עריש ארבעה חרשים הכניסה שומר זקיף חמוש. נכנסים לחרר קטן עם כמוז כסאות. איש בחליפת ספארי לבנה רושם את הפרטים. "הדרכונים כמלון", אנחבו אומרים לו. האיש מלשכת העיתונות נעלם, ועימו המתרגם

יושבים עשר דקות בדממה. מדי פעם נכנסים לחרר אנשים, נרשמים ומתיישבים. הפקיד רושם משהו מגיע תורנו. אנחנו מוכלים לחדר חסר הדר,

ופוגשים שם את שני החברים שהביאן אותנו לשם. "אין כאן בוקר טוב", פולט אחר היושב ליד השולחן. "כאן מרברים רק ערבית. מה שמר"ז הוא

"אהה, אתם מרכרים ערכית", חוגג האיש את CZINEI. "לא", אומר הצלם. "אני יורע רק כמה מילים

בערבית, כשהאיש מלשכת העיתונות מתרגם. נפתחת חקירה: "מי אתם? מאין אתם? מהי מטרת

. הפעם כידי צעיר אחר הלובש מרים. החלוקה ברורה צעיר אחד מכניס את האנשים, אחר מוציא אותם.

בת שלוש רגלים שעונה על שתי אבנים, מכוסה

דרא מסביר. "ואנשים כחווב"ז אנחנו מקשים "איז בעיות", ונא אומר.

המפרט הטכני של הדירה מצטיין בתוספות רבות כוון פלחי שיש ין עוד בניין כזה מצפון לירקון
דמין לעצמך בנין מגורים: מפואר כמו בשדרה החמישית
בניריורק, בודד כמו וילה, וממוקם בלב אזור המגורים בנודל 60×30 סיים בהול, בחדר האורחים, בפינת האוכל ובפרוודור

חדרי השינה. אריחי קרמיקה בשרותים וכמטבח (כולל קירות). תלונות אלומיניום, משטח עבודה במטבח עשוי שיש גרניט, אסנקת חשמל תלת – באזית, חימום דירתי באמצעות קתבקטורים, הכנה למאנים מפוצלים ועוד.

רוגוביו - אתה בחברה טובה את מנדל הפארק בונה חברה נוקבוצת חברות הבניה רונוכין קבוצת רונובין נמנית על חברות הבניה הוותיקות והמכוססות בארץ

בין הפרוייקטים שביצעה רוגובין בשנים האחרונות בנייני מגורים בשכון בבלי, בתוכנית לי ובטאות אנקה; קוטניים ברמת אניב ני ועוד. כשאתה רוכש את דירתך בנעדל הפארק חשוב שתדע כי אתה עושה עסקים עם חברה סולידית ורצינית, הבנויה על יסודות איתנים כמו הבניינים שהיא בונה.

לכחירתל

* דירות (חדרים + חצר

ברסת אביב.

* דירות 5 תדרים עם מרחבי נוף מהפתוחים והיפים

🖈 דירות דופלקס (המשתדעות על פני שתי קומות) 6 חדרים

מגדל הנארק יש רק אחד. אם לא תמהר - לא ישאר.

במנדל הפארק קיים לובי מפואר ביותר בנובה 2 קומות, מצופה שיש וקירות זכוכית עם עמדת שוער בכניסה, מערכת אינטרקום טלויזיונית (המאפשרת זיהוי חמבקרים מכל דירח) ו־2 מעליות מנדרות ומחודרות. אין ספק, התכנון בנוגדל הפארק יועד לאנשים שודעים לחיות טוב... ויכולים להרשות לעצמם. הדירות עצמן הן מהמהודרות וחמיוחדות השימות ברמת אביב. התכנון המיוחד שלהן מאפשר לך גמישות מקסימלית בחלוקה

שאתה, כמו רבים, חולם לחיות בו. דמיינת! עכשיו תכיר את המציאות,

מנדל הפארק, בניין מגורים מפואר שמעטים כמותו בארץ, ניצב יחידי

על מגרש ענק של 5300 מיירני) קרקע פרטית שכולה גינות ומדשאות

והיכן! באחד האזורים הטובים ביותר ברמת אביב ני, ברה אליהו

חבים, צמוד ממש לשטח ציבורי רחב ידיים המיועד כולו לגינות

ומדשאות ובעי על גבעה כך, שכבר מהקומות הראשונות אתה נהנה

גניין במיקום יוקרתי כזה, מן הראוי שיבנה בסטנדרט הנבות ביותר.

מגדל הפארק תוכנן תוך הקפדה על פרטיות לדייריו, יוקרה בלתי

ולכן, הופקדה מלאכת התכנון בידיו של האדריכל הנודע אורי זרובבל

מופו חמרתיב של חים. אתה מכיר עוד בניין כזה מצפון לירקון:

היא בהתלט מתאימת למה שאתה חולם עליו.

מטופחות, חרחק מכל בניין שכן.

גבוה מעל למקובל

(שתכנן בין השאר את מגדלי דוד).

מתפשרת, ותוך ניצול מרחבי הנוף שמסביב.

המונית ממתינה כחוץ. האיש השני נוסע איתני

למלון. אנחנו משלמים. במלון כל המכטים מופנים

אלינו. הכיקור של אנשי הכטחון שכאו לקחת את

הררכונים שלנו עשה כנפיים. רגע לא נעים. אנחנו

מבקשים לדבר עם מנהל המלון. "אין בעיות", אומרים

לנו. יושבים וממתינים. הוא חולף על פגינו, נכנס

טביב פהמי שמו. אנחנו מבקשים לראיין אותו על

וחזרו והדגישו, שאסור לכם לדכר עם איש באליערים

לא עם אנשי ממשל ולא עם אזרחים, עם אף אחר אסד

צפון־סיבי. את כל שאר התוברות הרשמיות המפרסת

בגאווה את הפרוייקטים שבוצעו, את תכנית החומס

שרק הושלמה ואת זו הכאה אחריה – כולן הומיש

במטה שרותי הבטחון. מהחוכרת היתומה שנותרה ניתו

ללמוד כי באל־עריש יש היום 14 בתיימלון, שה

תעופה לשיטות פנים, בית־חולים גרול, שישה כנקת

כל משרדי הממשלה ותשע תחנות משמרה. בכל איזו

צפון סיני (31 אלף קילומטרים רבועים) ישנם שנשה

חופי רחצה מסוררים, המשתרעים לאורך 220

קילומטרים. בשולי החוברת ישנה אוזרה: "מנקר

נכברו אנא, גש מיר עם כואך לצפורסיני אל משה

ההומנות הרשמי והומן מקומות בחופים ובכתי חבלת

אם תעסוק עם סוכנים בלתי מורשים העוברים כא

באומן כלתי הוקי, אין הממשלה אחראית לכר. אנו כא

כדי לתת לך שרות מעולה חול. אתה יכול לעזור לע

התפתחות התיירות בעירו. הוא מבקש ומן לחשוב.

המנהל מנומס מאר. מוציא כרטים ניקור. כאמל

אחרי המש שעות הוא נותן תשובה: "הם אמת,

כידינו נשארה רק חוברת של משרר התיירות של

לחדרו ואו פקיר מומין אותנו פנימה.

לכם לדבר".

באליערים המוניות הן מסוג "מוצרס". כמודים אין מוניות מסוג "מרצדס". רק כצפוןיסיני תפצה אותן, הישנות, המרושות והרשושות כנראה נשארו עור מימי השלטון חישראלי. אך מהיכן הגישי החרישות יותרו על חלקן עריין ניתן לראות הסימנים הישראלים, כמו ארבעה חורים ליד החלוף זכר לשלט הקטן המסרט את שם הנהג הישראלי וכתובתו. עכשיו יש בעיה של הלקי הילוף פאק איל (המשו בעמים)

★ דירות פנטהאוז 6 חזרים ערבות בנקאית צמודה של בנק לאומי. מואי תשלום: . באוויטת החוזה והיותרה ב־20 תשלוטים אודשיים. מגדל הפארה

לפרטים מוספים ותיאום פנישות ושלותקשר לרגובין בע"מ: לפרטים מוספים ותיאום פנישות של מוספים מוס

דבר נהבר על השלום ונשכח את העבר. חלאם. נפתח דף חדש. עכשיו יש כאן תחושת שלום, המלחמה רחוקה, אתה רואה רק הישגים והתפתחות, חינור ותרכות, שגשוג, אל־עריש היא עיר שוחרת שלום, אני מקווה שאכן מהיה ועירה ביגלאומית ויהיה יותר שלום באיזור

Bincold 8

קח את

הביתה

העוצמה של

מקרחה 344 TM

משחות זוית

מברג/מקרחה נמען 608

של מי אתה ילד?

TIVINITATION 175 GIAVER קיץ 1975, מודעה בעתון. מי רוצה ילד מקסים. מחפשים בית לגבי, ילד נטוש מיום לילדתו, עם מום בכליות. תמר ויחיאל ברס לקחו אותו הביתה. העובדת הסוציאלית אמרה שלא כדאי, יחד עברו ניתוחים, כמעט נגעו במוות. סתיו 1987, גבי חייל בצה"ל. אימץ את עצמו למשפחה. את הביורוקרטיה והמחלות ניצחה האהבה. חשיפה.

מאת קמדר בת"אדם

ותרת בעיתתו ימי רוצה ילר מססים"ז כמו מיכרז, אבל כלי הצעות מחיר. כל הקודם זוכה. בלוחות המוכרים/קונים, רצות המודעות כמשך חודש לא הספקתי לרשום איפה הוא. בכוקר קכתי ועור חקכתי על המקרה".

"ש נות אפר, אונת במקצועה בקופת דוולים "מכני". לפני כמה שכועות שכרה דינקשו עדיין מתקשה למזוג את הקפה. מה שקורן ממנה זה בעיקר הנחישות של ין דני העומר בפני הרצוך, לא, תורה. היא לא זקוקה לעורתי צריך לאמן את

יש לים לה היו כיום חבישי, אולי בשתים עשרה בלילה אמר שיש לר בן אי מוצ יעצריד לעוב את המומר. אין מקום בשבילו באו מסום. אם לא תהיה

תמים. ער שמשהו יקרה. ער שמישהו ישים לב ויענה. דירה נפלאה, טמונית יד ראשונה, ומי רוצה ילד מקטים:

מועם סכות, בכית משפחת ברס. שכונת ניתרהברם, ירושלים. תמר, גכוהה,

יבוא שיתקושורות בד המשביר המרכזי בע"מ המחלקה הטכנית, טל, 2149413,031389216.

שמייר כלי עבורה קשוחים - לעבודות קשוחות:

'שטייר - פאר תוצרת אירופה עם מוניטין של עשרות שנים.

לך על שמייר - המשביר המרכזי תומך בך לאורך כל הדרך.

מקרחות, משחזות, מברגים חשמליים, מלמשות, משורים וכלי עזר לאחיזה וחיתוך.

שפייר - מיועד עבורך המקצוען והחובב המעריכים איכות אמינות וסיבולת.

תמונה מאז: גבי, בן שש ומצי, מחפש בידו –

שמות ברויים, כותרוונ

לקחון של אמצע יוני חיה כתוב, "דויד מחפש ביו", לריד, שם ברו" ילר בן
השתים היוני של אמצע יוני חיה כתוב, "דויד מחפש ביו", לריד, שם ברו" ילר בן
השתים למנים בריד במערכת השתון והשלפוחית, מום מלידת המאלין אותו
השתים למנית אתיים הודיו נמשו אותו בכית הוולדות, כגלל המום, בשורה תינוק
השתים לעות אתיים הודיו נמשו אותו בכית הוולדות כגלל המום, בשורה של במשר אהבה".
השתים לשתו נילו הצעיד ירע שהוא שונה מילדים אותרים, אולם למן במצרי שלום מום מינות מדי מבוטית אחדי מבוית חבונה שלו בושבים שלום או מרכז לרבר על הניתוח שהוא מתור לעכון בארור ב ניתוח שיאמשר מינה ליבר על הניתוח שהוא צתיך לעד השנות לרניף, או בדרכיו. המעוד יינים לשמש משנות אומנת לרניף, או בדרכיו. המעוד יינים לשמש משנות אומנת לרניף, או ביינים כולים לפנות אל יינות שכנור כרוצו. מוף ציטום

שו שיים היש לודיו

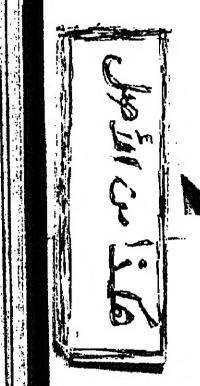
יווואום תעניקיוו לך MILLI, BUR, MILL, IIIL. HIR JUNUI HINK TAK -- જારા માળ જુકા קייוו, גער זוכל, ילד גון שרות, עון נעיון עול ונוסד ואנטוינו עולוקווינו אווך, מגטיחים

REPORTED TO THE PARTY. ומחררינו אותך אחרי נולה שועותו"

משפחה שתאסוף אותו, הוא יצטרך ללכת למיסד למפנרים. היה קשה לי להרדם כי בסתיו 1987, יתקיים מיניזיכוה אם נאמר או לא נאמר מטהו ככיוון של פיגור.

יוטה שכטר מויצה "פיצורן כשום אופן לא. הוא היה ילד יוצא דופן. מיותר אנחנו חיפשנו לו מקום. כמוסר שלנו החויש ילרים דק ער גיל שם והוא ככר היה במעט שבה מעבר לגיל. היינו הייבים למצוא לו מקום חלופי והיתה בעיה. היה לו מום שעשה אותו חריג, אכל כשום אופן לא פיגור".

אלישבע שליו, מרכות משפחות אומנה, מטעם השרות לילד ולנוער: "היה" לה לחור לתפקוד. היא תמונג את הקפה לבדה, אפילו שכואב. אתרי שעה של מרובר בעצם בפינור סביבתי. התנהנויות שמאפיינות ילדים שנדלים במוסרות: לה משה פותו את התמות את התפח לברות אשיאו שנות הוב שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. ילרים שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. ילרים שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. ילרים שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. ילרים שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. ילרים שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. ילרים שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. ילרים שהופכות לטבע שני, ולרים שיושבים וכתנדנדים, כמו בתפילה. את הראש בקיר, מה את התרי בפרים. שיום, חדי בפרים היו מצינים עצמם את הראש בקיר, מה מתות. הבעה אחרת על הפנים. ילרים שבשום אופן לא נמצאים את הראש בקיר, מה מתות הראש בקיר. הוא מנית עליה את שתי ידיו. כמה בנים היו מצינים עצמם ברמה של הגיל שלחם. אין להם את הנירויים שכל ילד מקבל מהבית. תמיד כולנו משוום שאם יימצא ביה, הדברים הללו יכתדרו. בריעבר, זה לא כל כך חשוב מה חשבנו או. פר הבל ברצו עסו עבורה נפלאה. באמת ראגו לו. מי יודע איך היא היה אלכלא וויו מוצאים לן ביתו"

"פתאום אמרח. אני ולרגיש כמו נסיך. אני יכול לחת לך נשיקה ולהגיד לילה שוב אמאי"

תערובת וידגיגיה געעולה

במוסר. את גבי ושמו האמיתי של הילד), הכרתי מיד לפי התמונה. הוא התבונן כעיקר ביחיאל. הלכנו". יחיאל, בעלה של תמר, הוא אתר המנהלים של הגן הבוטני

ואני מתכוון להורי היום. אמרתי לחבר, 'הנה, בא סימנטוב מהטלוויויה'. הוא הוכיר לי את סימנטוב. התחלנו, שני קטנים, להתרוצץ סכיבם. היתה שם אחות אחת בשם ראלי. היא קראה לי להיכרות. שמחתי. הלכתי, ישכתי, הסתכלתי. האמת שפחרתי. היו שלושה נסיונות קודמים לפני הפעם הזאת, עם אלה שצריכים להיות ההורים שלי. היו משפחות שרצו לראות איך זה אתי. לקחו אותי לבית והחזירו בערב. אני לא ממש זוכר. היה פחר. יותר נכת, היתה וראות שוה יגמר. כמו סיפור. כמו 'עליסה בארץ הפלאות'. בסוף היום תוורים למוטד".

מגיל ארבע. קורם כל – שמונה מיטות בחרר. המון ילדים מסביב, יש לי זיכרון אתר חזק של סדינים שחורים. זה כטח ממלחמת יוסדכיפור. היה פחר. היה רצון להבין, אכל לא היה מי שיסכיר. אמרו לגו 'אתם אל תראגו'. אכל במוסר יש את ההרגשה הוו שאחה לא שייך לאף אחר, מטעלות מספרות סיפור ואתר כך מחליפות משמרת. רואנים שתתלבש, תחליף, תאכל. אין שייכות. דואנים לך כי צריך. זה הרכך היחיר שאני הכרתי חה נראה לי מוכן מאליו. אני זוכר את עצמי עם הידיעה ששיקול הרעת היחיר לגכי גורלי הוא שלי. לאף אחר לא איכשת מה בעצם את עושה

אתה לא נותן אמרן כאף כנאדם שאתה רואה.

'תכר: "אחה זובר, גבי, איך במשך השבועיים והאשונים אחה קיאת לי ד"ר מיונטי' וליחיאל 'ר'ו, לויין אלו הין שמנח של רופאים. אמרתיי קוראים לי תמר ראתה אמרת, יכבה אני אותב. לילה אתי קראתי לך סיפור, ופתאום, כלי קשר, אתה אונדי אני פרניק כמו נטידי, ואחריכך אמרת אתי יכול לחת לך נשישה ולהנירו לילח כויב אמאל אני יצומנו או מתחרה, ניחיאל שאלו למה את בוכהו להגיר 'אכא'

הסוציאלית שדיכרת איתנו אמרה 'תראי, לא כראי לך לקחת אותו. את יודעת שגם אחרים ניסו. בהתחלה מתלהבים. אחריכך הוא יסבול שלא רוצים אותו. אמנם את אחות, אבל אני לא תושבת שכרא". אמרתי לה שמה שהיא חושבת זה לא כל כך חשוב. אם הוא רוצה לבנא, אפילו חורש אחר אתי יעשה לו טוב. לא רציתי להתחייב על כל החיים. הגברת ההיא עוד גימתה להתווכה אתי. הוכירה שיש לו מום, שווא צפוי להרבה ניתוחים. שלויצו הוא הגיע ישר מבית היולדות אכל אנחנו את התחלטה שלנו עשינו. דיברנו גם עם מאיר, הכן היחיד שלנו ער גבי, שאן בריוק הלך לצבא. הוא רק שאל אותי אם אני לא חושבת שיהיה לי קשה. מעבר לזה חוא לסח את העניין איתנו. שותר מלא".

גבי: "אני יודע שהגעתי למוסד בן כמה ימים, אכל הניכרון שלי הוא בערך

ליםו לנם סל שמועים בעוד אחר כן זה נהיה לו ביוני: Binesio 12

לראות אותו, אני אקח אתכם. אמרתי שלא. שאנחנו מעריפים להסתוכב לכד שם גבי: "אני זוכר טוב מאר את הפעם הראשונה שראיתי את אבא שלי ואמא שלי,

תמר: "אחרי כמה ימים הם התקשרו. כשהגענו, הוא ככר חיכה לנו. העוברת

"אני מנטה לשחור את התקופה הראשונה שלי כאן, אצל משפחת כרם. הגעתי עם סוודר ענק ומכנטיים ענקיים מהמוסד, והיה כאן כלב שקפץ עלי ואני נבהלתי. אתריבך אני זוכר חדר לבר ומיטה טובה, ואני עומד ומסתכל סביב. לא האמנתי שוה קורה. אוצר כך התחלתי להבין שוה הולך להיות כית קבוע. הרגשות היו מעורבים. מעניקים לך אהבה. טיפול. כל כך הרכה טיפול. ומום. משתרל להחזיר כמח שיכול, אבל אותו חשש, אותו ספק שזה ייגמר. סר־הכל ילר כן שבע, עם נסיון של מוסך ונסיון של אנשים שלוקחים אותך, מבטיחים לך ומחזירים אותך אתרי כמה שעות.

פתאום אתה נמצא כבית. יש לך דברים פרטיים. אתה שומע מסביבר משפטים כאלה, שארתבים אותך. שומע ולא מבין. כמה זה יכול להיות נכון: כמה ככר הם מכירים אות: בשביל לאוזונז ואולי אומרים רק בשכיל להגידו כמו בראדם שאומר לך יהיה טול ואתה יודע שלא. זה תפתר היחיד שליווה אותי כל התקומה. מניתוחים מישהו זר לבית. להביא ילד מהסף הנמוך ביותר, לתוך חיים של תיקטד נודמלי: ומנאבים אף סעם לא פתרתי. גם לא מהמות. ואני הייתי קרוב. כמה שהייתי קרובת אבל מעל לכל היתה הבעיה הפיזית. ילד עם מום קשה מלידה, עם הדינות עתיד. הייתי מיעמד למומר גרוע יותר. את זה אני זוכר בפירוש. הם היו הסיכוי היחיד שלי לחיים. הם, זה אומר כמוכן גם מאיר, אחי הגדול, שלושת חאנשים החשובים כחיי. כשבקשתי לשיוא להם אכא ואמא, התשובה כלי לחשוב חיתה 'כן".

"מצד שני, אף בית־ספר לא רצה לסבל אותו. היתה לו הליכת בדווו כוו, נוראה. הוא לא היה נראה טוב במוכן הזה. שנת הלימורים כבר נפתחה ואני הייחי בלחץ. הלכתי למנהל של 'אלין', שהוא חבר שלנו. היה ויכוח קשה. בטוף הוא הטכים להפגיש אותי עם פרופסור שילד האורולוג, ופרופסור רוכין האורתופר. הם הסכים לקבל את הילד למסגרת הואת. יום אחר הקרמתי להניע בגלל אירוע משפחתי. היתה שעת לימורים, אבל ראיתי אותו מתרוצץ בחוץ, מסיע עגלות של נכים. התפלאתי. הוא אמר שזה מה שהוא עושה כאן, במקום הזה. לוקח נכים ממקום למקום. שליח. התחלתי להפעיל את כל הקשרים שהיו לי כמשרד החינוך. מר תידקין, מנהל בית־הספר הסמוך לבית, הסכים לקכלו אבל מהר מאד חזר כו, כגלל ניתוח שגבי הית צריך עוד לעבור, ולשכב אחריכך חצי שנה בגבם. איימתי: אם לא יקבלו את גבי, אני מחזירה. אף־על־פי שאני מאד רציחי אותו, כמוכן. אבל אם הרשויות לא נוספות אצבע, או גם אני לא. הלחץ הזה עזר".

גבי: "אז לא יכולתי להבין שב'אלין' הם פשוט מנצלים אותי. בבית, הייתי עומר במרפסת של המטבח, משקיף על החצר של בית הספר הסמוך. אמא היתה שואלת: 'על מה אתה מסתכלז' הייתי עונה: 'על הילרים. גם אני אוכל להיות פעם כמוהם? בשבילי זו היתה שאלה רטורית. הייתי בטוח שלא".

תמר: "בכתה כ' הוא ככר למר שם. כבית־הספר הרגיל. אין שנה שלא עבר בה: איזה ניתוח, לפעמים גם שני ניתוחים, אכל אף פעם לא נשאר כתה. ולא שפינס אותו כבית הספר. הוא עבר קשה. היה לו רצון להוכיח את עצמו. לא תמיר הלם לקראתו. פעם הוא היה צריך להכין עבורה על הפאודליזם. זה היה לפני ניתוח והא ביקש מחמורה להגיש את העבורה לפני הזמן. לא אחרי הומן אלא לפני. אבל היא אמרה: אני אגיר לך מתי להביא, ואתר־כך הכשילה אותו כי לא הביא את העבתה בזמן. כמובן שהתערכתי. מה היא עשתהו – נחנה לו עבורה נוספת, קשה יותר.

"חשבחי על הכל תראש. אם גבי היה מח הייחי "תאבדת. אפילו לרגע לא עלחה המחשבה למה הייחי צריכה את זה. החיים לא היו יכולים בלעדיו".

גבי: "ככל ואת, אני תושב שהייתי תלמיר עם קצת פריווילגיות. הגעתי לשם במצב רפואי קשה. מה זה קשהו שואף לאפס. הרים של בעיות. אם את רואה אחר היום ככה, בריא, מאושר, זה כוכות המשפחה הואת. זה גם צריך לתת לך תשובה למה ככלל הסכמתי להתראיין ולפרסם את הסיפור שלי. אני רוצה שיידעה שה העולם ידע איזה אנשים נפלאים הם. זה מצר אחר, וגם העניין של התקווה לנכי ילדים אזרים. אולי עוד אנשים יסיקו מזה מסקנות".

סתיו 1981

הניתוח הגרול בארה"ב. החיים, לפי משפחת ברס, מתחלקים כאופן ברה ל"לפני" ו"אחרי". בסריהכל, עבר גבי 13 ניתוחים, אבל זה הגרול היה הקובל שמשפיעה בכל התחומים, אבל הגרוע מכלו מצב שמעמיד את הילד בסכנת היים מתמדת.

הוא חיה מטופל כ"שיכא", כתל השומר. כל פעם ביתוחים משפצים. לתכל היי כל מיני רעיונות שהיא ייטמה אותם כמסגרת טיפול אינטנטיבי בכית. צורת הקליכה שלו, למשל. היא גילתה שוו בעיה שניתנת לפתרון. אבל הבטיח הארבות בשארה. בתל"השומר הודיעו לה יום אתר שאת חניותוח המסיים שגבי צרין, הם ליי עושים. המליצו על פרופסור ג'מס מבית התולים עיש ביון הוסקינס בבולסיפור. ארתיב, מרום' ג'פס הכיד את המקרה של גבי מביקור שערך פעם כאות הוא המי גם את חמר. כשעתו הבטיח לה שכשיבוא הומן הוא ינתח את גבי (רומשר בעמוד 14

אזחרה - משרד הבריאות קובע כי חעישון מזיק לבריאות

בעניין נקש: לא תחלים

א נוח לפלאטנישרון לדבר על ויליאם נקש. "אני בדרך כלל לא תושב שצריך לתטגיר לגויים יתודי שישב בארץ 15 שנה. אבל האמת שהוא עשה משהו לא טימנטי. בגלל זה אני לא רוצה לקחת החלטת ברורה. לדעתי אברחת שריר חית כלי ביצים בכל הפרשה הזו. כשר משפעים תוא תיה צריך להגידו 'אני משאיר את נסש פה וותו. התלטתי משחו וכולם שילכו קיבינימעי אבל וזוא היוו חלש וככה חצרשה השתבכה".

(המשך מהעמוד הקודם)

מרימים טלפון לפוליטיקאי זה או אחר, משלמים כסף טוכ והופ, אחרי חצי שנה יש אישור כמו שצריך. את התשלומים האלה, אגב, הוא לא מכנים לחשבון ההוצאות. שיהיה גם רווח למרינה. לפעמים הוא כאמת

"אני זוכר שב־72' המוליטיקאים שם היו צריכים כסף לפני הבחירות. משהו כמו שני מיליון דולר. אני, מצא חן בעיני יער במקום שנקרא דיג'ון. 2,500 רונם. בצרפת, אתה לא יכול להרוס יער לטובת כניינים. והיער היה יפה יפה. כאו הפוליטיקאים אמרו לי: תן לנו שני מיליון דולר ותקנה את היער. קניתי את היער כחצי מיליון רולר. ממש כסף קטן. בינתים אנשים חטכו את העצים והיו צריכים לשים לפי החוק שתילים הרשים. הגענו לבית משפט ואמרתי שהמקצוע שלי זה לא חוטב עצים וגם אין לי שום כוונה להתעסק כוה. אמרתי לשופט שאני רוצה לכנות כית קטן. הסכימו. אחרי שהיה תקרים של בית אחר כנינו המון כתים. עשינו עסק טוב מאר. ככה זה הולך שם".

אתת זוכר שמות של מולישיקאים בצרפת שהצלוות לקנות בכסף?

"לא, אני לא רוצה לשרוף את הקשרים שלי, אתה מבין זהן אני לא יכול. עכשיו זו גם שנת בחירות שם וזה לא טוב לאף אחר". גם בארץ אתה יכול לקנות סוליטיקאים כקלות

כארץ? לא. חס וחלילה. זה אני עושה אצל

"ביום האחרון בביח דגן עשינו מסיבה. מישהו גדול במשמדה אבירו אתר לי שהוא תקווה שבכעם הבא שאבוא לשם אגיע כשר המשטרה".

הנויים. פה זה מדינה שלנו, של יחודים. אני לא רוצה לעשות רע למדינה שלנו. עם גויים וה אחרת". סמי מויליק סיגריה. מתרוח על הכסא במשררו

המדודר בקומה הרביעית של דיונגוף סנטר. הוא אחר מבעלי המקום. מלבר דיונגוף־סוטר יש לו, לדבריו, עסקים בכל פינות העולם. עסקי כניה באירופה, צפון־אמריקה ודרום־אמריקה. לא צריך לראוג לו. על קירות המשרר ציורים מהווי העיירה של הרשל יותר. היא טוכל בזהב. שעון זהב, מצית זהב, עם זהב. לטובת השחור-אפור. ברגעיו הטובים אפילו מכריק ספציאליסט בתחום אחר. אני לא מתעסק במרוקאים מבריליינטין. לא ג'ון מרכולפה, אבל אופנתי. פלאפו וכאחיופים. אני מאמין פמדיניות של גורבציב. אני חנוט בחליפה ועניבה תואמת, בלי אף קמט. הרבה מאמין שהוא רוצה לעשות איתנו משהו. הצרה שיש סטייל. יודע לשמור על קור רוח אפילו כשמחעצבן. מספיק אזריוטים כממשלה שמתנגדים לועירה שחם וחלילה לא יכחינו שדנא מאבר את השלווה. זה הבינלאומית, שאומרים שכל מה שהוא עושה זה רק

בשעות הכוקר ומכבח את האור בשעות הערב. באים בעיקר ממחנה הליכוד, ואתה חרי הצחרת בטביבות שבונה היא חוור במרצרס לבית המפואר שלו. למני פשנת שאתה הולך לבחירות עם הליבור, אפילו בסביון. 'תשאל, כל אות יודע אימה מלאטן נדי רצית לווות ואש פניו ואיכור בבתיום. כה כיהו וכאמת כל אחר יודע, לשירצו לעשות מעם פורת סכור

BIDEDIN 16

אותה בכמה סצינות מהאחוזה של שרון. "יש מה 1,600 מטר מרובע בניה ועור 10 רונם גן", הוא נאה. כבית, משוחרר מחליפת הייצוג הלוחצת, אמשר למצוא אותו בינוח יותר עם טרגינג ורדרד, כוס "פרנו" כיד, ונעלי עקב לכנות. קליק קטן באצבעות מכהיל פנימה משרת שאזראי על הכוטנים. משרת לכוש כווסט אדום, תואם למכנסיים ולחולצה. ויש כמוכן גם בארימן ועוד סוללה של עוזרים ומשרתים. כולם דרך אגב, הולכים בנעליים שטוחות, חרישיות, כדי לא להטריד את

קירות הטלון עמוסי ציורים של אמנים שונים. בכל הבית לא פתות משלושה פסלים של יעקב אגם. עולם אחר. רחוק מלהיות דירה שכורה באכך גכירול. כערכי שכת פלאטו מארח כאן חברים טובים מהארץ ומהעולם. עושים קירוש. אוכלים מחבשיליה של אנט, האשה שאיתו ('בישולים נפלאים', מתפעלת ירירה יזראל. על זה אני לא מוכן להתפשר". קרונה של המשפחה) שיכולה להרשות לעצמה גם עושה רושם שהכנסת חפרה לך. היות עייפה מהמטכח. תמיד יש כסביכה עוורת

כנסת הבאה רוצה פלאטו רוצה להיות הקול של יהודי בריה"מ. רוצה להכיא משם שלושה מיליון יהודים. את כולם. לדאוג להם בן־חיים. על אחת השירות בקבוק יין עם השם אתה לעשות בשביל מדינה" מתחלמת ב"מה עשינו ער לרירות, לפרנסה. הסיסמה הקודמת שלו ימה "פלאטו". לא משהו שמלהיב אותו במיותר. זהב מרגש עכשיו בשביל עולים חרשיםה" שואל ועונהו "כלום לא עשינו, ואני רוצה לשים כל חכוח שלי בשביל זה. אתה חשרנסה מצביעות בשביל מלאטו והעולים רק שיער הוהב המפורסם, הכסות לבריחה ההיא, נעלם מבין זה? ארבע שנים רק בשכילם. רוצה לחיות מבריחימז

כלשהי לשים את המלח בסיר.

סדר חיום שלו די סכוע. זוא מניע למסרר יישאייומים בנכמשלחי במצ שאתה קורא להב,

מקומית על מאבקי כוח ועושר אפשר יהיח לקשט לכנסת, אבל בגלל שהם נגד הועירה הבינלאומיה א לא הולך איתם. אני הזק בעד הועידה. אני תושכ שה אני ממש לא מבין את הליכוד. יש בשיטה של הליכו פאראדוקס. אנחנו צריכים להמתכל על האינטרס שלנו להכיא לכאן יהודים. שמיר עושה טעות. גורנצונ יחשוב שאנחנו משוגעים".

אותך מצביע עם המערךז

יצביע ככנסת עם המערך בער הועירה".

נם על יהודה רשומרון תצביע עם המערך לא. שטחים זה מסוכו להחזיר. זה לא סוב לעם

"אני יודע שמרוקאים לא אווובים רוסים. אבל א"

צ'אנס חוק מאר בשביל יזראל להיות בקשו עם מדינות ערב וכמובן תחילת יחסים עם כרית המועצות

200 אלך עותקים

אלח מופץ בשוק לוח שנה חדש

שנמרכזו צוור של הרשליבויחיים. הבאבא

חלי נישנות, אביו של באבאיברוך) מברך את

מתון שחון, הקיפור החול בשפלאטו, מעריק גדול

ת הבאבא סאלו, ביקר אצלו וביקש ברכת

חצלחתו בבוזירות לכנטת, חוא כמובן רצח

לחוציה את חברבה על צילום. הבאבא מאלי

השוד. דק לאחד ריכוך ממושך צילמו אותן מניח

ד על בחפו של שרון. מלאטו הפיץ בין בוחריו

פנשיו זה מתורנם לציור שנמכר עם חלוח

באון אלה עותקום. לדברי פלאטן כל חבסף חולר

תנים. אני דושכ שאני אאבר סימפטיה, אכל אני

לג ששה את זה בשביל סימפטיה. אני אומר מה שאני

חשב אם יהיו יותר יהודים זה יהיה יותר כוב בשביל

סלנו. אני לא מבריל כין יהורי ליהורי, אבל התכלס

וא אומר שיש גם אנשי עסקים שטומכים

" סם נכריה"מ. שם נמצאת הרורכה".

כנה עודה מידידים הכל יהיה בסרר.

אנית עם תחמונה.

אז מה, בבנפת הבאה, אם תהיח שם, עוד ניצו

אני לא כאיריאולוגיה של המערר, אכל המול של המערך שכרגע הם בקו טוב. תרע לך ששמיו עושה בעניין הוח בושות גדולות לעם יוראל. אני

'חסרהז לא חסרה ליו אכל אני לעשות בשניל מרינה, ויותר קל לעשות את זה מהכנסת. יש לי אנרגיה, יש לי קשרים, אני מרגיש שאני יכול לעשה הרבה. אני משוגע על ציונות. אני לא חי מה, לא קרייריסט בפוליטיקה. אני חושב פאנחנו צריכים להיות כאן ששה מיליון יהודים, ועד או אנחנו לצ בשוחים פה. ששה מיליון זה כבר מתחיל להיות פדינה, כי בעולם זה נחשב משהו חוק".

אתה רואה את עיירות המיתוח עם בעיה

הולך להגיר לקליינטים שלי שזה יותר חשוב מפרוש

"יש לי לשלם הרבה כסך כדי לחיות כמו שאני חי. לא סל להשיג את תה שהשגמי הבל זה צדק תאלוחים"

נגרי. הרי כל המפלגות עשו את זה. אני הייתי הקורבן. אבל שירעו כולם שאם מתר אני הולך לבחירות אני עוד פעם עושה אותו דבר. אין לי ברירה. אתה מכין

תמונה משפחתית: "יואב אמר 'אני רוצה שכולם ידעו שאני חבן של פלאטו־שרוו"

לריצוי העונש בכית־רגן הוא הגיע, כזכור, עם נהג צמור. בסך הכל די נהנה מאותה תקופה. "התנהגו אלי טוב מאד והיה ממש בסרר. שלושה חורשים זה לא פילוסופי ונפררנו. היום אני יכול לספר שגם הוא לא הרכה בחיים". התביישתו

אלי. ביום האחרון עשינו מסיבה גדולה עם המשטרה שידאג להיות נקי לפני כן. אין לאף אחר זכות ללמר וכאו שוטרים מכל המדינה. עשיתי גם ספיץ' יפה אף אחר'. ומישהו גדול במשטרה אפילו אמר לי שהוא מקווה שכפעם הכאה שאני אכוא לבית־דגן אני אגיע כשר

> ת ההרפתקה כביתידגן ופרשיות אחרות העלה כספר שיוצא לאור ממש בסט־סלר. תחילה משב לקרוא לו "בעבור הופן מיליארדים". טרמפ על סרטו של קלינט איסטוור "בעבור חופן דולרים". פלאטו במערב הפרוע. בסופו של רבר נכחר השם "כמה מיליארדים יותר מדי" ותשאלו את מס ההכנסה הצרפתי כמה יצאו מהמדינה שלא כחוק) עם פלאטו על העטיפה, ולמעלה מתעופפים שטרות של דולרים. צוות של ערוץ 3 בטלוויויה הצרפתית הגיע בשכוע שעבר לארץ להכין עליו כתכה, ובילה עם פלאטו המישה ימים. השם שלו

בספר הוא חושף לראשונה כמה פרשיות שהיו עד היום מבחינתו, טאבו. למשל שהייתו ובריחתו מהכלא במילנו. הסיפור כאורך מלא. ער כה טפטף כמה פרטים פה ושם. "כשהייתי בכלא במילנו בא לבקר שם במקרה אחד מראשי המפיה האיטלקית. הם שאלו אם אני פלאטרשרוז. הם ראו אותי כטלוויזיה. מיד הם העבירו אותי לאגף של שבעה כוכבים. זה ההילטון של בית הכלא שם. תוך חצי שעה סידרו אותי בחדר שהוא ממש כמו בית מלון. הביאו לי שמפניה ועשו קבלת פנים חמה. אפילו נשים הביאו לשם. כשהיה כא אפילו מוכן לשלם להם עשרה מיליון דולר. הצרה עורך־דין, הוא היה מכיא איתו כאילו ססו'ארית

> שלמעשה היתה זונה. עשירים יכולים להיות. אתה משלם הרבה כסף. אחריכך קיבלתי שחרור בערכות. לקחתי דירה במילנו. הציתי כל הזמן בקשר עם החברה הגבוהה במילנו, עם המפיה ועם הקהילה היהורית. לפני פתח הבית עמרו שני שוטרים כאופן קבוע. ברקו שאני יוצא זגכנס. יום אחר סיררנו הכל. צבעתי את השיער לכלונד, שמחי משקפי שמש ולקותי תיק ג'יימס כונר. לא חשרו שזה אני. שילמנו כסף לקציני משטרה באיטליה ואוצרכך לקצינים גכוהים כמשטרת שוייץ. הכל היה שותר. אגי, יש לי פילוסופיה שכל מי שאתה לוקח לו את החופש יש לו זכות להחזיר לעצמו את התופש. חייב להלחם על הליברליות שלו. אתה מכין זה? כשהייחי במילנו אמרו לי שאם אני מחליף כתובת, אני חייב להוריע מיד למשטרה. כשהגעתי לישראל, הודעתי להם על שינוי הכתובת. הייתי בסרר לאז"

פלאטו מחייך בממזריות. בין משפט למשפט לא ירץ איתו לכנסתו פלאסו לא מוכן לנדב מפסיק לענות לטלפונים. שתי שפופרות יתר. אורי פתיחת מועדון זה או אתר. "אם תבר שלי פותח שמח, שום דבר עוד לא סגור. יש מנעים. צרפחית, אנגליה, עברית. פעם מחוייך, פעם מכתיב מוערון אני הולך. יש לי 37 אלף חברים. מאימהו הוראות. שוכם במצב.

לליו. הוא "יספסף" לצורך העניין כחצי שליון דולר. כסף לא חסר. יש לו, ברוך השם, ועם לאומי. כשרה התעופה כמעט הנקו אותו מרוב הערצה. עם ישראל אהב את הסצינה הזאת. במיוחד את שלאמ שרון לא שוכח שבמוף הפעם היחירה שלו התחפושת, "הציבור קיבל אותי חם מאד. כולם רצו נכות, מצו את עצמו כבית המעצר כבית דגן. קצת שוד שניוד לפעילים ולבוזרים, שימילו בקלפי את הפוק פיש. הלפו שנים מאו ריצה את עונשו (שלושה חוקי מאנד, ופלאטו לא חושב שהוא טעה. להיפך. יואב, יחשוב שאכא שלו ישב בבית סוהר", כך הוא מסיים את הספר. "פחרתי שהוא יחשוב שוה לא ככור מחינתון כית המשפט עשה טעות גדולה. הוא גדול. אכל הוא אמר לי: אבא, אני רוצה ללכת איתך לקרהל היה קורכן. ממש רחמים. בצרפת רודפים ללונה־פארק. הלכנו. היו שם המון ילרים וכולם באו

לפעילים ואני חושב שזה לא היה צורק מה שקכעו שאני הבן שלך. שאני הבן של פלאטרשרון". בספר, פלאטו סוגר חשבונות עם שותפים לשעבר

שנטשו אותו. למשל עם חיאו קליין שהיה בזמנו אחר מפרקליטיו שטיפל בענייניו המשפטיים בצרפת. קליין חילק את זמנו בין ישראל לצרפת. "כשאני הלכתי לכנסת הוא אמר: זה לא טוכ שיהיה לישראל מישהו בכנסת שיש לו בעיות עם החוק בצרפת. היה לנו ויכוח היה כליכך תמים. את הכסף ששילמתי לו העברתי לחשבונות בנק בשוייץ, וזה כמוכן אסור. לפני "למה שאני אתבייש! היה שם הרבה סימפטיה שכן־ארם הולך ומצהיר נגדי הצהרות שאני לא בסרר,

הסיסור שלו עם שלטונות המס בצרפת עומד להסתיים כעוד שנה וחצי. לדבריו, מרוכר בחוק ההתיישנות. עורכייהרין עוברים חוק, ואו יוכל פלאטן לנסוע לצרפת ללא חשש. בלי פיאה, כלי משקפי שמש. ער היום הוא חושב שלא היו צריכים לכנות בימים אלו בצרפת. מנבאים שיהיה אותו גנב. הוא בסריהכל לא שילם מיסים ועשה כמה "פויילעשטיקים".

"אני רוצה להיוח ראש הממש" לה של יזראל. שאחרי ואוות שלי יגידו פלאטרשרוו היה *ווישהו גדול בשבילנו"*.

א רק שלטונות המס הצרפתים אתריו. בימים אלה הוא מתמודר עם תכיעה תרשה כסרר , גורל של 20 מיליון רולר שהגישה נגרו תברת "סי.פי.פי", עוד שריד לימי פאריס שלו. פלאטו כמוכן מצהיר שהוא לא חייכ להם פרצק אחר. ולמסדהכנסה כצרפתו זוו כן, להם הוא חייכ. הוא שהם רוצים ממנו מאה מיליון רולר. או בינתיים הוא לא משלם כלום. ואותו לא יכופפו. אם יצטרך, הוא "לא סובלים שם במיותר. במקום כזה רק אנשים ישלם בסף לפוליטיקאים שיורידו ממנו את הגיבנת הואת. מי בריוק? שמות הוא לא מוכן לנרכ. כעבר נורק שמו של דק שיראק בעניין שוחר. פלאטו ממלא פין עשו סיגריות.

גם בפוליטיקה המקומית לא נטשו אותו. חברים: "אריק שרון, ויצמן, ואס אמיר, האמת שאני לא רוצה לרבר על זה. זה נשמע שהצן לאז זה לא טוב לפני בחירות ככה לרבר".

גם נושא הנשים לא כליכך טוב לבחירות. פלאטו־שרון (57) בנה לעצמו דמות של פלייבוי מודקו בראיונות שנתן בשנה האחרונה, כמו למשל: "אני לא חושב שלאשה יש אותן זכויות כמו לגכר. לו הייתי יודע שאשתי בנרה בי כמו שאני הייתי עם נשים אחרות, הייתי מתגרש ממנה". והיוסן "מה שאפרתי כבר מספיק נרם לי נזק. אני לא רוצה להתעסק כחה. מה שקורה איתי זה לא לפרסום."

בינתים מגצנץ פלאטרישרון בטורי הרכילות יתנועה הסוליטית שלי שהיתה בכחירות לכנסת. כשנחת בארץ, עשו לו סבלת פנים כמו לגיבור הרכה מבקשים שאני אבוא, או אני בא. רק היום קצת התעייפתי מזה.

וסבל המאבקים ודריצות אתה לא עייהן יתראה. יש לי לשלם הרכה כמי כדי לחיות כמו אוטוגרף. היתה סימפטיה משהו לא גורמלי'. זה השורה שאני חי. לא קל להשיג את מה שאני הסגתי. הכל זה

האחרונה שלו. גם בספר. ירי התביישתי שהבן שלי, צרק מאלוחים. אני מוכן לתח כל מה שיש לי, אבל הכל, כרי להכנס בהיסטוריה של העולם והעם היהודי. ורי אף אחר לא עושה משהו בשביל מתם. יש תמיר כחנה מאתורי זה. אני רוצה לוקיות יהודי גרול. להיות נשיא ארצות הכרית לא מעניין אותי. רוצה להיות און נפילט עוצרים אותו, ואפילו במדינת היהודים אלי וטפחו לי על השכם וביקשו אוטוגרף. פתאום ראש הממשלה של יוראל. אני רוצה שאחרי מוות שלי לא נוחות עוצרים אותו, ואפילו במדינת היהודים אלי וטפחו לי על השכם וביקשו אוטוגרף. פתאום ונודו שפלאמורשרון היה משבו גרול בשבילון. און לא נותנים לשחד בשקט. לך תכנה מדינה. "בית הרגשתי שהבן שלי תופס לי במכנסים. המתכלתי אליו יגידו שפלאטו־שרון היה מישהו גרול בשבילנו. אני ופשמי השתכלתי אליו מיוטר. אם היותי שיינה. "בית הרגשתי שהבן שלי תופס לי במכנסים. השתלתי יריצו מיוטר. אם היותי שיינה. לא הייתי פלאנטישרור. ימשפט העליון עשה איתי תקדים. הוא רצה שנשלם והוא אומר ליו אכא תן לי יד, אני רוצה שכולם יראו פייטר. אם הייתי עייף, לא הייתי פלאטרשרון".

17 Macaia

16 RIDEDIO

יזה בעדר נפירן , היא אמרה , אני נוטצאת איתך לניעלה כטאתה עס. אני יכולה להביט למטה ולראות את עצמי מופנפת אליך כשאתה טס מעלי

בועז תורג'מן ומשמאל), רמי פורטים ומיבין) זשולץ: "חוץ מוה גם היינו תולים בחורות על התקרה".

where the second second second

מתחיל לנגן בשקט ואו מכנים את עצמו ל'כראנס' שהיה נגמר, בדרך־כלל, במיתרים קרועים ז־גריף־ צוואר) שבור.

לאט לאט התחילו להצכרף עוד אנשים: סמי בירנכך, שכתב מלים, הניטריסט נטע וייסמן שהכיר את פורטים עוד בצופי דיזנגוף, יוסי אלפנט, הדר גולדמן, ועוד כמר. בכקרים, גרוטברג זויו הין ככניסים את הראש מתחת לברו המים הקרים והולכים לעבודה. שולץ ופורטיס היו קמים בצהריים ויושבים במרפסת על הבירה הראשונה. בניגוד למה שמקוכל לחשוב, האלכוהול היה הרכה יותר מרכוי אצל החבורה הזאת

במהלך תורף 77-78' גילתה החבורה שהיא הפבה, בלי לשים לב, למרכו של תנועה תלאביבית חדשה. ההופעות שלהם במוערון התיאכרון ובמקומות אחרים בכנדים שחדרים עם מגפי שפיק, ושכנעו אותו לעכור היו מפוצצות בלובשי מעילי עור עם סיכות בכתון לחספורת קצוצה, מפחירה הם היו חבורה קיצונית, בבשר. זה לא הפריע להם במיוהר. הם רק גבו את

אפילו לא היה פילם, אבל וזא היה גורם להן להתפשט. לא הפשיט הרבה בחורות. הוא גם סיפר להן שהוא

ביב הדירה ההיא התנקוו רוכ החיים של המסיק של הסרט קן הקוקיה".
החבורה פורטים, רשמית, גר עדיין עם החברים באותה תקופה התחילו בסה עתונאים צעירים שלו, אכל למעשה היה שותף לרירה באופן הכסות, בפעם בקביעות, את עבורה הוצורים שלו, אכל למעשה היה שותף לרירה באופן הכסות, בפעם בקביעות, את עבורה הוצורים, שטענו במעוד מהתומעה היא מפוכרקת. ב-15%, אתרי יציאת תקליכו שלוונדת פגש שמחה דין כבותר ישראלי צעיר, ריקים להפליא, פרוצים לכל מי שרצה להכנס. בחוד של פורטים "פלונטר", השתתעו הפוחים. היה ברור של פורטים "פלונטר", השתתעו הפוחים. היה ברור השני של מרוצים של פורטים "פלונטר", השתתעו הפוחים. היה ביות מוכנות שעליה ישן שולץ, את הלילות היו בכר שמרונר במשהו אמיתי, היותה להם גם הופעה השתרוות. ופט נייסביו היה בהיכל התרנות, הראשונה תאתרונה. נסע וייסכן היה שלמר עליו". כשהגיעו לארץ הוא מכלים בנגינה ובנסיונות אמנותיים, שאפילו הם לא בהיכל התרנות, הראשונה תאתרונה. נסע וייסכן היה שות עם ברוסברג שנתך לו, כשל מראתו הארי, הבינו-פורסים היה או מחסל ניסרות. כשמישהו נכנס הגיסריסט בהופעה החיא: "אני זפורסים ולהקת מים בנימנס לנסות אותה, ביסברג וזיו גם הלבישו אותו עם ניסרה, הוא היה מכקש ממנו בנימנס לנסות אותה,

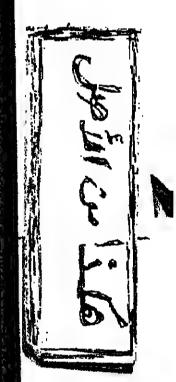
קשה, כמעם בלתי אפשרי, לקבוע מתי בדיוק

של התול. הבחירה של חודש יולי 76' כתאריך מיות היא שרירוחית קצח. הוא נבחר מפני שאו למה הצופעה הנדולה הראשונה של רמי פורטיס. מאון מים וצום־ נבית לסין. הופעה שלאחריה היה לה לפן וקוק לשיפוצים וחיקונים רחבים, ושהכניסה היאוק הישראלי לתודעת התקשורת. כמעט אוים לפני אתה תקופה כבד עסקו שני עורכידיו אלאניביים צעירים, שאול גרוסברג ושמחה זיו, מאוד שולית עריין, שאימצה לעצמה כמה גינונים ניארפאשיטטיים, שהיו מאור מקובלים באותה תקופה ברוכברג היה הראשון. ניארפאשיטטיים, שהיו מאור מקובלים באותה תקופה בכר בתבו מיליון פעם על החיונים בשירוחים, או חוץ בקרב הבורות הפאנק הבריטיות. שולץ, למשל, מאור ב־14, אבל או אף אחר עוד ב־14, אבל או אף אחר עוד ברילים. על רצפת הרירה שלו בתליאניב, ברחוב איים או היהו עוד ב-74, אבל או אף אחד עוד בקוב וובון זה ושמש וים ביות שלו בתליאנים, ברחוב מזה גם היינו תולים בשרות על התקיה". משמש איי "שתלם ביה או לששות מיים מור ביה או לששות מיים מור או "שתלם ביה או לששות מיים מור או "שתלם ביה או לששות מי שמחה זיו: שולץ רבה או לעשות סרט על נחמן שמאנר שמאתורי כבר מסריק, הוא פיור מרי פעם שמחה זיו: שולץ רבה או לעשות סרט על נחמן ב- במצלמה מרים לא ניסיתי לעשות מהפבה. ניסיתי להבנים ברול ברולות, שיהיה. עם הזמן הוא זכה פית שלא התקבלו או בארץ, כמו למשל להקת לכינוי נוְסַף: "המפלצת מרחוב שטאנר". פור שלא היתה כל כך חדינה ובכל זאת לא

וא אינן נם הפעות מסורפות כהרבה כמו,

הם היו חבורה קיצונית, מאוד שולית עדייון, שאימצה לעצמה כמה גינונים ניאו־פאשיסטיים, שהיו מאוד מקובלים כאותה חקופה בקרב חבורות הפאנק הבריטיות. שולץ, למשל, מאוד אהב ברולים. על רצפת הדירה שלו בתל אביב, ברחוב שטאנד שמאחורי ככר מסריק, הוא פיור מדי פעם גרוטאות ברזל נדולות, שיהיה. עם הזמן הוא זכה לכינוי נוסף: "המפלצת מרחוב שטאנו".

21 sipepio

S

היות יותר טוב מבסף.

TOTAL THE BUILDING

עכשיו אתה יכול לקנות כל מה שאתה רוצה באמצעות כרטיס הויזה שלך ולהנות מיתרונות רבים:

* בשיטת אל אלל אתה נהנה מתשלומים נוחים עבור כל קניותיך, בארץ וגם בחו"ל, עם אפשרות לפרעון גמיש בכל עת.

* אתה נהנה ממבצעי אשראי מיוחדים ברשתות השיווק הגדולות, בנוסף לעד חודש אשראי חינם.

כרטיס הויזה שלך מכובד בלמעלה מ-22,000 בתי-עסק בישראל בכל ענפי

יש יותר בויזה שלך

VISA

חסות עולמית של יינה למשחקים האוליתפים 1988

עדני, ובעיקר – על מה נהרגים.

סכת שש לו שם יופי של רברים. אם אתה מתגבר ל המבר של הבותרה, ומדרים אל המדור של ניצן, אב מבין מהר מאוד שיש לך פה עסק עם מישהו כשלים לתאר את השויה הישראלית, בכשרון יניתיון וברוה טובה, ופה ושם גם להכנים למי שצריך. הז לא משמעם אותי. כותב כוב, לעואול, הגבי ניצן בה נעם, עכשה אני מתחיל להתעצבן עלידג

נש לכולנו. תנסו אתם להמציא כל שכוע משהו ציני, פוסק ומשעשע תרש, שנעים להעביר איתו שעת וישומים ערב שבתית, ואני לא צריך לספר לכם איזה שנתוח אותנו לפעמים מקבלים. אבל לרוב, גבי ניצן טנק בדבר עצמו ומעודר אותנו למחשבה, להרגשה, לנעם לצוים, כתיכה שבה אמודה לעשות את זה.

ניליתי אותו כ"כותרת ראשית", כשהייתי באילת, הגה העיונון היהידי שנישאר בקיוסק של המלון. -30 כתב על הסירון כדנר שהתאבר במתנה 80. ומנב היתה משוכחת, משוכו שהוא נגע בלב העניין, יש עד הקידה מרשימה ויסודיה, שאל שאלות קשות, סלות אמיצות. כל מפסד, או הורד, שיקרא את המבה הואת, יהיה בחראי קשוב יותר, דרוך יותר, פעות יותר, ואולי כך יתייחסו אחרת לילרים . ישקקם הצילר ונותנים להם מאה שכיבות סמיכה.

יות לכתוב, גבי ניצן. והמדור האישי שלו, ל יכתב השבועי האישי, שרוצה לשנות משהו בכל פונ נפתונות שופעת המורים שלנו.

לעל המור האישי בעתונות הכתובה, עובר תאנה ושלבים אבלוציוניים מתישים, עד שהוא פון פנוא לא יכול לשנות את המציאות, אלא רק לשל אהה ולנפות לחבין אותה, והה לא מעם.

. המספח החשמל הנרולה והסופיה, ותמחק לנו את כל לפלב ראקון שלה השלב הפרום שפי הקרמון א עומי בשער וצועם, כאחר תוביאים, מתחפש האידאולוני באדיבות הנושא שלנו, הלא זוא גבי ניגן,

יהונתן גפן

המטיף. אבל כיוון שאינו נכיא טכעי, אלא ציניקן

שבועי שבסך הכל מנסה להכין מאיפה משתין הרג הוה

שנקרא עם ישראל, השלב הזה חולף מהר. ומגיע

השלב השני, שכו נהיה הכותב האיראולוגי לסאטיריקן

מעודר גיומיך ובמקרים מסויימים גם כעם, שכן לעולם

אבסורד על מצכו של הארם, כאן ועכשיו, במקום

"אריק שרון" הוא כותב למשל "שריק ארון", במקום

"לבנון" – "פשלנון", ושהקוראים ישכרו את הראש.

לפעמים נעצר הכותב בשלב הזה, שלב הגיחוך

הוא מסתכן בכך שהמשל שלו לא יובן כהלכה, אבל

מאמין שבמשלים ארסיים אפשר לשנות פה משהו, ומה

המדוכדך, ונשאר סאטיריקן, ממורמר לכל החיים. סמט

הועם שבין גבות עיניו יורד לו ככר כמעט עד לסנטר,

אכל הוא עדיין לא מווחר, ובכל שבוע הוא טורח

לצייר את הקריקטורה הקוברת והמביכה שלו.

עצמו הופך למשל לא פתור, לאלגוריה שנט ליחה.

לכן, אם הוא רוצה לתחפתת, הוא חייב להפסיק לשקני

את המציאות במראות עקומות, ולהתחיל לתאר אותה

בצבעים האמיתיים שלה, כלומר, להפטיק להיות נכיא

מנסה לשנות את התנהגות הארס או בעלי חיים אוציים

שנקלעת לסביבתם, אלא רק לתאר ולהבין אותה.

האנתרופולוג מסתכל על אחיו לפין האנושי

בעין פקוחה, לא מבוקרת ולא סלוננית, אכל אם צריד

- דרך זכוכית מגדלת. מסתכל עלינו ועל עצמו כמו

על קופים, כדי להבין מרוע אנחנו קופים לא לצעוק

ולא לצחוק, אלא רק לספר על זה, בצחוק ובצעקה,

בעיניים פקוחות, כל עוד חי ורושט, כל עוד המעבר

עובד, ולא לשכוח להעכיר לדיסקט לפני שתנוא

האונתם להגינים בקשר למצכו של הכוחב

הוכרונות הנאצלים והתר פעמיים

וסאטריקן, ולהתחיל לחיות אנתרולופוג.

שהיה טוב לאינופוס וקרילוב טוב גם לעיתון שלו.

הוא מחליף את הצעקה באלגוריה ובקטעי

אין הוא מנסה להרוג, רק לעצבן.

קווים לדמותו

ני הלך לעשות משוז מאוד לא מקובל ני נגף שלנו, ענף המדורים השבועיים הציניים, כמו זה שאתם קוראים עכשיו, ל מודים קשים שעושים רוח ומתפרנסים מכשת אני הולך להלל בעל מוזר שבועי ציני אתר. צי חלך להגיד שם של עתונאי שכותב כוב, לדעתי. עי עשה ואת ברעה צלולה ובראש נקי, ולא כשבת. נכה שאחרי זה לא אוכל לחזור כי.

הוג, אני אניד את זה עכשיו, ואפטר מוה: אני תשנ שנבי ניצן מיכותרת ראשית", כותב מצויין. זהו, צחוי את זה. אני יודע שואת סבנת נפשות, שזה לא צוי, שהמדורים האלה נבראו כדי לפרק אחד לשני השצון, לחבל השבונות, והעם רוצה דם. ובכל זאת, צי עלך לעשות את זה. ובכן, מצאתי עוד מישהו כדי לקרוא אותו. מישהו ששווה ללוות עיתון כדי לוצח מה ונוא וצשב על מה שקורה פה, מאין יבוא

מותב לקרוא את גבי ניצן כ"כותרת ראשית".

כן, לפעמים יש לו את הנפילות השבועיות שלו,

שים נקוא בעמדה, ועכשיו "בנבו למצלמה", הוא מד סייג מיחק ומשעשע, עם תמונות מיחיים. היא שני נגנס הליכוד כהג האחבה, עם דיבודים על שבה לאין שראל, אבל מתרכו בילד אחד שנובו לו את תלון הא יודע להיסתי ולחוור לנושא היא כותב ל שנ היאבשת של גיבודים מטלוויזית לבנון, ליתושה, ומצליח להציג לנו את הקהל, המתקנדף מן כך פיצות נדעינים. בקיצור, יש עוד מישהו לפות נמון השבוע. חותר לא אסוני עם זה. אבל אולי צאנס מיסם על גבו של גבי ניצן, כדי להגיד משה

ליטניי א לאלדר, לפי השקפת עולמו של הכותב

הכותב אנתרופולוגית, ולכן מעניין לי לקרוא את הטורים שלו.

רק לפני שאתם בתחילים ללכלך. הרכו לי להישבע בפניבם שאיני מכיר את גכי ניצן, היא לא חבר שלי ואני לא הכר שלו. כמו בן, לא זיינתי איתו בפארים, לא צנחתי איחו בהונגריה, לא השתכרתי איתו ב"כסית", לא הקאתי עליו ב"כונאנוה", לא קישקשתי איתו ב"בית סוקולוב". לא הצלתי את הייו ב־איבילוב". לא נתתי לו סטירה ב"צלע בירה". לא מישטתי את אחותו ב'הטופטים". לא היו לנו יהסים כאלה, הם עדיין לפנינו, ברוך השם. אני סתם אוהב לקרוא אותו. אני פשוט חושב שהוא בותב כוב, הניצו

אני שמה שיש לי ולכם עוד מישהו שיעוור לנו בשכת החילונית והעצובה שלנו, וחשבתי שלא נורא פעם לשכח בעל בור ציני, עור בחייו, למרוח שוה לא מקובל, ומומין ביקורת קשה. תמשיך ללכלכ, ניצן, ולמרות שעל ראשך בותרת ראשית די כבדה עכשיו, הקוראים כבר ראו את כל הקריקטורות, והסאטריקו אל תפסיק לכתוב על הכותרת הרא־shic, על הרברים

הכתיבה האנתרופולוגית מהווה לדעתי את שיא דשו לי להצטרף לאלפי המברכים את הכתיבה האיראולוגית אישית. בכתיבה זאת אינך התיאטרון "הביפה" ביום חנו, למרות שלא ראיתי הצנה שלהם מאו שתנה רובינא ומכהיו היו באים להציג במושב שלנו כשהייתי ילר, ונשארים ללון. פעם, הצנות תיאטרון היו לנות במושבים ובקיכוצים, והיום השחקנים ישנים בעיקר

בתל אביכו אבל אני בכל זאת רוצה לברך את קפה "חביניה", הקסת הלאומי שליג אני מקסיד לראות שם כל סלט וכל מלצוית חדשה, הטוסטים עושים את תפקירם הצנוע צצורה מושלפת, המונון העצמאי חולך ומנכש - סיגנון מקורון המחירים מתקבלים על הדעת, ומוטי בתפקיר בעל הקפה, ראוי לכל המתמאות של החמורים במבקרים

או ער מאה ועשרים כולל מע"מי

צייד המרגלים. אינה "האדם החמישי"

אמנון אברמוביץ' (לונדון)

של יתסים מיוחרים עם ספרות ועתונות. שנית, אילמלא ערכה

ממשלת בריטניה מבצע סירום מכירות ברמות חרם ומצור. לא היה

למתוח קו ולקכוע איפה נגמר הכידיון ומתחיל הכיזיון. האם

הספרות נוגעת איפשהו ברבר האמיתי או שהדבר האמיתי רוכו

בספרות, כמו בריגול, קשה להפריד אמת משקר, בידוי מחיזוי,

כמה מטוכי הכותכים האנגליים שרתו בשרותים החשאיים של

גראהם גרין, לדוגמא, הית איש זרועות הכטחון בעת מלחמת

פיטר רייט, 72, פרש משרות־הכטתון הבריטי (אם.איי.5) לפני

ספר וכרונותיו - "צייר־מרגלים" - שיצא השנה לאור, הקים

האם זהו ספר חשוכו מאת מהכר שהוא באמת "חרא"ז אשר

קריאה השוואתית בספרים אחרים שהוקרשו לנושא, בתוספת

. הספר הזה, כמו הסיפור כולו, נמשך אחורה אל שנות החבישים

גיי ברג'ס, האיש מיספר 2 בשנרירות בריטניה

והששים, עת נתגלת שהקצפת שעל השמנת של השרותים

הבריטיים חמוצה מקומוניסטים, נסועה רוכדכנים "ארומים" לרוב:

בארצות־הברית, היה מרגל רוסי, דוגלד מקליין, ראש האגף

האמריקני במשרד התוץ הבריטי וחבר צוות מצומצם לתכנית אטום

משותפת, אף הוא הית מרגל רומי. לאתר שנחשפו ובסרם נתפסו

כרי לעמוד לדין, כרחו השניים לכרית המועצות. מישהו מבפנים

הוהיר אותם. זה היה "הארם השלישי": קים פילבי, ראש האגה

הטוכייםי כשירות הריגול הבריטי. אתרכך נחשף האדם הרביעיין

אנטוני כלנט, מומחה לתולרות האמנות, אוצר ממונות המלכח,

ראת "הארם החמישי", כמו את הקישוא בבריתה של:

מיטר רייט מצא, הוא וצשב שודא מצא, את "הארם החקוישי"

ו"המציאה" הזו, שנתמכה כתחישות ככרות ומימצאים קלים, לא

בתבה לו מנוח ודממה אותו, - בעת עבורתו ביאם איי.ז: לאחר

שהתפטר, כשתרליף את החומר לסומר עתונאי צ'קמן שינצ'ר,

שבמשך שנים היו צייר סנסציות מחורי השרותים החשאיים על

רסי ודריילי אקסטרס", ועכשיו משהתיישב לכחוב ספר בעצמו.

הרסע ההיסטורי של השרותים החשאיים הבריטיים, הביאה את

מאהדותמישים אלף עותקים מציפים בימים אלה את הדוכנים.

הונע על־ידי תאוות כצעז

כותב־שורות־אלה למסקנות הבאות: –

2. מחכרו "חרא" כדיום כמו כולם:

ברג'ס, מקליין, קים פילבי ואנתוני בלנט.

הגששותויוור. לא מצאים ער היום.

3. הוא גרחוף על־ירי אוכססיה, לא בצע.

ו. הספר לא משוכן

הספר מתקרב לעותק המיליון שכבר הפך את בעליו למיליונר.

(מלמעלת) פיטר רייט, גיי כרג'ט, מרגרט ת'אצ'ר. איפה נגמר חבידיוו

תבת ביקורת ארוכה, שהקדיש ה"ניוריורק טיימס בוק לאחר ברג'ס, מקליין וקים פילבי, אויישו השרותים הבריטיים דוויו" לספר "צייד-מרגלים" של איש שרות-הבטחנו הברי־ כאנשים חרשים, "תורכים צעירים". כגי דור שלא ידע אח יוסף (סטלין) אך גם לא את כרית־המועצות של מלתמת העולם השנייה. טי, פיטר ריים, מסתיימת בקביעה (אורגנית), שפיטר ריים הוא "חתיכת חרא" שעשה מה שעשה למען כסף. עד כדי כר. האמנם?

ראשית, לשרותים החשאיים הבריטיים יש היסטוריה ארוכה

כראש היאם.איי.5 עמר כאותן שנים רוג'ד הולים, אשר שלל

עמרתו זו בצירוף אלמנטים ביוגרפיים – כצעירותו שהה כסין – ואישיים – ארם מרוחק, מנוכר, בעל יכולת סוציאליוציה מוגבלת – הפכו אותו, בעיני החבורה בכלל ופיסר רייט בפרט, להיות חשוד כמרגל רוסי. "האיש החמישי". רוג'ך הולים הוא גיבוד הספר

פיטר רייט רסר סביב מפסרו. רוג'ר הולים. כשהאחרון עוד פקר על השרות, שנחצה אז בין תומכי הולים למתנגריו, אשר עשו ממפקרם יעד מועדף, כולל ציתותים ומעקבים. לפני 14 שנה, בשנת 73, הלך הולים לעולמו, ופיטר רייט ממשיך לרסור סבינ קברו, משוכגע ומאמין, שכאן קבור הכלב, כלומר "האדם החמישי". מצוייר כאמונה ובמסמכים מסווגים הצליח רייט לסתוף את

כשמורסמו שני ספריו של פינצ'ד, העתונות הבריטית מלאה לבלום את ספרו של ריים.

דם כחול, לב אדום

מאו מלחמת־העולם־השנייה ירעה אנגליה בוגדים לרוב. אליטיסטית, מעמדית, שבה אילך היוחסין הוא אילן הבתייחסות.

אך טבעי היה הרבר, שפרוזי־אינטליגנציה צעירים שאיבלסי את קיימברידג' נמחצית שנות השלושים, יאכלסו את צמות משרו שנים התקיימה כקמפוסים האנגליים היוקרתיים הפרדה כין נשים וגברים, הפרדה נוקשה וטוטאלית כמו בישיבה דתית, והיא האיצה תחליכים הומוסקטואליים. אחרים מחמרגלים נכנטו לבגירה שלא כדרך הטבע. בהמשך לביטוי הסלנגיישראלי "אוכל מאמרה" - אפשר לומר ששרותי הריגול הבריפי נאכלו מאחודה

חשיפת בנרטובים, בוגרי קיימברירג', מראשי משוד החוד ושרות הבשחון, כמרגלים רוטיים – היכתה את החברה הבריםה בתרהמה, ורחפה אותה להרהורים נוגים, משיטת החינוך ועד שוכח

כדי לשבך את התדתמה נוכח גל הבגידה, סיפקה לעצמה התרה הבריטית שני הסברים, האחד דעיוני, השני טכני: – ו. האנשים שנמצאו בצמרת המדינית והבטחונית הבריטית

תורכים צעירים

צעירים שהביטו על רוסיה דרך המלחמה הקרה ולא דרך העין התנה של המלחמה המשותפת באויב הנאצי. החבורה הזו, שכללה גם את פיטר רייט, הודרכה על־ידי הטראומה של קים פילבי ונשבעה שלא להותיר אבן על אבן, אפילו תקרוסנה מחילות השרותים הבריטיים, ובלבד שלא תיוותר בהם הפרפרת סובייטית אחת.

את מגמת פקוריו לחסט בעבר בחיפוש אתר הפרפרות רוסיות. הוא התנגד להסיט את האנרגיה ליעדים היסטוריים, ולהקים שרותים בתוך שרותים, "גסטפו פנימי" בלשונו.

"צייר־מרגלים". הוא הספר בעצמו. סיכתו ומסוכבו.

צ'פמן פינצ'ר למתול רגליים וספריים סביב המצבה של הוליס. את

ה"גילויים" הגדולים של רייט ב"צייד־מרגלים" (1987) הקרים ופירסם פינצ'ד בשני ספרים קודמים: "סתר הבגידה" (1981) ו"סודי מדי זמן רב מד" (1984). עכשיו מסתבר לרייט שהוא הרבה יותר אפקטיבי בתור כותב מאשר בתור מדליף.

מאמרים שטענו, שרייט תרם את החומר, פינצ'ר את העט, והצווחים התחלקו כין השניים. אכל אז, ממשלת כריטניה לא ניסתה משונדמה לחסום את הסערים, מה שלא עזר להם להמוך לרכיימכי. ומה שגורע כעת מנסיון כפיה של הממשלה בבואה לבית המשפס

ביניהם כמה מרגלי אטום אשר העבירו לרוסים תומר יכר שלצ ישלא באורניום. אכל אף אחר מהם לא ריתק את הדמיון ואת הספרות כמו "חבורת קיימברידג": ברג'ם, מקליין, פילבי ובלנט. והרבר נעוץ עמוק כסוציולוגיה הבריסית. בנורמות של חברה שנה לא השוב מי אתה אלא מי הוא מולידך. ובית הספר התיכון כו למרת והאוניכרסיטה אותה סיימת הם נינורת של מוצא מעמדי

בראש הטי.איי.אי. עמד אז ג'ורג' כוש, היום מועמד לנסיאות

סיפור "הפוטש" נגד וילסון עורר כמה מאמרים, של עחונאים שמאליים, אשר תבעו מממשלת תאצ'ר לפתוח בחקירת־אימות, ואם כן – גם בירור שמא נותרו "פוטשיסטים" בצמרת השרותים. מרגרט תאצר לא מגלה התרגשות, אולי משום שממשלות הלייבור חשורות גם כעיניה בשמאלנות ראויה ל"פוטש". מצר שני, גם בקרב אנשי הלייבור לא קמה צעקה, אולי משום שהלייבור מורנל בכגון אלה עוד מימי "מכתבי זינובייב" (1924).

לעת זיקנה

אנשים ככירים כשרותים חשאיים, צנועי הנות ורבי עלילה, פורשים לגימלאות ונותרים, לעת זיקנה, עם הפראנויות הקטנות

איסר הראל, דוגמא ישראלית, עם הריגול הסובייטי בארץ, אשר מצא פורקן כספרו האחרון, ועם שנאתו למאיר עמית ופרכת בן־ברקה, המחבטאת בראיזנות עתונאיים טהוא מעניק לכל דיכפין. פיטר רייט הוא הנדסא־אלקטרוניקה שגויים לשרות־הנטחון הבריטי לאחר פרשת פילבי, כדי לפתח ולשכלל את שיטות הציתותים, ההאזנות ושיבושייהאונות. מתוך ספרו האוטוכיוגרפי עולה איש שרותים קלאסי, שאינו מכיר במקריות או בצירוף מקרים. הכל מזימה וכולם קוסרי קשר. רייט הוא רשמן, חייקן ואספן בלתי-נלאה, לכור בתחושה שהבום שלו היה מרגל

איש שרומים בגימלאות הרוצה בסך־הכל קצת כבוד והרכה נקמה, או בסדר הפוך. והמאמרים העתונאיים המלומרים, לפיהם ממשלת תאצ'ר יכלה למנוע את ספרו של דיים בעזרת סיפור תנאי הפנסיה שלו – נופלים רחוק.

רייט וחבריו היו אחוזיידיבוק גם כאשר אחווי ההצלחה שלהם שאפו לאפס. "חיק" הולים שלהם היה כנוי בעיכרו על אמירה של עריק מהנספחות הרוסית בקנדה, שרמו על מרגל בכיר באם.איי.5. אולי נפלה כאן טעות קטנה והעריק בילבל בין 5 ל-6, והתכוון בכלל לפילבי?

הולים החי (והמת) נגרר פעמיים לחקירה, שלא העלחה דבר. גם העובדה שתחת פיקורו נחשפו מרגלים רוסיים ככרים, לא הרגיעה את התושרים. כשהם הניעו לררך הסרת מוצא, הם גילו פירצה - העתונות - והחלו מדליפים, או ליתר־דיוק, ממכירים חומר. "צייד"מרגלים" הוא, מבחינה זו, הסיא.

הספר של ריים אינגו מטיף להידוק הפיקוח על שרותים משאיים, להיפך. הוא דורש עבודם יותר עצמאות, חופט וחוס לעצמם. הצעות השיפור שלו מתבסאות בדרישה להקים גוף פנים שירותי ("הנוטרים") למניעה חרירה הפרפרות רוסיות ואיתורן.

שמתי לב, שכמה מספרי הריגול האנגליים זכו להקרמה סמכותית של ג'ון להתשרה את זה הפטיר "צייד ערגלים", שרצה לראות אור באוסטרליה ולא בכריטניה.

סל וחומר בענייני בסחון. דוגמא: רס כשנת 1963 למד הציבור

באנגליה, רווקא באנגליה, עם ואים שויות דרשני, יוצא לאור

כי כשהכל אמור – הכל מותר.

כשהכל אסור, הכל מותר

היטשור הנדול שב"ציין המרגלים" ונא מיפור הנסיון של לופים איםי האם אייב לערער את שלטונו של הרולד וילסון חום הפודות הרשמיים הבריטי, שנחקק ועכר בחופזה בעת כנה מנלנה הלייבורו כשהיה ראש ממשלה. מלחמת העולם הראשונה, הוא קיצוני ביותר, חסר אח ורע בעולם עם לנילוי נה היו כבר נמהלכים מרומוים קורמים. המערבי. לפי חוק זה אסור, למשל, לפרסס מהי כמות התה הנצרכת במשרד הפנים, או כמה פקירות מועסקות במשרד לאיכות הסביבה.

נספי המקצוע השני העתיק בעולם" (1986) מובעה דעה, מפי ליו שהשרות וחשאי הדרום־אפהיקני הוא שניסה להפיל את מדהו משום מנעיו למתן עצמאות לרודזיה. המקצוע השני הבריטי לרעת, רשמית, על קיומם של גופים כמו אמאיי.5 או 6. לשנים לעולם" מספר כיצד הלכו מיטר ריים וחבריו, יהתורכים וזאת בעקבות דו"ה הקירת פרשת פרוסיומו, שר החננה שחילם בערם לווילמון ודרשו ממנו לחדש את חקירת "האדם החמישי" מיטה וסורות עם נקרת סלפון, שחילקה את אותה מיכה וסודות עם אור חלים רלו דילמן, שנחשר כזכות עצמו כמוכן מוכייםי, פנה הנספח הימי הרוסי בלונרון. ממעה יווד העוכור האמריקני יובדט המפרי, אל הסיאייאי מקוד שיוקור קיומן של הפרפרות רופיות בצפרת השרותים דורבה חומר סודי

מתפית שנות החמישים זכרו לברית־המועצות חסר מלחמתה

ג. נעת מלתמת העולם השניה נדרשו שרותי הריגול והבטתוז

המנוכה הזו פירנסה, וממשיכה לפרנס, עשרות ספרים.

סצידשרגלים" הוא רק אחר מהם. כדי לנסות להבין את העניין,

נשקתי עם כמה עתונאים בריטיים העוסקים בתתום. והסתבר לי

סכל אחד מהם כתב גם ספר ("הכי טוב בנושא", אשר- אותו, או את

טיכת, נאלצתי לקדא בטרם הפגישה). וכך מצאתי עצמי קורא

נמגיו ליצייד מרגלים" וסביבו עוד כמה ספרים וכריכות, נדרש

"המוסד" הישראלי נזכר כספרו של ריים פעם אחת כלבד.

וכחבר מספר שג'יימס אנגלטון, ראש האגף לרינול-נגדי של

השיבים. האמריקני, גילה קנאות קיצונית ליחסיו עם "המוסד",

מכצע סיני ושלים מצרים ג'מאל עבד־אל נאצר נוכרים דוך

תוכית, נלעגת בעיני ריים, של שרזה הריגול הבריטי (אם.איי.6)

לונה או נאצר עליודי התרורת גדעצבים למאוודר שבתדדו. סוכני

האמאים במצרים נחשפו – ואלה, אשר לפי ריים, עשו עבורה

סנה נשבע סיני, הד כמובן הוא ואנשיו (אם.איי.5) אשר צוחתו

לסניירויות מצרים וברית־המועצות וגילו שהרוסים עומדים

נאנד ומבצע סיני אינם אלא טרמם נוסף בדרכו של רייט לנגה

א הארצון המתחרה (אם.איי.6). כ"צייד־מרגלים", כמו ביתר

מפרים, האיב הראשי הוא תמיד הארגון המתחרה. אחריו כא

כמד הצץ הבריטי. והים גב. שלישי. על ראשי השרותים הבריטים

ל בות הברית במלחמת העולם השניה: הם אמורים היו להילחם

ינתי תתוצאה לאור" של ספרי הריגול הבריטיים הם,

השאיים או היאטאיי.6, וגם העורא הבלתיימיומן נחשף מיד

כעד. שרות הבטתון מציג את אנשי שרות הריגול כסכנה

כאנים מפאת "התניירותם" בארץ היעד והפיכתם למרגלים

נניים ואילו שהות דגיגול רואה כאנשי שרות הכטתון "שוטרים

שש היים נועה מיתודן גדול עליפני מרכית הכותבים: ווא

מייק או המפר, ידדאשונה, כך שאינו מחרייב לאף אתר. והוא

ויון לומר, בתרגום מורחב ותופשי, את מה שאמרו על הנגראלים

אשר מאד מלחמת ששת־הימים נחשב בעיניו גוף חשוב ביותר.

לושמו קריאה של שמעון פרס או גד יעקובי.

הוקודה הישראלית

התערב למוכת המצרים...

סנו או שני הארגונים.

לתוויב את שורותיהם בהיקף ובזמן שלא הותירו מרחב סלקציה.

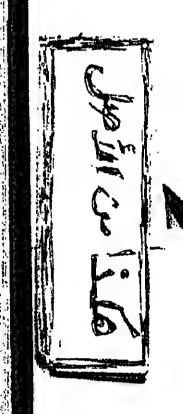
חשאיים, צגועי הגות ורבי עלילה, פורשים לגימלאות ונותרים, לעת

אנשים בכירים

זיקנה, עם הפראנויות והשנאות הגדולות.

פיטד דייט, איש שרותים בגימלאות הרוצה בסריהכל קצת כבוד והרבה נקמה, הוא תייקן ואספן לכוד בתחושה שהבוס שלו היה

25 HIJEJIO

ועוד עשרות מוצרי פיריפס במבצע

חברת האלקטרוניקה הגדולה בעולם

יבוא: אלקטרו פ.מ. סחר מקבוצת 🗷 חמשביר תמרכזי

new 41 × 512375 mm HIN 12UN 0

אשלומים לנותו יכני ברביט ויקה וישראכוס

75 288 × 10 1230 177777110 • יותקדר נהגם 155 × 10 מרח • קותבקט דיפק מעו פאו כו × 69 בייו mm **74** × 5/5263 EXT(アコドコドロ) ® י תעודכת פוצריאורים פוצוסו × 117 שיח י אערכת סאריאו ורוו נשמון א 151 שרה. 70 × 58362 537 2 1771 י מסוצות כרי ניגע דיננוב × 5 5 מרח

מה רוז מוקלעה הצינה דיריעה תקלית יכידון אלקארוני

פיתירית שתינות משתנת, דיותב קימפקיוי - 10-0 מ

ובכל הנויות רשת המשביר לצרכן והשקם.

CULT FOR EAP APPENDIX PTVA ગોક્સ કેઇક માસ્કોલ CIG, EFEID AUBY CH ZOCH BREW nun'un'. Ch dici ANU. ENIPCIE with froz twin. אוזר כך סיערו בלחש שנונעוה "ארען אטות

TTER HE TAX" PROFUNITED 7977 BY 160 માં છે. છે છે

קובץ אחד דחוק ולדי

נעמי שמר רצתה לבצע עויר שלו בטלוויזיה ושאלה לאן הוא נעלם. השמועות בארץ אמרו שהבך למדען אטום מיסתורי. ברובי זמיר בבל, גאון אמיחי, חי זקיים. לא בכור אטומי. תחימטיקאי ואיש מחשבים מבריק, מוסיקאי מצליח וספורטאי מצטיין שהיה מאלופי הקכיצה לרוחק בישראל – נבעט לאמריקה לפני 35 שנה. בקרוב חוזר להצמרך אל צוות המדענים של מכון ויצמן. בן SE, עדיין על המסלול. עכשיו הוא מקבל מדליות ביידוי פטיש.

מאת אלכס דורון

מיר כבלו ונא היה איש המיסתורין של הספורם הארצישראלי, אומר יתודה נגאי, חבר בעודים, אתלס עבד, עתונאי ועודך, כיום רובך מוסרות הספורט. צניל 16 מינה אותו ד"ך בך יהודה, מנהל גימנסיה הרצליה, כסגנו בפועל. מאמת ווא היה תמונני כוה, סיפוס חשאי כמו בסרט האדם השלישי. לא הבנו בתו מחילת שנת ה־50 נעלם לפתע, אתר כך סיפרו כלתש שנעשה מרען אטום,

ווא היה נאוך, קובע המאמן תוותיק אברתם גרין. "לתחרויות כאיצטריון הלכו לכלא בגלל זה" נעלם הבחור הוה?, שאלה נעמי שמר, לא מכבר, בתוכנית טלוויויה בה

ישינה את עוב ככפר – השיר הבחור שהאיש הנה חיבר ל הונקום אודב, לא כליכן באשמתו. בקיוב שוב בארץ. ער כמה היתה דמוח למיים לא ירעו. שראו לו בבל, כבראה קיצור לשם זוובכל. אפילו בעתונו שם קיצור זמיר תוא שמו הפרטי – עם סיפור מאתוריו – (בכל הוא שם משנה כשמה של האימפריה הקנ"בית. אתותו של זמיר היא מירים נוניקיבבל. מנה התוחות שנה המוקדה של האימפריה והנ"בית. אתותו של זמין היא יש אינים היה שנה המוקדה וכלת פרס המיבור של עירית ת"א. "אבא שלור, מספרת מלים, היה שבום בנל אתי של הסופר האוריסאי המתולל יצחק בנל". אב משולת, אך ומין. תרום נוצר אתי של הסופר האוריסאי המתולל יצחק בנל". אב משולת, אך ומין. יאים נולדו לשתי אמחות. "אבא היה פילולוג, מוסיקאי, בוגר הקונסרבטור וון

. במוסקווה, נגן בתומורת ושופרה של אודימה, שודה עברית במתתרת בתחילת המאה. בין באי ביתנו הזה גם ביאליק. הדור יצחק בכל התנגר לעברית, דיבר אידיק ובחב רק דוסית. כמו אכי, ניגן בכינור, אכל לא הצליח במיוחד ולכן התמסר לסויבה. ממרים אמרו שלפד אין להם מה ללמד אותו. היה לו כשרון וידע בלתי רגילים בתכ בין השאר את המחוה השקיעה שהדג בהבימה. אבא עלה לארץ ב־1925, באניית התלוצים האדרונה שיצאה מכרית הפועצות בהיתר השלפונות המובייטים. הוא היה בין מייסרי רמת השרון, שאן עוד קראו לה עיר־שלום. אהי זפיר נפרא על שם מקהלת הומיר שאבא הקים באדימה, בה שרו רק בעברית. אנשיה כמעם

ומיר גדל בבית האב, ברתב בלפור 5 בחליאניב, כאוירה של מוסיקת, ספרות ואמנות. את הוכרון הפנוננאלי שלו ואי זרס מאמר, אופרת אשתו. "היא ידעה לרפלם על פה את שורגנייב ופושקין לאחר קריאה אות בלכד. זה היה מרהים: ימיה בכל היום פרוסמור, כן 58, לא בעלם. גם לא נעשה מרעראפום אפוף הכרתו של זמיר לכתה, נעמי מולני, סיפיה לי סעם: שנינו לא הכנו. שיעורי ביות ברוש של היום פרוסמרה, כן 35, לא נעלם. גם לא נעשה מרעראמים אפורי בהנסקרית בהנסקה קברה אתו עיין זמיר בספר ובשיער נקרא להשיב על השאלות סי לאתי, מים קאי ומלחין מצליה, איש ספרות ושיניה, ואפילו ספורטאי מצטיין. זהוא, ומודשמו, ענה למודה השובות מלאות, צימושים מושלמים מהראסם הכחוב. די ברוב מודב, לא כלים: באשמתו. בכרוב שוב בארץ, עד כמה היתה דמות!

שפן מיסתרים אחילה בעיני רבים מחבריה תעיד העובדה שאפילו את שמו א' לג'. דאג התנגד התמשרן על בתה כ' יהוא קיבל סטיפגריה לנימנסיה בלמחי השומה שני בעיני רבים מחבריה, תעיד העובדה שאפילו את שמו א' לג'. דאג התנגד האוום נמים, אכל כשנילה שאיו שם הנום למומוסה האיכותית, מסיה נדיר ביותר באותם ימים. אכל כשנילה שאין שם ובנים לכוסישה משות שמלפני ולאור התכת המרינה, נכתב תמור בבל ומיד", ווכר אתר התברים. או למפורס, סרב ללמוד בה "מונם לימודים לא מעניינים אתר", אמר ונשלת שת הוצי ולאור התכת המרינה, נכתב תמור בבל ומיד", ווכר אתר התברים. או למפורס, סרב ללמור במנמה דריאלית. או כל המשומות היו לנימנסיה "הרצליה", ומא דצה ללטור בפנמה הריאלית, אך כל המקופות היו תפוסים המנולו דיף ברוך בריודרה אילץ אמנו לחיכנס לבנכח ומשרוחית את התורום ניום תמנהל שלאם בנכם בליכר עוכשר לריאלית בחראי יצוף ויעלה וזיבר במשך הוכן". אלא שממננה האודית נתגלו בשרונהו נוספים שלה לכתיבת שירים (המעד בעמוד הנא)

27 Spezie

"מאחורי הגב הם קראו לזמיד יצילם סטארי. הם כעסו עליו, אתרן שבמקום ללמד תכוכב הזה

(המשך מהעמוד הקודם)

1947: כמדי נכחות ישראל, כ"אליפות

מזרח הים התיכון",

שוערכה באתונה

וסיפורים, לציור, וכאמן־צורף של תכשיטים מכסף. הוא קפץ כתות וכשמלאו לו 16 אחרים עם סטורנטים ערביים. אבל עיקר פירסומו בארה"ב היה אחרי שהצליח, בתוך ומשהו כבר סיים את השמינית. כיוון שקלט את חומר הלימורים כתרף עין והשתעמט ככתה, החליט המנחל שומיר יהיה סגנו כפועל. "כסוף הגימנסיה ווא היה צעיר כשנתיים מכל שאר חבריו, ואי־אפשר היה לגייסו לנוטרות או לרשמו לאוניברסיטה. עשו לו טובה גדולה וקיבלוהו לסמינר לוינסקי", זוכרת האחות מרים. "יחד עם עוד שלושת במורים למד כין יותר מששים בנות".

בכספי הסטיפנדיה שקיכל לסמינה, קנו לו הרורים פסנתר. עד או למד לנגן בכינור בסנסרבטוריון שולמית אצל משה הומנקו. מגיל 8 החל להופיע בקונצרטים וגם להלחין מוסיקה. מאותר יותר השתלם אצל פאול כן חיים ואוריה כוסקוביק. שמשון ברינוי, כוכב הזמר של אותם ימים, היה הראשון שביצע את שירו "ערב בכפר", שעליו התרפקה נעמי שמר בטלוויזיה. בלילות היה מנגן בתומורת האופרה התל־אביבית, כמרתף של קולנוע "מוגרבי", תחת שרכיטם של ג'ורג' זינגר ומארק לברי, ובמקביל עכר קורס קריינידריו ב'קול ירושלים". עור בטרם מלאו לו 18, לפני שהוסמך להוראה, ככר היה מורה כבי"ם ביאליק, מדהים את עמיתיו המקצוענים הוותיקים כשיטה תרשנית שפיתח: לימוד עברית כאמצעות תשכצים. בחדר המורים קינאו בצעיר הנאה שפניו הזכירו כוכב סרטים. "מאחורי הגב הם קראו לזמיר 'פילם־סטאר' (כוכב קולנוע)", נזכרת אחותו, "זהם כעסו עליו כשאמרו שכמקום ללמד, הכוכב הזה משחק".

קריירה המטאורית שלו במגרשי הספורט החלה סמוך לסיום הגימנטיה. אריה אטרמן, המודה להתעמלות ויד ימינו של צכי נשרי האגדי, הבחין שהנער גאון גם על המסלול ומשך את זמיד לקבוצת האתלטים של מכבי צפון ת'א. ככר כתחרות הריצה הראשונה כתייו, הגיע שני ב־800 ממר. כשעבר לבור חקפיצות, הפך תוך זמן קצר לאחר מאלומי הארץ בקפיצה לרוחק (בין 1945 ל־1952). הישגו הטוב ביותר בתתרות היה 6.78 מטר. שני סימ פחות מחשיא הארצישראלי בסוף 1947. באימונים הגיע ל-2.12 מטר. הראשון בארץ שעבר את קו ז המטרים. חברו לסמינר, שאול חפר, לימים מורה בתיכון ומנהל כית־ספר, נתג ללוות אותו לאימונים ולתורויות. הוא גם צילם את קפיצותיו, לפי בקשת ומיר, כרי שבעזרת התמונות יוכל לנתח את סגנונו ולשפרו. חירוש גרול, מהפכני, באותם

ליאונרד ברנשמיין שמע את יצירתו, "רבסודיה ישראלית" והחרים, "מה אתה מתעסק כך במתיממיקה, זרוק הכל והתאסר לתוסיקה"

כמובן מאליו נשלת עם נכחרת האחלטיקה של ארץ־ישראל ל"אליפות מורח הים התיכון" שהתקיימה כאיצטריון האולימפי באתונה כאוקטובר 1947, נגר נכחרות תורכית ויוון. 11 ספורטאים נרגשים באתר ההיסטורי שבו נערכה האולימפיאדה המודרנית הראשונה ב־1896. המצער בטקט הפתיחה בתלכושת כחול לבן, תות דגל המגן רור ונגינת התקוות - חורש לפני החלשת הארם על הקמת המרינה – נחשבו יותר מוצחשנים כתחרויות. ומיר בבל דורג חמישי 6.35 מטר בלבר. אבל למי זה היה איכפת. הוא הניח זר ענק על קבר החיל חיווני האלמוני, יחד עם אורי כהן ז"ל, ותמונתו הופיעה בעמוד הראשון של "ספורט ילרים אותם הציע לחברה ישראלית המתמתה ביצור צעצועים. "לא וניהון גם עם במתורם" שימר ייני ביני ביני

מדריכי אימון נופני כצח"ל שהיח בתהליך התגבשות. אולם משחורע המצב בחוית שעברתי ניתוח כנב, אבל חרף הערכות רופאים חזרתי לספורט. אלא שחשפתי המרכז, פיזרו את יחידת "המיחסים" – כפי שכינו אותם – רוביר הוצב נחטיבת - תיסכול נורא כשלא עברתי בקפיצה ששה מטרים ואו פניתי לורוי ססיש ולהדיפה אלכטנדרוני והשחתף בקרב על הכפר שלה, בפרחב לור, נגד הלגיון הערכי. וכפר ברור בדול. היום אני משחתף באורח קבוע בחזרויות של וחיקי האחלטים ונאה שבו נולר חסן סלמה, ממנחיני הכנופיות ששהה בגרמניה חנאצית וחוצנת חורת בעוברה שבני הצעיר, גיל, בן 18, יודה סטיש כמוני. יוד וכינו לפני שבועות אחיים ארצה ממטוס גרמני. זמיה התגדב לפוצץ גשרון מעל וארי כדי לחסום את התקיפות בשתי מדליות. גאותו סטובן, ולא סחת, גם על כנו הכפור, ארי, כן 20 שתא הלגיון: לאחר שתנשרון עד כאויר. דילג כקפיצת מעל לוארי וחלטרון לחבריו. מרצה במתימטיקה באוניברסיטה ומתמסד לבייסבול. במיותר הוא שמה שבות ממקדו שאל איך עשה את זה. ומיר הוכנר לו שראא מרכר עם אחד מאלוטי הפניצה . אילנה, בת 26, זורקת דיסקוס, תוומנה לא מכבר להצטרף לצורת המאמנים לרוחק בארץ. מאחר יותר נמצע מרסיסי פנו שנתקען בידי השמאלית. זמן רב אודי . האולימניים של ארדיב המלחמת עוד היה שתיף מחיד את הדסיסים בסינצטה.

בן 21 לבר חיוו סגן מנות בית ספר יאדי בשכתת יריאליום בת"א בשוחל בישרים רכים" מאו לא נשתנה בהרכוב כשטאלתי אותר מהיכן ווא לנשו את חובו לותועניין כליפורים אסראויים, וכח במולגה ללימורי מאינוך באדרב. הוא נסע המרץ לכל כך הרכה עיסוקים, הוא השיבו "ש אש, זה בוער בפנים". ב־1954 לא לפני שועבטה לר כי מקום עבודה בישראל ישמו עד תום לימודיו

לפרנסתו עבר כניריורק כסבל בקונסוליה הישראלית, והתכתש שם ובמקומת שנתיים כלכד, שלושה תארי כוגר: בחינוך, במתימטיקה ובמוסיקה. עתונים אמריקניים ציינו זאת כעמודיתם הראשונים, ותרגישו כי עשה זאת כציון הממוצע הגבוה ביותר. שנה לאחר מכן שוכ עשה כותרות כשקיבל תואר מוסמך במתימטיקי. כשביקש לחזור לישראל, למקום עבורתו שהובטח כי יישמר לו, מצא את מקומי תפוס, ומשרה חלופית הולמת כהוראה לא ניתנה לו. כשהתלוגן במשרד החבוך אמי לו פקיר בכיר: "עשה מה שבראש שלך, מה שאתה רוצה". הרברים פגעו בו קשה והוא החליט להמשיך את לימודיו בארה"ב.

וכך התקרם כשפיתח שיטה לקיצור לימודי התשבון והמתימטיקה מבית־הספר היסודי עד לאוניברסיטה. את החומר שהוקצב ללימוד ב־12 חשנים הראשונות הצליח ללמד כ־9 שנים. אחריכך הוכיח איך אפשר ללמד במשך שבועיים כאוניכרסיטה מה שמרצים אחרים לימרו בשנה וחצי. כשעידן המחשבים החל לצנוד תאוצה בסוף שנות ה־50, הלך לתרגל את שיטותיו ולפתח אותן במחשב הגדול והמהיר ביותר של אותם ימים שנמצא בחברת "ווסטרן אלקטרוניק". בעתונים האמריקניים נכתב אז כי וזמרען הישראלי הצעיר פתר כמה בעיזת שהמרידו את עמיתיו יותר משלושים שנה. בין השאר סייע כהנדסת מרכויות טלפון חרישות.

כל אותה תקופה המשיך להלחין. התזמורת הסימפונית של אילינוי ניגנה כביצוע בכורה את יצירתו "רפסוריה ישראלית". סקהל הגיב בתתלהבות. גם המכקרים. כין המאזינים הנלחבים היה גם ליאונרד כרנשטיין שפנה אל ומיד והתרים נגרו: "מה אתה מתעסק לך במתימטיקה. זרוק הכל וכזא להתממר

> ומיר השיכ: "ממה אתה מתפרנסו" ברנשטיין: "ממוטיקה".

"ואני חי טוב ממתימטיקה", ענה ומיר.

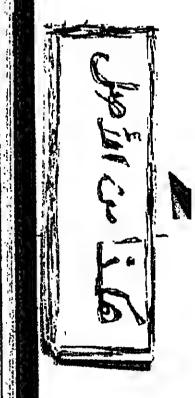
לארץ הגיעו או קטעי יריעות על מעשיו וכך גרקמה האגדה שומיר כבל הרחיק לכת. שהוא עוסק בעניינים סוריים ביותר, או שמעסיקים אותו בתוכניות פיתוח ענקיות בהברות־ענק כמו "ג'נרל מוטורס". למעשה היה ומיר בכל שקוע ראשו ורובו בעולם המחשבים. פיתח את תורת האוטומאטונים, ועל כך חיבר ספר לימוד ענ כרס. כאמצעות שיטתו נסתייעו לא מעט המרענים שעסקו בבניית הלוויינים הראשונים של תכנית החלל האמריקנית.

"אוטומאטוגים", מסביר ומיר כבל – עכשיו כבר פרופסור – כשיחת טלפת טרנס־אטלנטית, 'היא תיאוריה של מבנה מתימטי שבל מערכות המחשבים בנויות עלייה כרקע של כל החלטה, של כל פעולה או מכשיר, התצאה תלויה גם כפר שקרה בעבר". כיום הוא עוסק כאדריכלות מהשבים. "אם היפאנים עוסקים עתה בשיתות הדור החמישי של המחשבים, אני כבר מתעסק ברור השביעי שלהם העבודה שלי כתמקרת בחידושים הנוגעים לרשתות תקשורת בין מחשבים".

בינואר חקרוב הוא מצטרף למכון וייצמן בארץ כדי לסייע לכמה מדענים שנחקלו כבעיות שונות ונתקעו כמחקריהם. יוד עם קבוצת מדענים הוא מתממי עתה ליצירת שפת מחשב אחירה לכל סוגי המחשבים. בזמנו הפנוי ניש לו, תתפלאת חוא ממשיך לחלחין – יצירה שלו בוצעה לא מכבר בתחרות הנבל הבינלאומית שנערכה בישראל – כשחתווים מורפסים במחשב האישי שבביתו. הוא גם מנגן בתומודות, מופיע כרסיטלים, ובימים הנוראים שימש תון ותקע בשומר כבית כנסת של שחילה ושוומית. לעתים משחק גם שהמט, ובאחרונה השתעשע בכניית משחקי

"לא ונדתי גם את הספורט", אומר זמיר כבל - היום מתקרב ל־60: הברות המרינה גויים עם עוד ססורטאים מצטיינים לשמש והתתרגשות ניכרת בקולו. "אמנם קשה לי עתה לקפוץ לרוחק כבעבר אוני

שחון בקוום כחב לפני כ־20 שנהו "מרוסמור ומיר ככל מוכיח שהוא אום של

מגורים או. סביבת או. אווירה או. חברה או. מגיע גם לך להיות או.

רובינשטין בונה דירות שכולן או ברובע המגורים הייחודי "רובינשטין אקסקלוסיב" כנוה־אביבים. החל שלב ב' של מכירת דירות 5-4 חדרים ודירות־גג המתוכננות ובנויות לפי הסטנדרטים והאיכות המקובלים בחו"ל. ניתן לתכנן את פנים הדירה עפ"י טעמו של הדייר, כפוף למיגבלות הנדסיות ובלי תוספת מחיר. יתרונות נוספים של "רובינשטין אקסקלוסיב": ★ מרפסת שיזוף וגינון ★ ריצוף שיש ותריסים חשמליים בחדר־המגורים * אינטרקום v * חיבור חשמל תלת־פזי * אנטנה לווינית * דלת כניסה מפלדה * מערכת אזעקת דירתית כולל הפעלה ספרתית ותיבור למוקד * לובי מפואר * ציפוי מיוחד לקירות החיצוניים * חנייה תת־קרקעית * מחסנים דירתיים * מים חמים סולריים + קרקע פרטית.

החל מ-188,000 שי

★ דירות 4 תדרים ברחוב אושה: החל מ־188,000 ש״ח

רובינשטין אקסקלוסיב, נוה־אביבים

– מקום NI למגוריך.

דירות 5-4 חדרים ברתוב ★ יהודה־הנשיא: החל מ־ 275,000 ש"ח

ערבות בנקאית צמודת והערת אזהרה בטאבו. המתירים כוללים את כל הוצאות הפיתוח ולא כוללים מע"מ.

מ"א, רח' מקוה־ישראל 8, טל' 03-622621 ימי א', ב', ד', ה': 08.00 עד 19.00 רצוף ימי ג', ו': 08.00 עד 13.00

41. בעקבות החלמוניות הלמונית המזלה – פרח מיוחד מאד. נראה כמו גביעי משי מובים על האדמה החשופה, תמיד בקבוצות גדולות רק מת ישראל. רק לפני עשרים שנה

החים לנלות על הסלעים את הקבוצות מחלות של החלמוניות. חשבו שהן וויוות, אבל כשנילו על איזה סלעים מחוות הן צוכחות, הלכו לחפש אותן ומצא בעוד מקומות: על מצוקי האגן ליד תח מד, בנליל, כנחל דישון, ליד חצוד שללות ובין ראש פינה לתר כנען, ליד יותם וליד עדה בוקר בנגב. כמה יפה לולוח אותן בתחילת עונת הפריחה הצוצית קודם בנגב ואוצר כך בגליל. ליד יתחם כבר עכשיו, ובנליל, יהיה השיא מחציח מבמבר. לכן כדאי לכוון את תחלם בכליל לעוד שבוע, שבועיים.

לבחומונות של קוחם מתת מנארשבע לצומה ירוחם, שם יש השו ולק. מונים לכיוון שדה בוקר תתעם עוד שלושה קילומטר. מניעים לשנונ חד בבביש שמאלה. כאן מתחילה כפין זרך עפר עבירה לרכב, אל

משביטים יכינה, לכיוון סבר ירוחם, ואם ובעה בצבע צוצב קרם. מימינה – צשת בהירות, לשמאלה – רכס ירותם תשה משבעות הכוצות שבושינויון ופיכב יוד עווץ לכיוון הנכעה הצהובה. שם פחוח עכשיו חלמוניות. נוסעים ברכב וציטי על דוך העפר עד למנוצבה של הוקי מל שבתוך הוואדי, ומשם הליכה תלח קצה וקלה לראות חלבוניות. מיול הנה מנועים גם לאכם ירותם, אנם בלאמתי של מי ביוב ושיכופונות, שהפך לובות עבע עם עופות מים וחניות של קל לדו. אחרי השטפונות האחרונים ביב, האום מלא מים. בכל איזור הטיול,

ב החלמוניות בנליל שולים אחדים בגליל. במיוחד לעונת כלפוער הראשון הוא הקצרצר ביותר, ז נקושי יורדים מהרכב לראות תשניות שיול קצד שבו אפשד גם להיפתטח על קברו של הצדיק חווי השנה, ועוד שני טיולים מפורטים, עם

ליו ממח נדר, מול קיבוץ מבוא חמה בא ביצפון האון. יורדים מהרכב והנה השויות על המצוק שמעל הכנרת.

מינות ופת בנחל דישון ובנחל ראש

שלה המיכה קצרה. פווים מכביש ראש ציב.קית שמונה אל חצור הגלילית. מסאם מראש פונה, זה שני ק"ם אחרי וגנילה לראש בינת. וש שילוט על

לופים לחצור הנלילית ונוסעים בעליה. ס שמימן ממרים הבתים, ומשמאל וש

(בביוון מזרח) על המידרון, יש חלמוניות ושיא הפריחה הוא באמצע נובמבר. אפשר לשבעים שנה ונשע עץ חרוב לנכדיו.

מכביש נהריה לכיוון צומת סאסא. אחרי תורפיש ולפני צומת סאסא פונים לפיסגת הר מירון. יש שילוט. חונים והולכים וואדומים שאוכלות הציפורים הנודדות.

אודנו בידידה מהר כנען או בעליה מראש פינת. לפניכם שתי האפשרויות.

מחזים את הרכב ועולים במעלה וחל משטרת הרכוען. עוברים פניה ימינה מחניים. הולכים כחצי ק"ם. אחרי 300 לשכוות כנען וכמאתיים מטר לאחר הולכים בדרך העפר צפווה כקילומטר, עד לאחר כקילומטר יש דרך המניעה מכיוון

בדרך, עד למושבה הישנה.

הקברות. וכנסים לשביל בנחל ועוברים הליכה קלה, בלי עליות, בלי ירידות. טיול ליד המעיינות. אחרו המעיין השלישי ועין סתיו יפה.

נוסעים מצפח לראש פינה. עוברים אח אביבים.

מטד הליבה – להתחיל לחפש. מצד ימין הפניה בפיתול הכביש, יש דרך עפר שפונה שמאלה. כאן חונים ומתחילה ההליכה. לחזור לחניון וגם לראות את קברו של למקום שהדרך חוצה את הנחל. שם חוני המענל, הצדיק חידוע שנרדם עוברים גדר בקר ויורדים בפורד הנחל. צפון־מזרח אל הנחל. בצד הצפוני של הנחל, משמאל, רואים חלמוניות. זוהי הליכה איטית של שעה, וכך בחזרה להר

חלופה; אם מישהו יקפיץ את הוכב לראש בשביל חפיסגה המשולט. חלמוניות פינה הישנה ויחנה ליד ביח הקברות, לאודך כל השביל. עונת הפירות הטבעיים אפשר להמשיך ללכת עוד שעה, שעה בין המשבים עלמה ודישון, אלא שצריך וחצי לראש פינה. טיול יפה, עם מעיינות

מראש בינה כאן יש תלמניות. טיול שאפשר לעשות נכוסים למושבה הושנה וחונים ליד בית שממתין בצד הדרך לאביבים.

והייחודי של נחל דישון. הוא ואדי הינדאג', לא דחוק כנהריה. ובעולם אחר. מנהריה לצומת סאסא וחירם) נוסעים צפונה עוד שני ק"ם לצומת כפר ברעם-בית הכנסת העתיק, הבתים ההרוסים של הכפר המרוני בירעם -ונסיעה צפונה לכיוון קיבוץ יראון ומושב

כחצי ק"מ צפווה למפגש עם הכביש לריחניה ולצומת ישע, יש מימין שער למעכר בקר ותחילת שביל שמסומן בפסים אדומים על האבוים. הולכים בשביל לאורך הוחל כשני ק"ם, עד למפגש עם שביל מסומן בכחול, שיורד בנחל אביב.

מאת נילי פרידלנדר

צילומים: שי גינות

ניא־אוני במפת סימון שבילים גליל עליון) מוצאים את הדרך לנחל, שמגיעה מצפון ומימין, כשאתם עם הגב לראש פיוה).

סמוך למפגש הדרכים, הגדה הצפווית של

הנחל, לכיוון הר כנען. שם החלמוניות.

חוזרים באותה הדרך. שעתיים הליכה שאפשר לעשות לכד. בזונות, עם כל

המשפחה ובחבורה. אפשר גם לשלב

שיטוט בסימטאות ראש פינה הישנה. מים, מזון ושירותים – על הכביש הראשי.

אל וחל דישון עליון זהו טיול של שלוש שעות בהליבה בכיף

(ששק ק"מ). בו רואים חלמוניות ויש סיכוי גם לשפנים מקפצים על הסלעים

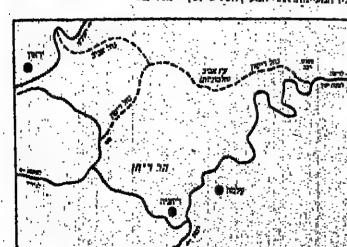
במצוקים. הליכה בשמורת הטבע הפראי

כביש קרית שמונה־טבריה.

בשיתוף רשות

שמורות הטבע

ממשיכים ללכת בשביל האדום במורד הנחל. משמאל, מצפון לנחל, ניתן לראות חלמוניות לאורך כקילומטר, עד למשאבות על עין אביב וגם הלאה. מומלץ להמשיך וללכת כשביל עד לכביש מישהו שיקפיץ לוקודה זו (על הספה) את הרכב עד לכביש, הליכה של ששה ק"מ וככה גם כשחוורים באוחה דרך לרכב

वांटकदास १६

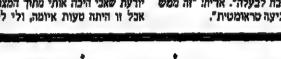

שוב מול המצלמה -כמו לתזור לצעצוע

(המשך מהעמוד הקודם) ושמואל הרשקוביץ. אבא נגר, אמא עקרת־כית. בגיל שמונה עלו לארץ, למחנה עולים ליד חיפה. האב, בעזרת אחותו, מצא כית נטוש כתוך פרדם כין כית־רגן לרמלה. הוא שיפץ קצת את הרעפים. האם נשאה שני רליי מים מרי יום מכרו רחוק. חשמל לא היה שם. ארבע שנים גרו בפרדס. האב נסע יוס־יום על אופניו ליפו לעבוך בנגרות.

ום אחר הוא חור עם שבעה שפנים. אמא שאלה אותו מה זה, והוא אמר שלבעל הבית לא היה כסף לשלם – אז הוא נתן לו שפנים במקום. תוך שבוע היו לגו 27 שמנים רוטטי־חוטם שהיו בעצם החברים היחירים שלי". כבית־הספר הרתוק, אליו היתה הולכת ברגל מהפררס, היא היתה הילדה היפה עם הגימוסים הטוכים, שהילרים שונאים והמורים אוהבים. הפיצוי היה כתוג הדראמטי, "שם הייתי משחק ומתפרקת. כולם היו כטוחים שאהיה שחקנית כשאגדל. היתה לי גם להחלים לנסות ולהגשים את חזון המורה לתנ"ך. חרף אובססיה של הגדלת מפות גיאוגרפיות. כל קירות בית התנגדותם הנמרצת של הוריה, בייחוד של אבא הספר היו מכוסות במפות שלי". כשאבא חסך מספיק כסף, עכרה המשפחה לחליאכיב, לרתוב יהורה הלוי. ארית נשלחה לכית הספר לכנות כנווה צדק, ומשם לעירוני ד ביפו. החלומות על אוניברסיטה נקטעו בידי המורה שאמר עליה, לפני כל חלמירי הכתה, לאחר שנכשלה בכחינה בעל־פה: "תנץ היא אמנם לא יודעת, אבל היא תהיה אשה טובה לבעלה". אדיה: "זה ממש יודעת שאני היכה אותי מתוך המצוקה הגרולה שלו, העיף אותי. ואת היתח פניעה טראומטית".

מספר חודשי שרות בצבא אכן הספיקו לה כרי שמואל, היא העדיפה להכנס לחופה עם בעלה הראשון. "לילה אחר, כשעוד היינו חברים, אבא היכה אותי בכעס הגורא שלו. ברחתי מהכית. לא הלכתי לצכא, עשיתי ניפקרות. כשהורי הבינו ששום דבר לא יעזור, הוחלט על חתונה. יכול להיות שאם היו מניחים לי ומרברים איתי בנועם, הכל היה נגמר בעצמו. אני אכל זו היתה טעות איומה, ולי לקה שנים לסלוח

חלכתי לעבוד בתצוגות והבטחתי שאתקשר איתו מאוחר יותר. לא התקשרתי. הגיעו משלוחי פרחים וחיכו לי הודעות ממנו, אבל הוא פשוט

"וסעתי ללונדון. שם, בסוכנות הדוגמנות שעבדתי איתח, פגשתי את אחד הבעלים, לורד

סופשבוע בטירת שלו.

אולי יהתכו אותי וישימו אוחי במרתף. אחרי שבועיים של שכנועים הסכמתי, אבל לקחתי איתי סכין. סכין מטבה

משוטה ומחודדת היטב. שיחיה "היו שם בטירה כל מיני אנגלים מכובדים כאלה. כארוחת תערכ חציגו אותי כרוגמנית מישראל וכמוכן שנשאלתי אם הייתי בצבא. אמרתי שכן, וחלורד שאל אם אני יודעת קאראטת. בבטחון עניתי כן, והוא אמר – תוכיתי. ותתי לו מכח נוראה על הצוואר וראשו נפל לתוך צלחת המרק. כולם השתוללו מצחוק וחפכתי

"היתה מלחמה איומה על מספר הטלמוו שלו. כך פנשתי את אונאסים - איש קטן - ואת מלוסקי ~ עוד יותר קטן ועוד יותר שחצן. אבל חכי־גרוע היה דיוויד ביילי, צלם הצמרת של אותם הימים. עובתי אותו באמצע טדרת צילומים, כי הוא משוט הרגיו אותי והקויט אותי בלי סוף.

, מה עוד אמשר חיה לעשות אחרי כל וחז "ואנ יום אחד הגיע לארץ האיטלקי, ההוא ממארים, חגיע לארץ עם היגואר שלו. כן, הוא הית גם עשיר. הוא הודיע לי שהוא הניע ליום אחד. כאיתי שהוא הביא חליפה עם עניבה שתורת. שאלתי אותו אם הוא כא ללוויה, והוא אמר לא, לא, כאתי לראות מאמאימאמא שלך. לא דציתי להתחחן עם גוי, מת עוד שתוא דיבר כל חזמן על פאמילית, פאמיליה. הכנתי שבאיטלית עושים חובה ילדים ואוכלים פאסטה ואני בסריהכל רצותי לציור"...

לדמות המשעשעת של החברה חלונדונית.

פארים ממסעדה למסעדה.

שהשתחפתי בתצוגות חפרט־א'פורטח לבוש מוכן – ע"ש) גפארים, היכרתי שישה גברום. עם כולם קבעתי לאכול ארוחת ערב באותו היום. היתה לי הברקת – אמרתי לעצמי שאוכל עם כל אחד מהם מנה ראשונה. ואומר שאני חייבה לחזור למלון, כי אני מחכה לטלפון מהארץ, ומיד כשחוא יתקבל אני אחזור למנה האחרונה. כמוכן שלא חזרתי. טטתי על פני

מדהים, שדובר כעיקר איטלקית. כשתורתי למלון חמש דקות לפני אחת־עשרה, הוא שאל איפה חייתי. עניתי, מה זאת אומרתו הלכתי לבקר חברת חולה. מחתי: מרעג, אז חלקנו לאכול בילחיקופולי. ומי נכנס למסעדהן זיאן פול בלמונדו. כנראה שתוא פלט אותי וניגש לשולחו. מאיטלקי לא ידע מי זה. טוכ, הוא לא מיח חכם גדול. בלמוודו רצה לחומין אותי לשתוח. עניתי, שכמו שהוא שם לב בוודאי, אני עם מישהן ונתחי לו את מספר חטלפון שלי נמלון. לפחרת צילצל השלמון ואמרו לי שאחד בלמונדו רוצת לדבר אתי.

עשירי של המלכה. חוא ז'אן־פול בלמונדו. "הבשחתי להחקשר אליו. לא התקשרתי. הגיעו פרחים והודעות תתנו, 🚡 אבל הוא פשוט היה מבוגר מדי".

הטלפון בארון לשלושה הורשים. כששאלתי למהו הא ענה: כרי שהבחורים לא יתקשרו אלידו

"הוא לא היה היחיר. לגבי אותם גברים שהיכו אותי, אני יכולה היום לומר רק שוו היתה פיטואנה של פחד אמיתי, שלי פיוית ושלהם, שהם לא מצליהים לתרור אלי. היאוש שלהם היה כליכך גדול, שנה היה: הכלי היחיד שנותר להם. לעתים זה פעל, אבל נו היחה תוצאה רגעית, התוצאה הסוסית של זה היתה תמד נתק. מה שהטריד זה שחמיד זה לווה כמחשבה של אולי זה מגיע ליז אולי לא נתתי מספיק, לא ליטסוי מספיק? מין רגשי אשתה סמויים שכיום, תורה לאלו הבנתי שאני לא תחרת אליהם. אני לא רוצה להיות יותר במצבים האלה של השפלה, לא רק סיוית. נס

עליה. כעלי היה איש גאה מאוד ואגוצנטרי. שבועיים

אחרי החתונה, שוב הוכיתי על דקע של קנאה. זה כרה

ערב אחר כשישבו אצלנו חברים. הוא ניגן על גימרה

ואני פיטפטתי עם אחר האורחים. במקום להגיד שוה

מוציא אותו מהריכת, או שזה מפריע לו מסיכות

שהוא היה רע אלי. הביתה לא יכולתי לחזור, כי או היו

אומרים לי: 'אמרנו לך'. הרגשתי כמי שנעלה מהפה

אל הפחת – או נשארתי. באותה תקופה עבדתי

כמשרד נסיעות. יום אחר הופיעה אמריקאית שמנה ומחופשת ושאלה, 'מה בחורה יפה כמוך עושה במקום כוה. את צריכה להיות דוגמנית אצל כריסטיאן דיודי

תזרתי הכיתה וסשיתי לכעלי ובהסכמתו הלכתי ללאה פלצור. כך התחלתי עם הרוגמנות. תוך תודש הופעתי בתצוגה גדולה של מכון היצוא. פיטר הרצוג, צלם

האופנה, ראה אותי ומיד שלח אותי הכיתה לרעה

חמישה קילו. צמתי ותזרתי אליו. וכך התחילה קריודה

מאלפת של חמש שנים שעשיתי כה לא מעט כסף. אבל בבית היה רע. רע מאור. בעלי רצה שאהיה יפה ואשתוק. הוא רצה להחליט מה אלבש, ועל כל דכר

שעשיתי היתה לו ביקורת. יום אחד הוא נעל את

"זה חזר אתריכך עוד כמה פעמים. אוי, כמה

אחרות, הוא פשוט התנפל עלי.

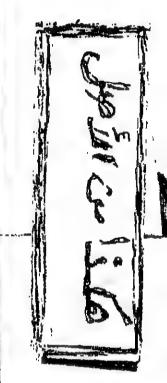
מכות שברו אותה. עובה את הבעל ואו הרוגמנות עם כל הנוצץ והווהר של הארץ וחו"ל, והחלה לצייר. התערוכה הראשונה היתה ביפר, כבוטיק של "בגר עור". ניצלה" קשרים מן העבר הקרוב. לולי פולופ, הבעלים, העור לעזור. שמונים אחרו מוכישומים נמכרו וזה היווה אה הבסים לצעד הבא – מיניאטורות של שמן על כז. "שנה וחצי אחרי וה נסעתי ללונרון עם כמה עבודות. וכהן סינרולה קיבלתי תערוכה בגלרית ארצד חה היה

(חמשך בעמוד לב)

או גם הופיע ספיב כשפי חייה, בחור אנגלי

Binenio 34

כשכף רגלי דורכת במערכת אניא מכיר עייפות

קריקטוריסט

ואב (ועקב פרקש), ילוד הונובוה

1923, התחיל לצייר קרוקטורות

בגיל נו, עלה ארצה ב־179, עבד בבניין ובסלילה כבניים עד שחוד

לעבור כמאוזה ב"מעריב" (1961) ואח"כ בקריקעוריקע ב"דבר

חשבוע" וב"הארץ". מירסם שלושה

ספרים, אניר למעלה מ־40 לפרום,

חשתתף בתעווכות בעלאומוות

רבות התעהכה יואם אל שנים בשורה הראשונה יוא הערוכה

מות בשה (שור בו) ומם לשהים

ניו בורליאבינ:

שכילין העבודה היא אהכה גדולה סם חיים: אני לא ברביש שאני עובד: לא שיה שחורתי למערכת אחרי תג או תופשה, בתוסר חשקה להיפך, זה תמיד מעורר אות! לפעמים מתרחש משהו המחייב אותי לרוץ למערכת ולשנות סריקטודה, לא איכפת לי, אני כאילו מתעורר לחיים. דש סיפור מיחולנגי על אנסאום, שפאב את כוחו מהנגיעה כארמה כרגע שנגע כארמה, אי אמשר חיה לנצחן, אניו, ברגע שכף רגלי דורכת במערכת, אני מקבל כחוון ובשים, לא מכיר עייפות, לא כלום.

מעמים רכות אמרו לי שיכולתי לעשות קריוה בינלאומית, אבל לא חתרתי לוה בצורת נמרצת, כי מאו שנכנסתי לעכורה בעתונות תישראלית, הגעתי למה ששאפתי. אני מקוח שלא נגיע לאחויה חימים כי אזן כלרוקטוריסט פוליטין אהית הראשון שיפות מרעב ככל שמחרחשים יותר דברים, בך יש לי יותר מה לעשות אני לא זוכר מהי השתעממתי אומרים שאני אופסימי, יחכן שכן אדם אופטימי מפני שביפורו רוא מסובי. אינני יודע, אוי טיפוס מאר לא פילוסיפי אמרים עלי שאני טוב לב, שאין לי רעל וזו לא מהמאה לפעמים חיור דע יכול לחדור יומר שמום ממכה תומה עם מקל על הראש.

הכילוי העיטיי שלי זה השחיה, אני מקור ליוה שוחה כמפט כל יום, אחד הצהרים או בעוב, בקיד בכרכת גורדת וכחרה כשמנהי נהובב קילומטר עי שניים. שחיית התירה, כבאולת אחת. השחיה מרעונה

גם ללכת לתואשרון: זה בילוי בשבילי כשו

כשביל צופים אחרים. אני לא מרגיש שאני עומרי למרות שאני רואה לפועת מאה הצגות כשנת על חומן, למרתי איר להקשיב לחצות נלציוה מנל להפסיר את החום המוביל אני לא תיאורסיקן תיאטרון הרבה פעמים ההתרשמה הפיסית שלני תואפת את הערכת דמבקר אני אתם הצנות עשותו היטבו, חח יכול לחיות האמלט, קומריה ל מחומר, הכלי משחדל לא להחמיץ שום ולצון !!! כולל גם הצגות סטנות שלא יכוובו עליות ממנו לציירו אותו. היום, גם כשאני לא צריד לציום לפיו להתנבר על חויחר, אני מתעה גם אופרה ולו לעניון אותן הבר התיאטרלי, במנבה הבלום לם סאין לי שמיעה מוסיקלית אני נחנה

אני עווה צבעים, וכפוה שהשוני

הצנות ותיאפרון ופיקס) עתונים ומפורט זען של הרברים שעניינו אותי, תמיד היתונ לי משוכה ד שלאחר: הקלעים, לראות איך נעשים וחלכה תמוצר המולמר הליצן, לפני שהוא מחומש ומנ ההאסרוכט, לפני שחוא מהלך על תכל לותאל התומורת הקסנת, הקפת האוהל, היחת פכסה שני שלנותיה אירגנו כל קין מסיבה עם חצות א

מה אתה רוצה להיות כשתגדלו <u>אותו דבר, אבל עם קצת יותר חוש מסחרי.</u> <u>מהי התבנרתו שרם התבגרתי. כנראה גם לא אתבגר עד 120.</u>

מה היתה נקודת המיפנה בחיירו <u>היום בו הזמין אותי ד"ר קרליבר לתקופת נסיון</u> של

מה היית רוצה לעבור על החוק: ב"רול<u>ם רוים" דגם 88.</u>

מהמוציא אותך מהכלים? <u>כשאני נוהג – הולכי הרגל. כשאני הולן ברגל - הנהנים.</u>

מה עקב אכילס שלךו <u>הקרסול. הוא נפל קורבן לא אחת למדרכות של תל־אביב.</u> מה ה"מיסמוס" תגדול שלךו <u>הקריקטורה על כשלון ועידת "קמפ דייוויד" שפורסמה לכח-</u>

מה עוזר לך להתרכזו <u>האזנה למוסיקה ברדיו תוך כדי אכילת בוטנים וש</u>י

בה המאכל הרוביב עליךו <u>איטריות עם פרג (רק יוצאי הונגריה יבינו זאת).</u>

מו גותו לך סיפוקו <u>לראות מישהו הנהנה מקריקטורה שלי מבלי שהוא יודע שאני רואה</u>

מה אתרו שונא לעשותו <u>למלא טופס הצהרה של מס הכנסה</u> <u>הישראלי בעיניךו ערימות בדלי הסינריות באיי התנועה ליד הרמוורים.</u>

<u> שון מחזיק אותך פהז כאו לא איכפת לי כשמצביעים עלי ואומרים – תראה את היהודי</u>

אילו קיבלת בותטה של כסף, מה היית עושהו <u>קודם כל, בודק אם הוא לא מזוייף.</u>

. את כי הערצת בילדותרו <u>את האחים שארושי, מקבוצת הכדורגל פרוצווארוש בכודפשט.</u> איל יכולת "להרכיב" אשה אידיאלית, מה היית נותן לחז <u>זה נשמע כמתכון: קה שתי</u> <u>לנשל על אש קטנה, תוד כדי בחישה, להגיש חם..</u>

נאי פקים הדיו החיד ככפרו במוצאי יום א

אין את תיצאות משחקי הכדורגל, כתבתי, הייכשת

ות של, שהקנים, וכבוקר יום שני חילקתי ליש לתעתנום מבודמשם הגיעו רק ברכבת ביום ושלמתי אותם באובע שעות... היתי

מל אלי עור עי

לי לוישגופית. רק בחלכון נתפסחי לשגעון מושם שינופית מצחיקים בכל מקום.

מה נעצם הדבר הכי חשוב שעשית בחיידו <u>שלא למדתי רפואה. הצלתי בכר חייהם של</u>

לופין, תמין כתפקיר ססן, ואהכתי את זה מאר. מין אי מערגש מהעוברה שאני יושל נמערכת שראיתי חמש מעמים ויותר. מרבית סרטי האנימצית הזרשים סינטטיים מרי לסעמי, עשויים במחשב. אח לשחתו בעשליתו. בילדותי, הייתי מכור בילדותי הייתי מכור בילדות הייתי מכור בילדותי ושביתו לו ארבעה מיבויים) עם רוב המרטים בטלוויזיה אני טוגר אחרי חמש דקח. אם סרט מצליה לרחק אותי יותר, אני רואה עד הסוף מספיות מרעישות ובחצר בית המרוח מ נשחולו מוסן מחקי שווקים (כל שבוע ברקחי וומו או המחידים) וסקופים שקלטתי מקרד

אני לא כל־כך אוהב אבסטרקט, ביחור לא את אלה שמרבילים גם הסברים ותיאוריות

במוצ"ש, בשאין הצגה, אני רואה ספורט לפעמים, כשאני אצל הכת וכולם ממתכלים כיסיבה למסוכה", גם אני צופה, אם זה לא מפרוע לעימיםי עם הנכר: אוהב את שלנה ניצן לפעמים ירה לונית א דתכנית של אתוך מנור, שבכי, יעוב והיכר, נשויוות אני לא לאינני היאה. גם מחופר זמן וגם חרשות אחזונה. לפעמים מוסר או עד סומ". אני לא באלאות לא השתחרר מהר גשה שזה עשור העכב מום אכל אני רוצה לחיות מעודכן ככל השטחים. איל אני רוצה לחיות מעודכן ככל השטחים. אוני לשים שלה באורך מלא אין אוני מחדכים! יחד, קצה סינטסי, יותר סרטי טבע מלחקים אותי לשים שלה באורך מלא אין

לות שהתאשרון בהצגה, ביותנד בשורה לי סבלנות בומנו אהנתי את ישלומבה אבל לא ביותנה. אל לא ביותנה בשורה לי סבלנות בומנו אהנתי את ישלומבה אבל לא ביותנה בשורה לי סבלנות בומנו אה כשאני בכיה ושלוחיה שעומרים ומציגים, הריתי מכור ברדך בלל, כשאני בכיה ושלוחיה שעומרים ומציגים מתוחה בלי שה ומריפעם או מנים הוצי שום האפור אול מאר מתוחה בלי שה ומריפעם או מנים הוצי שום האלו הבנית בלל העוד להיש לריות בל העוד להנים להנים להעוד להנים להעוד להנים להעוד להנים להעוד להנים להעוד להנים להנים להנים להנים להנים להנים להנים להנים להנים בעלו הבניות מלל, רם כשאנו אניזר להנים להנים להנים ביותר ביות בללו הבניות מלל, רם כשאנו אניזר להנים להעוד הבניתו של

קבוע ל"בין ששי לשבת" של לכני ולתכנית בענייני משפט של משה הנגבי ו"מפיק ורי": יש לי חולשה למשחקי לשון. הייתי מרוחק לרריו כששוררה הסיררה של יהורית הגרל על כיקורה כפולין. אני מאזין לכל היומנים ולאנסקי ואחר כך יש לי פיצול אשיות בין התכנית של גזית וקיטל לבין

הקריקטורה אני סוגר, או מעביר ל"קול המוסיקה".

אחריכך, כשאני כבר מצייר, או חוך כדי נסיעה, אני חוור למלל. למשל התכניות הכלכליות: אני הלש

בבלכלה ומכס זקוק לזה. אני מאזין לכל היוכנים,

ואנסקי ואתר כך יש לי פיצול אשיות בין התכנית של גוית וקיטל לבין "כוקר טוב ישראל". וכמובן, שומיצ את "שירים ושערים". אני בת על תכניות כניו יארץ

חמרת", אוהב את "שאלות אישיות" של אננון, ניאדין

למרות שנדלתי בכפר, אני טיפוס בכרופוליטני. ערים גרולים מוסכות אותי. גם חל אניכ. עם כל אלכלוך והרעש. לא הייתי מכונל לגור בירושלים או בחיפה. אני מאד אוהב ללכת ברגל בעיר גדולה, גם בארץ וגם בתו"ל. פעם עבדתי הרבה בבתי קפה. זה נעים, אתה רואה אנסים, תנועה, אבל ההתרחכויות לא נוגעות בך, עוברות לירך. ישבתי הרבה בסומה הסניה של "ורד", למשל. הצרה היא שבמשך הומן מכירים אותך ונינשים אליך. ומוץ מות, היום אין מקומות כאלה. אני עובר כבית ובמערכת. לפעמים, מאותר בלילה, אחרי שאני גומר את הקריקטורה השבועית, אני יוסב ב"הספריה", הבת מגיעה, באים חברים ווה

"בוקר טוב ישראל".

אומרים עלי שאני טוב לב, שאין לי רעל ווו לא מחמאה.

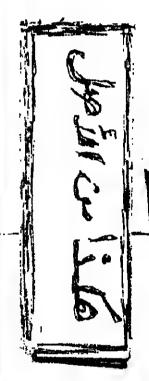
העבורה היא התחביב שלי, אין לי הרכה ומן לדברים נוספים. אולי בפנסיה אספל בצילוםים וכבולים שלי. בילרותי זה היה משוב. עכשיו יש מבול של בולים בעולם. אני עדיין נאבק בחיוק וסירור. תציורים שלי. והטפרים - ספרים דיקומנטריים, קהיקטורות ואמנות. מאר אוהב את אשר, כת על פיקאסו, והא מאר מרבר אלין צורת ווית, השוצור שלו. יש לי הרגשה שהוא קצת צחק על העולם עם הסלנונות שלו. הוא בליכד היטים לצייר, שיביל היה - להרשחו לעומו גם את הטריקים וה ההכיל בינן לבין אקויניו, שלא יוועים לצייר, לוקוים שני שעורים ואחר כך מורחים אבספרקט אני לא כליכך אוהב אבספרסם, ביוצר לא את אלה שמרכיקים גם הסברים ותיאוריות, אכל מדי פעם רואים גם משוב אמיתי.

אני עיוור צבעים וברור שריסומים שחור לכ תומטים אותי ומאד. אבל, גם אבעוני, למשל האיממיםיוניסטים מויברים אלי. התעווכה הגיולה של רנאה בפארים היותה במברשימות שלאיון כודי אני אוהב את רמבונט, לא רק את רישומיו, אולי מסני שיש אצלו ודבו אור וצל, ועוד יותר את ליאונדדו דה לינציי, גם ההמתאות הסכניות שלו מרתקות אותי. מאד אותב את ואפארלי ועכשיו, כשראיתי את תיאשרון ות שונות של פנדינסעי, עלה ברעתי לעשות אותו דיבר עם צארי המשלי, רק על רקע הרשמוויה ממפר 1 של ליסם, שיסיקון ודקע של חסרטים האילמים שראיתי

37 Bisebio

Spall Consta

יורם חתוכה: "אנחנו הסיכוי האחרון להילחם בכל הטקסים האפלים. בגללם בורחים החבריה הצעירים״

רגילות בירושלים מסתפק השמש בניפוץ אבן לגרוש השרים. ממשיכי המסורת בראשיהעין מאמינים שהבן החי לא הולך ללוויית האב כדי לא לפגוש את השרים.

רבר הטקסים המיסתוריים גונב מפה לאוזן. חרושת השמועות עשתה לה כנפיים, והרחיקה אל מחוץ לעיירה המתכרלת. הרמיון ניצת. התקשורת חגנה. בפתח ביתר, כשעת ערב מאוחרת, מתנצל אכנר אפג'ין על כי אינו יכול להכנים אותנו פנימה. העתונים הרגו את אמא", הוא אומר. בפנים נשמעות צעקות. האם, יונה, חולת כליות ומחוברת למכשיר הריאליזה. אכנר, כן 29, נמוך קומה, מווקן, עיניים שחורות יוקרות, אינו מכין על מה כל המחומה. בסך הכל זו היתה בקשה של אבא לפני מותו. בסרוהכל עשינו כמצוותו. אחריכך היתה המחומה. נכהלתי והלכתי לגרולי הרבנים התימנים מבנייברק. הם אישרו שטקם ארבע המיתות מוזכר גם בספרות התימנית העתיקה. לכן, מי שמבקר, מי שצועק, מי שמננה, הוא פשוט הדיוט וכסיל".

"עברן על אבנר", אומר הרב יוסף אהרוני, מייסרו ודוכרו של כולל "אור זרוע". "הוא תלמיר קצת חלש. העחונאים פשוט עברו עליו". "אור זרוע" הוא אחר מעשרות הכוללים בראשיהעין. שוכן בבניין בית הספר "בית יעקב". מקבל תמיכה מהמועצה הרתית. בכולל לומדים עשרות חוזרים כתשוכה. כראשו עומר יאיר כשאךי שחזר בחשובה לפני מספר שנים. בשארי לא אותכ לרבר עם עתונאים. "כמקום אתר", הוא מאיים, "זה יכול היה להיגמר במצלמות שכורות, אולי אפילו

סיפור, עליפי אהרוני, חחילתו וסיכתו כמצווה. יש הרבה דכרים לא ממוסרים בראש העין בר למשל ענייני הקבורה. אנחנו בכולי התמחינו בנושא. הכשרנו קבוצת אנשים, וכל מי שנוקק ומבקש – שולחים לו את החברה והם עושים זאת כחינם, ללא תשלום. אנחנו מאוד מקצועיים, מדוייקים, מקפידים על רחיצה יטורית. הכל מכובר, מכובד מאוד. ארבע המיתותו בסך־הכל המצאת של עתונאים". הוכחה? הרב אומר שמנחג זה בטל עוד כימי הסנהדרין, אולם לאתר דיונים נמסר לפרסום הקבר רשמי. גירסה משופצת: "מה שנעשה זה תחליפים, תיקונים ותפילות מיוחרות. במקום חניקה ניתן סכום כסף. במקום סקילה נישאה תפילה

הברש ברתוכ צח"ל מתהלכים שני וקנים הרושי פנים, מגראלוף נולר בראשיהעין וחוזר אליוב מיצג הברה שמשיות שחורות מטוככות על ראשיהם. בפתחי של צעירים משכילים, שאפתנים, שרוצים לשנות,

ראש המועצה, יגאל יוסף: "הבעיה יגאל ינאי: "ראש־העין נעצרה ל־10ָּ העיקרית של ראש־העין נעוצה במבנה הדמוגראפי שלה"

הכתים מלהגות נשים, רוקחות מיני תבשילים, הכנות אחרונות לחג. בכניסה הישנה לעיירה, ליר המסערה של ציון וליד הפנצ'רמאכר, צריפון עלוב מקרין עזוכה. עוד כולל לחוזרים כתשובה, "שושר". בפנים יושבים ארבעה צעירים, חולצות לבנות, זקנים שחורים, ולומדים תורה. גם מכאן תצא הבשורה.

ימים אחרים קודם לכן הופיע המנהיג הבלתי מעורער של הכולל, הלא הוא הרב אמנון יצחק. הוא הזמין את הרב אורי זוהר, ויחדיו כיכבו במתנים המקומי. במודעות־ענק נאמר שראש המועצה, יגאל יוסף, נתן את חסותו לארוע וגם יופיע עם שני הרבנים. מאוחר יותר יטען ראש המועצה כי לא ידע על ההופעה, והמודעות לא היו על דעתו. מכל מקום, הוא לא הופיע שם. אבל גם כלעריו היה המתנ"ס מפוצק מרוב צעירים שקיבלו את הרבים זוהר ויצחק

הרב אמנון יצחק, גיבור מקומי, חוזר בתשובה מכני־ברק שגורף אחריו צעירים, בעיקר מעיירות הפיתוח ושכונות מצוקה. בראש־העין כבר פתח שני סניפים, שני כוללים: "שופר א" ו"שופר ב". פופולריות שנקנתה בסגנון מיוחר, כהרצאות וכאלפי הקסטות שלו המופצות בארץ. הוא מרכה לספר כריחות עם מוסר משכל. דוגמא הוזרת: "אדם מניע לשמיים. שואלים אותו: למה לא קיימת מצוות? הוא עונה: לא ירעתי לסרוא, ולא ירעתי שצריך לסיים מצוות. בשמיים מחליטים שאי אפשר להעניש אותו, ונותנים לו אישור מיוחר להטתוכב בגן העדן וכגיהנום. כשמורמן האיש לגיהנום, הוא רואה את התנורים עוברים שעות נוספות ורוצה לחזור לגן העדן. מלאך מפחיד חוסם את דרכו. אומר לו האישו יש לי אישור. משיב המלאך: אני לא יודע לקרוא". סיכה טובה לחזור בתשוכה. אמנון יצחק אומר שהשירות כצה"ל וכישיבות ההסרר הוא עכירה דתית.

"אתם רוצים להיות כשר תותחים?", הוא נוהג לשאול את מאויניו. מתנות צח"ל, אגב, סגורים כפניו בפקורת עוד פעילויות שמארגן הרכ בעיירה: ככל יום חמישי – שיחת מוסר כ"שופר א". בכל יום שני – שמנחה כללי התנהגות ציכוריים. לרעתי, הבעיה שיות מוסר ב"שופר ב". מדי ערב מתקיימים עשרות העיקרית היא ההרכב האתני, חברה הומוגנית סרי . חוגי כית בחסות רשת "שופר" בעשרות בתים. הוא גם מוציא לאור שבועון ומתיץ אותו ברחבי העיירה. יגאל שלא איפשרה פיתוח או פתיתות רעיונית. אין עתיד. לישוב הנר ומתבשל כתוך עצמנ. רק תוספת של ינאי, ראש המרכז להכוונת חיילים משוחררים, אומר ראשרוניון, מחין 1987. השמש עריין יושה, על ינאל, כן 31, השתחרר לפני חצי שנה מצחל בררנה שבונה חדשה של בימלאי צה"ל בנבעת המלעים אוכלוסיה תרשה לגיוון הדרכב האברתי עשוי להביא שבמזרח העיירה, 700 כבר נרשמה ראש המועצה הוצה.

שנה. 35 שנים שיכולה היתה להתקדם ועוד 35 שלא התקדמה"

לקחת את השלטון. "המסגרת הקיימת מסורבלת", הוא אומר, "ראש־העין נעצרה למשך 70 שנה. 15 שנים שיכולה היתה להתקרם, ועוד 33 שלא התקרמה הישוב בעל פוטנציאל מעולה, מקום אסטרסגי מבסית עכשיו, כשסללו את כביש חוצה שומרון זה הומן להתפתת ראש־העין היא לישוב על צומת דרכים".

יגאל נמצא עכשיו כעיצומו של מסע בחירוח פרטי. לוקח כבוקר את המבונית ועושה סיור בכוללים, להכיר את החברה של אמנון יצחק, כבחינת רע את היריב. הוא אומר: "הרב עובד נכון על אוכלוסיות חלשות, ונעזר בשלטון המרכזי שנותן לגיסימציה להתחרדות ולחזרה בתשובה. עוברה: השלטון מממן את הכוללים. מדי שבת יש רחוב נוסף שנסגר לתנועה הכניעה האחרונה היא כפרשת הבריכה".

רשת הבריכה: אחרי שנבנתה כמשך שנים, רשת הבריכום אותרי שנבנונו בהתוצה בחלו הרחצה שהתוצה בחלו הרתיים לוחצים ערכ הנוכרים. המועצה תהיה נפרדת לנשים ונברים. המועצה המקומית נכנעה ואישרה ברוב קולות. כלום לא עזר. הרוחות שסערו, ההבגנות שנערכו, העצומות שהצעירים התתימו, והעתירה לבנ"צ של מוקצת הפועלים. היו שמועות עקשביות שמאחורי ההחלטה עומר הסכם חשאי עם ש"ם, שהתחייבה בתמורה לא להציג מועמר מתחרה לראש המועצה בבתירות הכאות. הרב אמנון יצחק הוא אחר מפטרוני ש"ס בראש העין. ראש המועצה, ינאל יוסף, מתפתל. האיש מודע לכך שנכנס למילכוד בעניין הבריכה, ולא יגא טוב מזת החלטות, החלטות – אבל הוא מקווה שהומן יעשה את שלו ובשטח יהיו פני הדברים אחרים.

יגאל יוסף, כן 38, איש הליכור: כקרנציה ראשונה, נשמע כמצטרק: "הבעיה העיקרית של ראשיהעין נעוצה כמבנה הרמונראפי שלה אנל בארבע שנות כהונתי היא הפכה מחברה ארישה לחברה שאכפת לה. מביעה את עצמה ודורשת שירותים" מה שלא הצליח לשנות, הוא מודה, זה את יהמנטאליות הפוליטית הבנויה על מוקדי כוח משחתויים מטורתיים", חבר מועצה, שמסרב להודהות, מבחיר: "המסגרת הקובעת כאן היא המשפחתית־המולחית יש הרכה דברים לא ממוסרים בראש העין, כך למשל ענייני הקבורה. אנחנו

THE TANK באירופה הקרה יימתיםיי על הפרי הישראלי. לשלוח תיבת תפוזים. אשכוליות או אבוקדו לבית הקרובים והידידים בלונדון, פריז או בכל מקום אחר באירופה - אין מתנה יפה מזו. פנה אלינו בכתב וציין את הפרטים הבאים: סוג חפרי, מסי תיבות מבוקש, כתובתך המדוייקת וכתובת מלאה של הנמעו באותיות לטיניות. צרף המחאה לפקודת פרדס סינדיקט. את השאר נעשה אנחנו.

שלח לקרובים בחו"ל מתנה מקורית:

| פרי הדר (אשכוליות או תפוזים): תיבה במשקל 14 קייג.

אוסטריה, אירלנד, אנגליה, בלגיה, גרמניה, דנמרק, הולנד, לוכסמבורג, צרפת, שוויץ: 60 ש״ח התיבה.*

איטליה (אשכוליות בלבד), נורבגיה. פינלד, שבדיה: 80 שייח התיבה.*

אבוקדו: תיבה במשקל כ־4 ק"ג. אוסטריה, אנגליה, בלגיה, גרמניה, הולנד, צרפת, שוויץ: 35 ש״ח התיבה.+

*המחירים כוללים הוצאות משלוח עד בית המקבל,

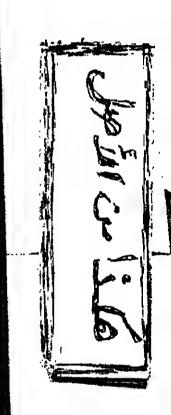
** קבלת קהל 13:00-13:00

פרדס סינדיקט של מגודלי הדר בישראל בע"מ

טל: 253326 - 33 210121 03 טלקס . 33600 מקסימיליח: 03-255087 בחי קפלן 8 ת.ד. 1290 תייא. מיקוד 1012.

בכולל התמחינו בנושא אנחנו מאוד מקצועיים ומדוייקים די HIDEDIO 40

שה הבטחון, יצחק רבין.

TEACHER הוידאו שלך הוא גם המורה הפרטי שלך.

סוף סוף כישראל. קורס וידאָו רצינו FOLLOW THROUGH ללימוד אנגלית 8BC VIDEO TEACHER אמסדרת הישראלי, על ידי מיטב המומחים. סדרה שהוכנה על ידי שרות השידור הבריטי וחותאמה תעודת אחריות • ללונוד הישראלי על ידי טובי המומחים האקדמאיים ללימוד טלפן אלינו או שלח עוד היום את התלוש חמצייב ונצינונ אנגלית בישראל סוף סוף תוכל יבוא לביתך להדגמה ללא כל חתחייבות מצוך. ללמוד אנגלית בהנאה ביהר ובאופן ה-BBC מגיש: משהו מיוחד לילדים שרוצים לדעת יסודי. אתת ולתמיד במקום אנגלית לפני כולם, סדרת הוידאו המשעשעת - מזי בארץ להתיינע בקורסים מחוץ לבית. שב האנגלית (MUZZY IN GONDOLAND). מומחי ה-BBC מול הוידאו שלך, נשעות חנוחות לך דאנו גם לילדים, ומציעים עכשיו את הסדרה ללימוד וצפה במשדרים המרתקים. אנגלית לילדים - "מוי בארץ האנגליתי". סדרה זו הוכנה - ניונותי ה-BBC - הטובים בעולם על ידי מומחי ה- BBC ומומחי חינוד באנגליה, ומוגשת תיכננו את חשירורים האלה במיותי לילדים כישראל בצרוף תוברת חדרכה משרטת בעברית. בשכילך. ספרי העזר הכתובים מוי, תייקיפיי של האנגלים, משלבת בסדרה תנאה בעברית ובאנגלית יעורו לך להפיק

הכי הרבה מעצמך

תועהובה יותר

אנגלית. הקורם

מיועד לבעלי ידע

מסוויים באווליות לחי

באנולית איוו מספיק.

באריוה טוצררת הכוכנת:

הזמן עוד היום את הקורם המטטאון אוס אבר

ם מקלטות וידאו וכרק עשרות מישדרים.

ונוהסדרה. כך שבסיוטו

ויסודות השפת. תוך צפיה מענגת בטלויזיה רוכשים הילדים את עקרונות השפה. הסדרת "מזי כארץ האנגליתי מתאימה לילדי גן והכיתות הראשונות של בית הספר אם אתח רוצה שהילדים שלף ידעו אח היאניהם, ובעצם - לכל ניי שמרניש שהידעשלו אנגלית לפני כולם - אחת חייב להעניק לחכז את מזי בארץ האנגלית.. אם אחה לא נורוצה מעצמר באנגלית- זו הטדרה

טלא את התלוש או צלצל אלינו אין פותנה יותר יפהי: לקראת החופש הנדול

ושעשוע, שירח ומשתק, טרטים מצויירים.

 קלטת אודיו לתרגול אינטנסיבי של החומר הנלמד. ב ספרי לימוד עברית-אנגלית שהותאמו במיוחד ללומד לתומנת הסדרות, או לתומנת הדגמה, צלצל בשעות העבודה -G3-£1294B-2 23-622703 ו-24 שעות לעל. 353/52-03 או שלח את התלוש • ספר תסריטים (SCRIPT BOOK) לשינון ולחורה (סמן > במקום הרצוי): כל האוצר חזה יכול להיות בביתך ב-8 תשלוטים נוחים.

שריואקס ספרים בע"מ וציני BBC תל אביב 112 65.

I. HEUDRHT FACLIÖT FÖRLÖM THROUGH .1 ם כן. שלחו וצינ לתדומה.

חכן. אני מעוניין לקבל את הסדרת לביתי במתיר מכצע של 488 יז ח גמקום אל שיוו וב-8 תשלומים חדשיים שוים, כל אחד בסך 61 שיחבים 🗓 נא חייבו אותי לפי כרטיס אשראי ויוה ישראכרס ומחק את המחתו בתוקף עד

🖸 מציב 3 שיקים לפקודת יטויוואקס ספרים נקיטו: EBG VIDEO TEACHER האנולית מטדרת האבארץ האנולית מטדרת בן. אני מעוניין לקבל את הסדרה לביתי במחיר מבצע של 210 שירו במקום 240 שייה וב-4 תשלומים חדשיים שוים. כל אתר בסך 35 שיח כולל מעמ ומשלוח נא חייבו אותי לפי כרטיס אשראי ויויה שראכרט (פתק את המיותר)

ום מצייב 4 שיקום למקודת ייטריואקס ספרים בעימיי

ומש' נמעט הרסנו את המקום. זרקנו עגבניות על הקל, השפצנו מים ושהטבו תרנגולות. יותר לא רצו לפוע מאונו עם".

תו 78 הגיע לארץ, לביקור מאמסטרדם, מישל "אַפּמובסקי, אתר מפליטי "העין השלישית", קמנת אוואנגאודיסטים שפעלה כארץ בסוף שנות הדפה' ובתחילת ה־76. אודלי ז'בין, האקט פלו, שניכה אותו עם התכורה. הוא חזר לאמסטרדם. דה שם את ענייניו, והגיע שוב לישראל עם כמוו גולים של שארות פילם. לבד מתפילמים וווא הביא זתו מ'העין" גם נסיון עצום בארגון ובהפעלה צמונית ב־12 למרץ 79 פודטים הופיע בקולצוע "חן" מלאביב נפני עהל היסטרי לצמרי. כתוך עבן ענקי א שיתאנה הוא קבע, סופית, שהפך כבר ליותר לו נושה נסממנים פאשיסטיים, כולל שאנות

ביוב של הדברים שעליהם גדלנו וחונכנו, או שטבועה אופטובסקי: "הסמים בכינל יוא סיחקו חפיקיו מיוחר. בכולנו איזה הערצה מווכיסטית לעניין הפאשיסטי". כרור שהיינו מעשנים לפעמים ואם מיטהו הביא במה באותו חורש, מרץ 79, אופטובסקי ביים והפיק את הסרט "שולץ האיום והנורא". תוכניית הסרט נקראה סקיים של מוצרוני לילה שולץ היה המבחה, ההופעה "פחד" ס" והיא היתה גם הגליון הראשון של עתון מחתרת שיוצא לאור עד היום. הסויט רץ בין הסינטטקים ובתי ההקרנה למיניהם וממלא אולמות. שמאבסקה לא ברוד לי עד היום מה היה פישרה עתונאים שרואים את הסרט גדשו את הכיקורות שלהם

הצעירום. חסרט מדבר על הקושי, הבדידות,

"תשוב היח לי להראוח", אומרת הכמאית,

המצלמה של אמנון זלאיט במעט זמחעדת,

"חיה מפתה מאוד לחינוב על התפאורה".

עשרים אלף דולר מקציב. כמו ללכח

לשופר-מוקט עם שקל וחצי. "בית צבי" מימן את

מחצית תחפקה. הקרן לעידור תפרט הקצר של

משרד המקחר והתעשיה נתנה מעוק, ומפעלות

האמנות של בנק דיסקונט השתתמו באלף דולר.

השאר בא ממימון עצמי. שלושה שבועוה צילום.

שנה וחצי עבורה ברוטו. הצווה עבר בחתנדבות –

הצלם אמנון ולאיטן הנחתה בעריכהו זיוה פוסטע

("שוארו")ן עונה במאין דגן פרייסן קול: דני

מרשל אופטובסקי בפוזה: "האם זה היה צינור ביוב של הרברים עליהם גדלנו והוגבנו או

"שורות" וקוקאין), אף אחר לא רץ לקרוא למשטרה. הרברים האלה קורים בכל דיסקונית בעולם, למה שאצלנו זה לא יקרה! במה חסאנו!"

ב־2 ליולי 79 שולץ, אופטובסקי זהצלם נייכאל רורברגר יוצאים ב"מיצג פון". שולץ עמר, החזיק כיסא שול הפנים שלו, ועל הכיסא היה ביונה ויריאו שכו שורר הפרצוף שלו. לירו עמרו גרוסכרג ואופטובסקי עם גרבי ניילון על הראש. החום היה ככר, הדלחות והחלונות סגורים, וה"סאונד" בא בתוך רמקולים ענקיים. שולץ קרא את גאום הנושא של הסרט ישולץ האיום והנורץ", בו נאמר בין השאר: "אני שולץ, unt blut eizen, דגם משוכלל ותריפעמי של קיום הברחי. אני דורש מינמליות. באופו תתישיפועי ורביתכליתי החלטתי לדרום מהאומה לוותר על

פורטיס, בפני קהל היסטרי לגמרי, כתוך ענן ענקי של מריחואנה, קבע סופית שהפך ליותר מקוריוז של מועדוני לילה.

הגרמונים, כלי דם ועורות אסומים. הגיע הוכן להחזיר את הראש לגורלו הפאסיווי, להרתיכ את מעגל החלודה, להפסיק את כחיקת הצבע ולשנות את פולם הערכים. אני בו לקיום הברול וכתור מנהיג האומה אני דורש לכטל את כל בגרשי הגרוטאות ואת עייפות המתכות..." וככה זה נמשך. מי שרצה למצוא מסר, מצא אותו. מי כלא, או לא. בעצם זה גם לא היה חכוב.

לקראת סוף 79' לכולם החחיל קצח להמאם. נטע זייסמן היה הראכון שהחלים לכרוח: "נסעתי להולנד כי לא היה לי מה להפס פת הכל היה יכס ושמעו רק סירים פתוקים ומנעילים של ארץ־ישראל הישנה. לפתחי איתי אה פורטים וברי סחרוב, ונסענר. בערך באותו זמן נסע גם אופטובסקי לביקור ארוך בהורו. נוצר. ואקום שלתוכו השתרכבה דמותו המאורייובאת־רופן של בועו תורג'מן שהניע מחיפה ב־78". תורג'מן גר בדירה הרוסה ברחוב נורדאו 18 בתל־אביב, עם ביינאלאך תלויים על הקירות ותכורה

של צעירים שהתחלפו בוודירות גבוווה. תורג'מן: "היינו תבורת אנשים שנורקו מהבית. הבית האשיתי היה אפילו יותר משורף כיוה שבולם בסרם. אני זוכר, למשל, שיום אחר התקרת נפלה עלינו. קיקסינלים היו בורחים מהחלון כשחהורים שלהם הניעו. פעם שתי זונות דכו אצלנו ואחת מהן ותכה לשניה את הפרצות. הקבועים היו בוער שקראו לו לני, פרצה להיות איפת, זעור נהור שפנע יאיר. היתה מאירה, ילרה שהלכח מכית עם ההודים שלה, והיונה בתורה שכראו לה מליי.

תורנימן החמחה במיצנים ששילכו ריקור (המשך כעמוד תבא)

43 8/22/0

ונה צעקנית הומו וקרחת. סרט

אילת מנחמה: ובית האמיתי היה יותר משורף

ומום עופק כאופים חרינים, ביחסים ביניהם,

רט קצר. "עודבים". 46 דקות שמתעדות ניני) צעיד הומוטקטואל יפהפה, המאוהב בכעל חים בובל. בשוליים. ממש על־יד הנועל הדירה איציק (קלוד אבירם), שמאוהב ביובל. לא מע. איילת מוחמי (23) הבמאית, כוגרת מומת השלוע של "בית צבי", שנגעה בעבר בחומרים הללו בפציאות, תניד: "יש בזה יופי. טוהר. מוע" הקרנה ככורה. כיסאות אדומים מרופדים.

אומרת מנחמי, "אָבל בתרנו בדרך צילום מרועות. לא רציון לעשות נלוריפיקציה של הובל". בתאורה לא ויתרו. צבעים של חזייה, קסם, סביבת דקדוטית, שמדגישת את החריגות, את מעמידה בשוליים. תחושת קלסטרופוביה. הקאונד צועק. אין שתיקות, אין מכעים נונים. הבל טעון על סף הקאסח."

ליות ושם בדירה, כמו ניבודת שפרו של לואים אחד". משחזרת, את אורח החיים במציאוה של תחילה שנות השמונים, בדירה ברחוב גורדאו בתליאביב. בועז תודנימן משחק את עצמו, שאר השחקנים נכנסים לדמויות שחיו חלק מהתבורה. מצלמה מציצניה. לא עושה סאלטות.

קול הוא שומדת נפעמת מול נודש טינומת: חשדות חוח צעקנית, בנדים מתחילת תמאה, קינפת אוילת מנחםי מכוח ואת "פילוסופית שיומת האיחס - צריבים לתראות טוב.

ביותה בקושי איילת מנחמי יוצרת עולם סגור. שחק, שבולותיו בדירה אחת. אל הדירה הזו לחקות הבורה של צעירים. יובל (בועז תורג'מן) השחק אה עצמו באותה הקופת, דניאל (איציק

כליכך מסובך. ישנו בדירוז בחור נוסף, שקט, אלי (דורון ברבי). לקומונה הזו חודרת מרגלית (גילי בן־אוזיליו). ואנחנו הצופים יחד איתה. הסוט מוסה לחדור מעבר להתעסקות ויוו כופם. עניבות. חברי כנסת. נדלק חאור. העצמית האובעסיכית של תניכורים – לבוש להאות כביים. "נו, מה אתה אומרו" מנקר עיניים, איפור מדחים, הופעות, בילויים – ולתת תמונת רנטגן של הנשמה של אותם

חשומה מרולית, מושבניקיה עם מבט תמים, יצר הופתקנות, אב אדיש ואם שהתאבדה, מחלטה לעווב את המושב ולתגיע לעיר תגדולה. האכזבה, הקונמליקטים, זהרצון לתשומת-לב לוו גוולה יש כמובן רק אחת. בשוק הבדמל, היא שבסומו של דבר מוליכים לטדגדיה בטוף חסדט. מושה שני צעירים פריקים בלבוש משונה לאפנים חסות ותפוזים שנותרו על הארץ. חיא "שיסוג חחיים האקסערווגנטי הוח לא נבע עקנת אחריתם ותם מזמינים אותה אליהם מתרצון לחכעים אלא בא מתוך בעיוח שהיו לכל

פוף המאה קרדעה, צמימות, שוג של בילוטוביית בעון: הסמאך". עני אבל עם סטייל, גם הרעב,

שיטריתן האורהו אינור. תסריט ארט, תלבושות ואיפור: בועז תורגמן: המקות טלי מאקור. השרש כבר הוקדן במקשיבל מאנהיים בנימניה ושתונף במסטיבל שרטים קצרים בשיקנו.

יד הגועלינפט (המשך מהעמוד הקודם)

ותלבושות מדהימות, יחר עם מיצגים שהמסר שלהם היו איומות ונוראות ממש. ילרים שניסו לחקות את לא תמיד היה ברור אפילו לו. "חוץ מזה הרעיונות פורטיס ושולץ כלי הכשרון של המקור, ומבלי שבעצם הראשוניים תמיד היו רחוקים מאוד ממה שיצא לנו על הבמה", אומרת איילת מנחמי שהופיעה איתו או, הפכה ניגנו שם רוכ לחקות הרוק־המחתרתי הטובות באמת אחריכך לאשתו, התגרשה ממנו, ומאוחר יותר ביימה־כתבה־ערכה־הפיקה את הסרט "עורכים".

התחלה היתה מקרית: אורלי ז'בין ארגנה, יחד פורטיס חזר לארץ והופיע עם להקת ז'אן קונפליקט. עם בחור בשם איוואן מונטייל, מסיכה פרטית וייסמן, שגם הוא חור, חקים את "מאדאם אי". שולץ במועדון התיאטרון. היא כיקשה מבועו להופיע וההצלחה היתה כליכך גדולה שהם התחילו לעשות עור ועור מסיכות. לקח להם מעט מאור זמן להבין שהתלכושות והתפאורה עולות יותר מרי, והם ברוזה, ירוסלב יעקובוביץ'. התליטו לפתוח את ההופעה לקהל. תורג'מן: "היתה איזו אישה כשם אילנה שניסתה לארגן אותנו. היא היתה מאור נחמדה, אבל לא כל־כך הבינה את הראש. שנות ה־70, את קולנוע "דן". התחרות בין חשניים היא חשבה שיש פה איזו אמנות מסובכת, אבל האמת היא שלא היתה שם הפעלת אינטלקם מתחכמת. היינו חבר'ה שגרו ביחר, והיו לנו קטעים בינינו, כל מיני הצחקות. אנשים לא קלטו את זה. התחילו להזמין אותנו למקומות כמו 'תיאטרון המדרגות' ו'צוותא', אכלו את זה בתור איזה דקרנט אינטלקטואלי".

ההצלחה הגרולה ביותר שלהם היתה במוערונים ההומוסקטואליים (שמוערון התיאטרון היה או הכולט ביניהם). ההופעות שם הם אשר העניקו לקכוצה את החדמית ה'מטויימת" מאוד. תורג'מן, היום, אומר שוה לא היה נכון כמיוחר: "הלכנו לשם מפני ששם היו האנשים הכיימדליקים. קוקסינלים ופאנקיסטים, שחקנים ורקרנים. זו היתה אוכלוסיה שטיפתה אותנו והתנהגנו לפי ה'קודים' שלה. בדיוק כמו שהיום אני לכוש ונראה 'סטרייט' מפני שוה מה שמצפים ממני במקום העבורה שלי בבריסל".

בסופו של רבר מה שזכרו לתורג'מן ולקכוצה שמסכיבו היו השיער הצבוע והכגדים (אוסף מופלא בפני עצמו, החל מכנדי מלמלה בסגנון המאה ה־17 וכלה בתלבושות עור פשיסטיותו. מה שפתות בלט היו המופעים, שבפרספקטיבת הומן שתלף מאו, נראה שהיו רווקא החלק המעניין. אחר המופעים, לרוגמא, נקרא "תעשי קפה", והלך ככה: ארבע נשים לבושות בבגדים יקרים יושבות מסביב לשולהן ושותות קפה בספלי פורצלן. ברקע אומר רמקול כקול נשי: "תשתי קסה: כמה סוכרו עם חלבו תשתי קפה. תשתי קפה תשתי קפה", אחרי כמה דקות שומעים פתאום קול גברי

"הסמים לא שיחקו תפקיד מיוחר. אם מישהו הכיא כמה 'שורות' (קוקאין), אף אחר לא רץ לקרוא למשטרה".

ברעש אריר: "משתי קפה". ארבע הנשים חוטפות עוויתות נוראות ואו מתחילות נוצות ליפול מהתקרה, ולסיום שריקה של פצצה ו'כום' אריר שמנחית תרנגולת שלמה על השולתן, וכל הנשים מתח. נחמר. עם הומן נוצר קשר כין שרידי קכוצת פורטים.

שהתרכוו סביב סמי בירנכך, לכין תורג'מן. בתחילת 80' חור אופטובסקי לארץ והחליט לעשות עוד מרט: יוסף יוסף". תורג'מן חשתתף כו בתפקיד גופה והיו כו כמה קטעים כלתי נשכתים, כמו זה שבו שמחה ויו מעשן גדינט מהעין ולויו יש עין מוכוכית, הוא ווציא אותה ושם במקומת את הג'וינטו. בסוף חסרט, שולץ

פורטים, וייסמן וסוצרוב היו בתולנד. תורג'מן נסע לפרנקפורט, ומאחד יותר הצטרפה אלין איילת מנחמי שגם השכוד לאשתו. היתה תחושה שהעסק הולך ונגמר. אבל ביום' קרה דבר חרש. עדי מילשטיין פתח את ה"פיננורין". מילשטיין: "זה היה סטייל אחר לגמרי ממה שהיה ער או הנוסחה היתה פשטות. לשבת על המדרגות, סאונר סוב וחזק, אפשר לעלות על הכמה עם סיכריה וכום בידה. אנשים לא דמקו האבון לכלום".

צמה גם מושג חרש: "להקות הפינגווין". כמה מהן

ירעו לעשות משהו עם תכלים שהתזיקו. מעבר לזה אומר יוסף. של תל־אביב (מעבר לגבולות העיר לא היה טעם לנטות אפילו. להקת "קליק", למשל, ניסתה להופיע ככאר־שבע וכמעט הרגו אותם במכות). כאותה תקופה

הופיע עם "טיפול נמרץ", היו גם "ליפסטיק", "סיאם",

מודוס ויוונדי", עופר אקרלינג, ליכי וה־פלאש"

ה"קליק". אפִילו ותיקים יותר כאה גבי שושן, דיוויד

וייס, שהתעסק במכירת הקליטי מחתרה ככר בתחילת

הולידה הומנות- אמנים מתו"ל והמון אקשן מקומי.

בסיכומו של עניין ירן־ היה מקום פרוע קצת יותר

מה"פינגווין". ברקורד שלו מונה רצח אחר, לפחות

"יום אחר התקרה נפלה

בורחים מהחלון כשההורים

עלינו. קוקסינלים היו

שלהם הגיעו".

ונכנסנו לתחום הקוריוז. היינו בידור. כמו אנשרפיל

אמני המתחרת כצורה ההרסגית ביותר שניתן להעלות

על הדעת: היא הפכה אותם לסטייל. את מקום

הוותיקים התחילו לרחוק הכורות של בני 15 שצבעו

את שערם וייבאו מחו"ל בגדים אופנתיים. תורג'מן:

אחרי זמן קצר יחסית כל מי שנסע לתו'ל כבר היה

יכול לחכיא את כל האביורים והכגרים החרשים. זה הפך לעוד סגנון שהיה די קל לחקות אותו". הירירה

וה נגמר, כמו כסיום הפואמה "האנשים החלולים",

נמשכה ער לאנים 84'. או הכל כבר היה מת לגמרי.

של ט.ס. אליוט, "לא בפיצוץ, אלא ביבבה רקה":

ה'פינגווין" הפך לעור סתם דיסקוטק ושעמם את

מילשטיין עד מוחת. ויים כרח מקולנוע דן. אורלי ז'בין

החחתנה עם הצלם כרי פרידלנדר ונולדו להם שתי

בנות. שולץ נסע לניו־יורק והקים חברה מצליחה

לייצור חולצות טריקו מודפסות. בשבוע שבו נסע

התאברה גל פכט, מלצרית סטודנטית שהיתה מאוהכת

בו. פורטים, בירנכך וסחרוב התיישבו בבריסל והקימו

את להקת 'מינימאל קומפקט". גם תורג'מן התיישב

בכריסל ("פגשתי אותם פעם אחת כרחוב, נחמרים").

אופטובסקי עובר כ'הארץ" וכ'חרשות". ויסמן הטתכך

בפרשיית סמים באמסכרדים ובאתרונה חזר לארץ, שבור

למרי. גרוסברג וזיו ממשיכים לעבור בעורכי דין. הבית

כרואוכ שטאנר הושבר למישהו אחר. חבית בנורראו 36.

נהרם וכמקומו כנו ביתיקומות תרש. המון אושים

נעלמו לגמרי, איילת מנחמי לא. היא עשתה סרט,

לקראת סוף 83' הית ברור ש"נה" – מה שנה לא יהיה – לא יימשך עוד זמן רב. התקשורת תקפה את

בירידים. מין מוטאציות".

פחות משנה אחרי פתיחת ה"פינגווין" פתח שוקי

בספרים של משרד הפנים היא במעמד והו לסביון.

שלילית הורסת את הסיכוי להתפתח".

אחר כך יצטרף גם אבינועם לוי, משוגע על אופנועים, שהשתחרר זה עתה מצה"ל. הוא היה מפקר פלוגה בנח"ל. אמו עסקניה כליכור. ראשי ממשלות פוקרים את כיתם בבואם מהחממה, ללמוד ולהתפתח. למשפחת תתוכה ארבעה ילרים. שניים כבר עזבו את הבית. אתר משרת כצבא ויורם, כך הוחלט, יבנה את כיתו בחצר האב. "נה על יותר וגם משאיר אותי קרוב הכיתה, לגרעין

הכל יכול לקרות" צוחק עלי השומר.

Last waiter in electric

"עורבום". שם טוב. יאיר לפיד ואבי מורגנשטרן

דאש דועין

(40 מעמוד (40)

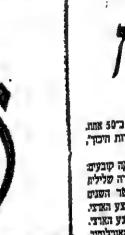
ששר החקלאות יוויל את הקרקע לבניה ב־50 אתה. אולי יכואו יותר. "צריך ליצוד יותר נקודות היכוך",

נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה קובעים בראש־העין קיימת תופעה חמורה של הגידה שלילית בשיעור של למעלה מ־4 אחוזים כעשר השגים האחרונות. צפיפות הריור כפולה כן הממוצע האדצי. ההכנסה לנפש נמוכה ב-18 אחוז מהממוצע הארד. מסיימי אוניברסיטאות – רק חצי אחוז מהאוכלוסיה לעומת 8 אתוזים בממוצע הארצי. יגאל יוסף, תומך נלהב בפיתוח יתודה ושומרון, טוען שתמיכת המרעה מקפחת את העיירה. אין לה מעמד של עיר פיתות

יוסף לא מרגיש בהקצנה דתית בעיידה. זה גם לצ מדאיג אותו. תנועה של חוזרים בתשובה יש נס כירושלים. אחיד, אגב, הוא חוזר בתשובה. כששואלים אותו על תמיכתו בתהליך, כמו בעניין הבריכה וְנוּנ אמנון יצחק, הוא אומר: "אני בעצמי הייתי חלמיר ישיבה תיכונית. הייתי יכול להיות פטור מהשירות כצה"ל ולמרות זה התנרכתי לצוללות והתמתי על שירות קבע". לדעתו חברה דתית היא דבר רצוי. חברה חילונית מובהקת היא ביסודה קלוקלת. לכן גם אינו מבין מה כל הרעש שקם סביב הטקס הארכאי של ארבע מיונות ביתידיך שערכו לאחד הנפטרים. הא רואה כזה תערובת של שמועות וניפות. לכל הפתות, דבר סמלי. מה שחשוב לו זו התדמית. יכל השנים הישוב סובל, ולא בצרק, מדימוי שלילי. כל כותרת

3,000 עורות תוך פגועים, הזרקות בשירותים. גם האמנים שהגיעו מתו"ל עשו בעיות. איאן דיורי ניסה ל הדשא אצל משפתה התוכה, מצטופים עכשיו ללעיסת הנאט גם הבנים יום וושי. להתחיל עם נער המעלית. להקת "האנוי רוקס" ורקה מהחלון חצי בית־מלון, ואריק בררון, סולן "החיות", בתחילת 83' נכנס עוד מקום למעגל: "הקולוסיאום". מוערון שניסה לשנות תרמית בריוק למקום. הוא עומר לעזוכ. רוצה לברוה, לצאה באותה עת. סמי הירש, הבעלים, הזמין את נטע וייסמן לנגן שם וורק אותו אחרי חמש הופעות. תורג'מן, שבריוק או חור לארץ, הופיע עם איילת מנחמי. מנחמי: "זה כבר היה יותר מסתרי ופחות מחתרת. המקום מחייב. עובנו את את תחום המקוריות והייתודיות

גדעון מווו

וכל ספרי הוצאת 250/0-1 DOVER

דאן דה פלורס

(2 ספרים) פוזרפל מאניול

מאנון ייבוו לבעותיי

התמודרות בין תמשכיל לכור על סס רוחיים המים. רומן נמלא ויוצא דופן, רניש האכורי, נוגע ללב ורווי וצומור, עוקצוי ולגלוני.

n'w 34.00 n'w 44.20

דרכה של אישה

רב הטכר הידש של מהברת יינחטיי. דרכן של ארבע פשים המושה בכוחותיה הטחיים של האחבה על פני ארבע דורות. 12:50 שיים 29:00 שיים

Largussa Encyclopedia of Modern Art

אנציקולופריה לאמנת פודרנית

האופנות המודרמת נמיטבה למן המאח ה-18 ועד למים אל ספר וצכח בכל ביות מלוחו בשמע רב של הגלומי צבע ושחצר

STATE STORY

(1907) July J.

צרוק מספר מחוויותיו של קברן הובנ בראשיהעין. לא מכבר הוזמן לטפל בקבורתו של קשיש, מרחיצת הנופה ער חמירת חקבר והקבורה. שעה וחצי טרח כחפירת הקבר כשעת ערב מאוחרה. לפתע כבה האור והוא מצא עצמו בחשיכה מחלסת בתוך הבור. הזרם נותק, כך הסתבר, במהלך ויכוח כץ נציני המועצה הדתית שלא שבעו נחת מהחלשת משפחת הנפטר לממור את הקבורה לידי צדוק. כאן

הכן יורם אומר שהמקרה תזה הוא חלק מהתופעה שמבריתה את הצעירים. יורם מייצג את דור הבנים. איש מפלגת העבורה, עורך עתון מקומי, פעיל נקיב הנוער. הוא אחר מאלה שהחליכו להישאר ולפרוץ או תומות הבדלנות. "אנתנו זה הסיכוי האחרון להילחם ככל הטקטים האפלים, באמנון־יצחקים למינידם. את תחבריה הצעירים זה מפחיר, או בורחים לפתחתקה. לאריאל ולעמנואל. שם גם המשכנתא יותר נטוכה בשנים האתרונות, ככל בית אב עוזבים שני בנים. צריכים ללכח על שביל הזהב כלי לפגוע כתורים

ראשיהעין כין החגים. הבריכה סגורה כין חלל ריק, עריין ברול. ישופר א" רשופר ב" של הוב אמנון יצחק מתפרצים לתוכו וממשיכים לעשוה נפשות. כ"אור זרוע" אומרים כי שקסים כפי שעשו כנופת אביו של אפג'ין אינם יוצאי רופן אצלם רק שהעתונות לא תנפת. בגינת החצר אצל התוכה ממשיכים ללעום נאט, חומר ולק להויות ורונות וינאל ינאי מתכנן את כיכוש השלטון כדי שראשהעת כת וד35 תראה כפי נילה, לא זקנה קפואה כבת 70

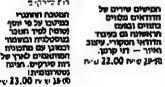

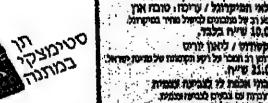

יסבצע בתוקף לפ 11 67-30 ומ או עד נמר המלאי

דב דבוני בן דבים

סיפור נפלא לילדיים על חדב המסכן שעד חיום חות לא מססיס לצחצו נעליים. לסגל, שיא \$5.0 שית

עסוווט / ליאון עריט

חיברות עם צבעים לצביעה עצמים:

דודאים

מצחצה ועליים

חדיבר תשמיני

רומן מתח מעולח על מי מיטב חמסורת של לורנס סנדרט. סימרח של אשח צעירת תואבקת לטיחור שמו. 17.50 שיח

לורנט סנדרש

לארביאולונית

איך ואימה מגלים אתרים ארכיאולוניים בכל העלם ועוד. מלווה בעילומים ארכיאולוניים מרחיבים מאורים מנורת, ארכיאות מזירונית

upenio 44

TITI TIDM

תהברונקט לשתר, תפעברוז החלל הלאופית האופיקרית בחנטי לזככלות רומה **הנגב בירוחם. דיר אלן טולומו**ן, מודעמיקאי, לא יודע להעביד באופן הגיוני מדוע עלה. ציונות, מודל דווי, בנגו. -- בלי עגוביות עמיבינוית, ענו אלקשרוניקה ומחשבים. "אין דבר שאנחתו לא געוגלים לעשחו".

מאת יצחק בן־חורין צילום: שמואל רחמני

"מצאתי את עצמי יושכ במעכרה הלאומית 'אוק

אנשים חמים, כמעט כולם נוצרים אדוקים הקשורים

לבית השני. אחרי כמה שנים, המרחק מיכראל החחיל

לאכול אותי. בבוקר, בדרך לעבודה, אני שומע על חטיפת אוטובוס בקו 300, ואין עם מי לרבר על זה.

אני נסער מהחדשות מישראל וכולם מדברים על

בשחק הפוטבול או הבייסבול של הקבוצה המקומית.

יותר ויותר תפסה אותי התחושה שהבית שלי הוא

בישראל. כשטאראת הגיע ללוד רציתי להיות

בישראל. לאחר ישיבה של כנה שנים, הסיפור הסתבך.

אכא חלה ונפטר לפני שנהו, היו כבר ילדים והיה קשה

שנים הוא כב לביקור ראשון בארץ, לראות מה נסמע,

להרגים את האווירה. דבר ראסון שתפס אותן זה

החברים שלו. הוא שב וגילה שהקסר שלו עם האנסים

יקבלו אותי יפה. ביקרהי בבית של חבר מהמילואים

והוא קיבל אותי נפלא. מרוע חששתיז הייתי כארץ חשע שנים ואחרי חמש שנים, כשמישהו עוב, הייתי

מקטר 'איזה מיןיהודי זה'. אבל החברים נחנו לי קבלת

פנים שלא הניעה לי. הנסתי חום. הרגשתי כבית.

בקיץ שאחר כך הכאתי את המשפחה לחופשה, לא

ירענו מה להחלים. יכו לך ילדים, אתה לא יורע מה

לעשות. זה היה בומן האינפלציה הגדולה. נכנסתי

לאטובוס ולא ידעתי כמה מיליונים לתת לנהג. הרבה חברים אמרו לנו 'כוב לכם כם - אז למה לבלבל את

המוח'. המשפחה הגרולה שלנו היא בארה'ב. היינו

בספיקות. אני מדען, אים לא תכליתי. אתה מגיע לגיל מסויים שאסור לך לכחק עם המול. בואל מה כוב

לילרים ויורע כסתר ליכך שרוב היהודים מעדיפים

לתרום קצת רולרים ולא לשלוח את הבנים לצה"ל. הם

יושכים בארה"ב כשקם ונתנים, ואתה שואל את עצמר

למה הם בארה"כ ואני צריך לעלות לישראל. מצר

שני, אני לא שוכח את הזוג שהגיע מישראל לארהיב

מתמסיקאי אינו מסוגל לצרפם לכלל משוואה. ההיגיון

אמר - ארהיב. הלב משך לישראל. זה קרה להם כל קיץ. נחתו לחופשה בנגב. אלו לימר רובוטיקה.

הילרים, אנלי ויוסי, נקלטו בתברה בעופר. בקיץ

האחרון התחיל ד"ר טולומון לחפש עכודה כישראל. אנלי צריכה להיכנס לביתספר תיכון ושעת ההכרעות

החלטות. תנעתי לפסקנה שאם לא אחלים - לא

אעריך את עצמי. קיבלתי כמה הצעות עבורה

ד"ר סולומון: "אגי מעריך אנשים שמוכנים לכבל

מערבולת של מחשבות, רצונות, ופחרים, שכום

והכן שלהם נהרג כויישנאם".

בארץ הרבה יותר הרוק מאקר עם האנשים כאמריקה.

ד"ר סולומון יצא לטנסי ב־1976. אחרי ארבע

"הגעתי לכיקור הראשון בחשש שהחברים לא

לשבור מסגרת".

ה נשמע כמו התרסקות של טיל ששוגר ממרכז רירג' במרינת טנסי, בדרום מירוז ארה"ב. מקום יפה, החלל של ארה"ב כעיירה ירוחם. המקומיים משפשפים עיניים ולא מאמינים שמרובר בנחיתה רבה ומתוכננת היטכ של כוכב לכנסיה. אני יהורי לא דתי, לא חובש כיפה, אכל מתפש שורשים. בגלל שהיו שם מעט יהודים, מצאתי אמריקני כחולות הנגב. הנחיתה של המתמטיקאי דדר את קירבתם כבית הכספת. העבורה עם האנסים היא אלן טולומון, שפעל בניגוד לאקסיומה הקובעת מסביב לשעון, ללא קשרים חברתים. בית הכנסת נהפך שמרענים עוקרים מישראל לארה"ב, לטובת מעברות משוכללות ומשכורות ההולמות את מעמרם.

הוא לא ירע להסביר בצורה הגיונית מרוע עלה. שום הניון מתימטי לא היה כאן אלא נוסחה עחיקה, שיצאה מעומק הלב. שום יוקרה ועניין לא היו שקולים בעיניו כנגד מילה אחת שהפסיקי לומר אותה אצלנו, אפילו בציניות. ד"ר סולומון עוב את משרתו בתכנית החלל של ארה"ב לטובת העיירה הדרומית, אחת הנידחות כישראל.

ד"ר אלן סולומון, בן 47, יליד הברונקס בניו יורק, סטודנט, ולימים מרצה (ארבע שנים), כניריורקסיטייקולג'. מכיר היטב את ארה"ב, בה גדל והתחנך. גם את ישראל, כה חי בעבר תשע שנים. אף אחד לא יהלך עליו איימים. הוא כבר היה אצלנו כסיבוב קודם. לפי דעתו, המצב פה רק השתפר מאו.

ב־15 ביוני 1967 הוא מגיע לנמל חיפה עם רעייתו פאיזה. נקלט היטב. מרצה למתימטיקה באוניברסיטת תל־אביב. מ־1969 נמנה עם הצוות המקים של אוניברסיטת הנגב. 36 שעות הוראה כשכוע, הרצאות כחנויות ככארישבע שלפני הקמת סרית־האוניברסיטה. קנה בית בשכונה נירחת באותם ימים – שכונת עומר. היה אחר מארבעה שהקימו את המחלקה למתימטיקה, ואף עמר בראשה.

"היה לי טוב בארץ, המשכורת היתה כסרר. כ־1976 יצאתי לשנת שכתון במוסר מחקרי בטנסי ארה"ב, שם פיתחו הלק מהפצצה האטומית במלחמת העולם השניה. שנת השבתון התארכה ל־11 שנים".

ביצר זה קרה? "אני אוהב לעשות מחקרים במחמטיקה. זה ברם שלי. הגעתי לתקופה של מחקרים. אחרי שנתיים, ראיתי שאני לא זו והודעתי על התפטרותי מאוניברסיטת תנגב. זה קורה. יש לי סמורנסים בנגב וכתל־אכיב שגמרו תואר שני ושלישי וירדו לארה"ב לא בכוונה לרדת. אתה מחנך רור של אנשים ורורט מהם לבצע את העבורהכמו שצריך, כלי לתת להם את הציוד המתקרם. הם נרחפים החוצה למוסדות כחו"ל. בהם מצוי כל הציוד לתתומי המחקר והם נתקעים שם. מהמחלקה שלי בבאר־שבע ירדו שמונה מתמטיקאים

שנטי היתה הנחלום שלך?

"בהחלם לא, אבל שם התחלתי לעכור על נושאים מעניינים. לתכנית החלל היתה בעיה אין לייצר מתכות מסוגים מסויימים לזיהוי אותות. מתכות שקשה לייצר אותן על כרור הארץ בגלל כוח המשיכה. בתכנית החלל ביקשו לבדוק את האפשרות לשלוח חומר גלם לחלל ולייצר שם את המתכות. עמרתי בראש קבוצה של 15 מרענים שנתנקשה לבנוח מורל מתימטי, שיצפה את תהליך הייצור בלי המדעה של כוח המשיכה. מודל המכוסס על חוק שימור החומר ותוקי אנרגיה ייצרנו מערכת משוואות לכרוק אם מבחינה מתימסית יש לרעיון סיכוי והכנסנו את המורל למחשב לעשות סימולציה ולהעריך מה קורה

לחומר. עסקתי במחקרים נוספים". וביצר ישראל מסריעה לעבורה המעניינה

במתמטיקה שימושית - אומציות סבירות. את העבודה שלי מצאתי כעצמי. פגשתי סטורנטית לשעבר, שבינתיים עשתה את הדוקטורט והיא גרה כירוחם.

ביקרתי אצלה בירותם והיא סיפרה לי על מכללת רמת הננכ. נהנתי לקפוץ לשם ככיקורי בישראל, לא יודע להסכיר מה משך אותי לשם. אתה רואה משהו ופעריך את האנשים שעושים מאמץ. ירוחם היא עיר יפת. (המשך בעמור הכא)

47 Minerio

(המשך מהעמוד הקודם)

והאנשים טובים. בקיץ שעבר ניקרתי במכללה ומצאתי בדיעה שאם כל סטורנט אצלנו ישלים את הבגרות מוסר מת וזה כאב לי. איןסטורנטים, אין חיים. אני בהצלחה, אנשיםירברו והמוסר שלנו יקבל שם. אם מריח אם זה תי או מת. אם אין כתוכת על הקירות וספריה פעילה זה לא חיים אקדמאים.

> יעקב גנן. התכוונתי לעזור, לעזור, לא לנהל. הצעתי כמה תכניות חדשות ומסלולי למידה ופעילויות שונות הנוגעות לתחומי התעשיה, פיתוח ותעסוקה. המודל שלי הוא הקולג'ים בארה"ב, המשחקים כל מיני תפקידים כמקורות מידע ותעסוקה. התחלתי להתכתב איתו ובתחילת השנההאזרחית הציעו לי להיות מנהל המוסר. זה מצא חן כעיני".

ב־27 ביולי 1987 נחתה משפחת סלומון בישראל, ונשאכה אל תוך החיים הישראלים כאילו מעולם לא היתה במקום אחר. ד"ר סולומון: "התחלתי לעבור יום אחרי שהנענו. אשתי עשתה את העבורה המשפחתית. נחתנו נישראל בכוקר והגענו לעומר לקראת הצהריים. השכנה, יונה שנקר, אפתה עוגת שוקולר כיידעה שאני אוהב, וכל השכנים באו לברך אותנו. כשעה אחת כאו חברים לקחת את אנלי, בת 15, לכריכה. אחרי זמן קצר הגיעו חברים של יוסי, שהוא בן 11, עם אופניים, הציעו גם לר זוג והפתלקו. מאן אני לא רואה כמעט את הילדים שלי. יש להם חיים חברתיים מפותחים והקליטה שלהם חלקה, אם כי אני מצפה עדייולקשיים כלימורים בקריאה וכתיבה".

את הרילמה היכן לגור הוא פתר באופן זמני בלבד. "לכוות ארוך נצטרך להיות כירוחם, לא בעומר. אני צריך להיות אלמנט של החברה בירוחם, לעת עם, הישיבה בעומר עוזרת לי ליצור קשרים עם אנשים מאוניברסיטת בארישבע וגם עם גורמי התעשיה באיזור. המרחק מהבית למכללה הוא 40 דקות נסיעה בככיש גרוע, כביש הנפט".

לא רק הכביש גרוע. המכללה עצמה במצב קשה. ר־ר סולומון כשלו: ־העבודה מאד מעניינת. אנחנו מתחילים להחיות מוסד שהיה כעצם מת, כגלל ההיסטורית המסובכת כמיוחר כאיזור. הנגב נמצא בעדיפות נמוכה למרות שכולם אומרים ההיפך. מספר התושכים יורד ואין תעשיה תרשה. אם אני לוקח את תליאביבביחם לכאר שבע, היום ולפני עשרים שנה, תל־אכיב התפתחה כצורה אדירה. נהסכה למטרופולי בסרר גודל רציני. כנגב אין התפתחות, אין תעשיה חרשה. "צריך להורים תקציבים לפיתוח הנגב, להקמת בתייחרושת ומקומות תעסוקה ולא סער. תעסוקה ממש. הייתי מפתח את הערים, משכנע אנשים ללכת לשם לא מתוךמורעות יפות בטלווזויה אלא בגלל תעסוקה. אתה בונה בית תרושת, מציע עבורה טובה, אנשים יבואו. היום המרכו הוא בתליאכיכ".

יקום המכללה הוא התרומה של ד"ר סולומון לפיתוח הנגכ. הקמת מרכז חינוכי לתושבי דימונה, ירוחם, ומצפה רמון. מישהו רוצה ללמוד משהו? המכללה תספק את זה, כמו קולג' קהילתי בארה"ב. לא עיסוק במחקר, לא מלמרים רוקטורנטים. מתחילים כמכינהלהשלמת כחינות בגרות. רבר סטנדרטי – אכל חיוני לירוחם ודימונה. נפתחו קורטים באמנות. במכללה הוקם בנין לאמנות, עם גלריה יחידה מסוגה בנגב. עכשיו ילדי ירוחם והאיזור יכולים ללמור אמנות וכקרוב, יפתת ד"ר סולומון עצמו קורס במתימטיקה שימושית, לכני 9 עד 14.

הראש של ד'ר סולומון לא מפסיק לעבור. הוא למד ככר שתקציבים יצטרך לגרד מפה ומשם, מכל משרד ממשלחי בהתאם לקורם החדש. מהסוכנות. מצה"ל. בפברואר הוא פותח קורס במדעי חטבע (כימיה, פיסיקה וכר) במסגרת האוניברסיטה הפתוחה ומכינה אוניברסיטאית בכל המקצועות. תושבי האיזור העוכדים ביום, יוכלו ללמוד במכללה בערב. בינתים התקציב כל כך קטן שהמכללה אינה יכולה לפרטם עצמה בציכור.

ד"ר טולומון: "בירוחם תיים 6500 תושבים, כרימונה 25 אלף נפש. זה לא פוטנציאל ענק, אכל אני יורע מנסיוני באוניברסיטת בארישכע שכשתצענו

קורס בדנרסה גרעינית, משכנו סטורנטים מתל-אביב. כשאני אומר ירוחם האנשים מחייכים. אבל זו עיר יפה יש אצלנו כאלה שטוענים שאני נאיבי, אבל אני יהיו לנו מעונות סטורנטים, אני חושב שנמשוך סטורנטים מאיזורים אחרים. הסטורנט רוצה לרכוש "יצרתי קשר עם יו"ר חבר הנאמנים, השופט ידע שמאפשר לו להתקרם, ואם יוכל לרכוש את זה כירוחם – הוא יבוא לירוחם".

ד"ר סולומון אינו נאיבי. לאחר כמה חורשים של התערות מחורשת, פה ושם דתיפות והרמת־סול בסגנון ישראלי, ביורוקרטיה שוחקת ומעל לכל, כעיות פוליטיות קשות, ברור לו שזו אינה מדינה שיכולה למשוך יהורים צעירים מארה־ב. "אני חושב שיהורים צעירים בארה"ב לא מרגישים קרובים לישראל. זו מרינה זרה, עם בעיות ושפה משונה. הם רחוקים מזה בחיים היומיומים. הם אמריקנים. הצעיר האמריקני, למרות שוה מסוכן לעשות הכללות, קשה לשכנע אותו

> עצתי. נולדתי שם, אני אמריקני. זה חלק תהחרבות שלי. אני לא

ילפעמים אני לא מבין את עצמי. אני נולדתי על השואה. התחלתי לשאול את עצמי מה קרה. דיברתי עם מישהו שהיה במתנה ריכוז. זו היתה הפעם הראשונה שקלטתי שאני יהורי, שהרגו שליש מהעם שלנו ואם הייתי נולד בגרמניה – גם אני הייתי מת. רציתי להכין, קראתי ולמדתי עברית. כך נוצר הקשר שלי לישראל. מכחינה מקצועית יותר קל להיות שם, אבל רציתי שהילדים שלי ירגישו מה זה להיות יהודי. שלא יהיו מכולכלים כמוני. לתת להם את ההזרמנות להחלים על עתירם, לא לקכוע בשבילם".

ואתה נתקעת במכללה נידדת בנגב?

"ער היום נהניתי מכל עבורה שעשיתי. אם צריך . הצער הנוסף ויתעש את הנוב".

אחה מערים מכללה אנונימית בירוחם על

תכנית דהולל?

תבין לתה עזבתי"

שם. אני אמריקני. זה חלק מהתרבות שלי. נכון שאני יכול להחמורד עם כל דכר בעברית וכבר חושב בעכרית וחולם בעברית, אכל באנגלית אני יכול לבטא את המחשכות יותר טוב. אני לא מבין למה עובתי. גדלתי כמו כל יהודי במסגרת אמריקנית, אכל מה שתפס אותי בגיל 22-21 זה השואה. המורה שלי היה פליט יהודי מגרמניה, שברח ב־1933. הוא סימר לנו

לנקות רצפה אני אעשה את זה הכי טוב. אני שמח לעכוד. בטנסי היתה לי אפשרות ללמוד מקצוע ולהגיע למצב שהרגשתי שאני שווה משהו. תמיך צריך להגדיר אתגר יותר קשה ממה שאתה וצשב שאתה יכול זה נתן לי הודמנות ללמוד ולעבור עם אנשים טובים מאר. עכשיו האתגר שלי הוא מכללת הנגכ, ואני אומר לך שזה יותר מעניין מתכנית החלל. בסופו של רבר יש בנגב יהודים שמוצושים הזדמנות ללמור ומאיזה שהן סיבות אקראיות הנעתי למצב, שאולי אני יכול עזור להם ללמור. זה נותן לי סיפוק שהגעתי למצב שאני אוכל לעוור להם ללמור. אם נצליח לכנות מוסר רציני, בעור עשר שנים אוכל להגיד 'תראה, הצלחתי כמשהו', ואם כדוך יהיה שינוי כלשהו (אי אששר לצפות כלום, העולם משוגע) ותהיה עליה, ארגיש שתרמתי את שלי בהכנת הערקע. מה רוצה הבן אדם בחייוז להרגיש שתרם. תכנית החלל וה תרגיל מעניין, מדע מעניין, אתה לומד על הטבע על העולם הפיסיקלי ולומר איך להשתלט עליו. המירע שרכשתי שם עוור לי במבללה. ברגע שהמכללה תתבסס, אני רוצה להיכנס יותר לתחום יצירת מעטוקה. ללמר סטורנטים עם גישה של תעשיה וטכנולוגיה. אולי אחר הסטורנטים שלי יעשה את

בארץ. עולה פוטנציאלי רוצה קודם כל לראות שיש לו עבודה. אבלגם שם החיים אינם קלים ומפטרים "גם שם מפטרים, אין קביעות וכל שנה היינו צריכים להכין רשימות אנשים: מאלה שבלעדיהם העסק מתמוטט וער אלה שלא תרגיש בכלל אם לפעתים אני לא תביו את יעלמו. היו שנים שפיטרנו עשרה אחוו מהעוברים -הכל לפי תקציכים של הממשלה. היו שנים שפיסרו אלפי עוברים. אני מכיר הרכה יורדים. נולדו בארץ, הגיעו לניו יורקוקליפורניה, וכל הזמן מתפשים דרך לדכר עברית והחברים שלהם יהודים וישראלים ויש

להם רדיו עם גלים קצרים לשמוע תרשות מהארץ. "יש לנו קרובי משפחה, כמה צעירים שהגיעו לניו יורק והם נוהגים בטקסי. ניו־יורק היא עיד מסוכנת לנהגי סקסי. עובדים קשה מאר, מרוויוזים מעט מאד ונשארים שם, ואני לא יודע בריוק למה. יש פה ארץ יפה, מרינה שאפשר להיות גאה בה. יש מים. אוכל, יש הכל, ואנחנו חיים לא רע. אנשים מסתוכבים בלילה בלי פתר. כניודיורק מפחדים אחד מהשני. המערכת הפוליסית לא יותר מפולקלת מזו שבארה"ב. אבל אנתנו אוהבים להגיד תמיד שרע פה. האמת היא, שאנחנו יותר טובים ממה שאנחנו חושבים על עצמנו. והכי גרוע זה שאנחנו מתחילים להאמין לסיפורים שלנו על עצמנו. צעיר שגדל פה, יכול לחיות יפה ולפרנס משפחה בכבוד, אבל הוא מת לראות את העולם. אולי בגלל שלכל יתודי יש קרובים שם".

"לפני מאה שנה היו פה מעט יהודים. כל רבר

היה פעם קטן ואנונימי. גם תכנית החלל. אני משוכנע

שנעשה תכניות לימורים שימשכו אנשים לנוא לשם

אנשים מבאר שבע נוסעים ללמוד במכללת תלחי

תכניות שאין אצלם. נעשה אותו רבר: מכינות כרמה

גבותה עם הצלחה, ונחפש תכניות בדמה של בי. איי.

ומטה שיהיו מיוחרות וימשכו אנשים. יש לי רעיונות.

כשיא הקריירה שלהם והם עובדים באוניכרסיפות. כני

45 ויותר, שהם כאן. לא הרכה. בישראל אין הרכה

מקומות עבודה במקצועות אקדמים וטכנולוגים. יש

בוגרים כמדעי המחשב שלא יכולים למצוא עבודה

ר"ר אלן סולומון מכיר כאלה שבאו לישראל

אין לי כוונה להשאיר את המכללה אנונימית".

ר אלן סולומון חושב שהנגב יכול להציח אה הדימיון של הישראלים ושל צעירים יתורים מארה"כ. הוא רבק כמשנתו של דוד כך גוריון. "התנאים לאהשתנו מאו. הנגב זה 60 אחו

משטח המרינה ויושבים בו פחות מחמישה אתו מהתושבים. יש בעיות קשות שצדיך להתגבר עליהן -מים, חקלאות. פעם חימשו כאן משאבים, נפט, זהב ולא מצאו כלום. אבל העם הזה יכול לעשות ניסים צין דבר שאנחנו לא מטוגלים לעשות. אנחנו עם שהצלית הצי מהמתימטיקאים כעולם הם יהודים. טכנולוגיה אנחנו העם העשיר בעולם ואם נחליט להשתלס על הנגב - אנחנו נצלית. תעשיית המחשבים, האלקטרוניקה, אינה דורשת מים ומשאבים. היא רורשת אנשים תכמים. אפילו בתעשיית הצעצועים, שהיא ככרה בעולם, היום היפנים שולטים. ומה איתנוז אנחנו עם די חכם. אם נפנה ליהודי העולם תציע להם

אתגר, הם יבואו". אמרו את זה כבר לפניך ד"ר אלן סולומון: "אמרו, ולא עשר. צריך למשון צעירים למשהו איריאלי. להיות מזכירה בתליאבינ זה לא אתגר, אבל ללכת למשהו פתוח כמו כסרט של ניו ויין, זה יכול להרליק. לא תקלאות בוצלות הנגב, אלא תעשיה. צריך לשכנע את יהודי ארהים לבנות תעשיה כנגב נמקום לכנות עוד ארמון כתל־אביב. להשקיל כסף בתעשיה בנגב, אפילו אם היא לא רווחיה בהתחלה. העיקר זה לכנות שם תעסוקה ואני תושו שיש דור של יהודים צעירים שיושבים בארה ב ויענו לאתגוי, אם נציב בפניהם אתגר. תציע לבחור לכוא לתל־אביב, הוא יעריף את ארה־ב, למרות שהוא מרגיש שהוא לא חשוב שם. תציע לו אתנר חלוצי לפתח את הנגב, להרנים שהוא משהו, שהוא חשוב, זה יכול להרליק את האור. צריך לקחת את זה כרצינות ולהמתכל על הנגב כאתגר לחבישים שנה, לא למוד או מוצונוים. לישראל אין משאבים לעשות את זה גלי עליה ועורה רצינית מיתורי ארה"ב".

בפרוכת הנה־אווז. מאוחר יותר, כשהוגש . נשחדה המפיעים כתפרים הגדול החשבון, מצאנו כי המנות הראשונות הן כבחינת העיסקה השובה כיותר כמסערה זו: שבעה פריטים שונים שמחירם 15

נפצי פלסים, שכמו הלחמניות, צלחת שום סענות. המנה המוצלחת היתה צל־ ישוה נסים, לא מוסיפים את תמורתן בנייר כסף, כשניחוח הככש שלהן מת לאבן, אלה על חשבון הבית. אתה מר ערכב כניחוח בצל ופטריות. מסתבר כי מ נסירה ע סלם "קולסלאו" מוצלח "תחילה צולים אותן מעם על הגריל ולא" מס מפרות עד עם ירקות כבושים, מוצלתת ומנה זו היא המלצתנו. פנא המונ שנשלושה. מנה ראשונה אה סאוצו מקבלים היא "צלחת השף".

שלו הנלין - אוטישוק ממולא בקצין את השולון כולו ב־15 שקלים.

WILL JER בנור דוד בירושלים

> נתנו אוהבים מרקים. קצת משמין, אבל מה לעשות. אוה נים. וכשאנחנו רואים בתפרים מיק אפונה – מי יכול להתאר פק או לא התאפקנו. הומנו. קיבלנו. מקום מוביל. עם תערבות ניתוח מר מלצה של אפונה שבושלה עם בשר מעור קן וכשלצד קערת מרק כוז ניצבת סל־ כה עם להמניות קטבות, אפייה ביתית. קלועות, עשיות מקבח עדין, גובן שווף יהן פכומות במעט ברגידי שומשומין

הקרים את תמרק הזה מבתר של שת ואשונות. כל אתר מיושבי השולחו פור מנה אחרת וכך נוצר המיבודן העליז, משאיש תוקע מולבו לצלוצת חברו. ולא מתם צלחות מדובר. צלחות גדולות, שת, כולן דדונסל" אמיתי. מפני שמ־ ספת כנור רוד" (ידושלים, רתוב המלך והר פו, סמוך למלון "המלך דוד") היא ונחינת מסערת יוקרה, עם הרכה יומר

עולים אליה במעלית שקופה. מיד נעיתה ניצו כאר המשקאות שלה, כשי מללי פיושה תופה של ובוכית צבעונית מאת, מעשה אמן. על הכתלים ציורים צונגליים. כל אלה באים לידי ביטוי

או מי שמבקש מרק אפונה, בלי כד ובלי יושה ובלי מלצר יין – שיה שקל למוער. מנה ראשונה נפרדת ויותר מי שקם אתר. "כנור דוד" היא מסעדה יקרה (25 שקל) היתה כבר אווו תם, עם לתידים כעלי יכולח, לבעלי השבון פטריות וענכים. משהרמשהו. מומלץ מצות, לבעלי תקציב פתוח ולוזינגים מאוד. לשרידים, כפו שאומרים, את היד מה־ לב כנור דוד" היא גם מסעדה כשרה תל כן המימרה המלוחה את הלחמביות פל שלך כתום הארוחור.

לם לספפנו, היה הפאסטיה. הייבו כל אחד מן המינו בל הייבו כל אחד מן המערים בינו בל בכושר האכילה. לא הצלחנו בל הוא אורה כון - עד שוכו לשר עבוד בקבוק יין "קברנה מוכניון" חייבו . גם בכושר האכילה לא הצלחנו

שולחן ב"כינור דוד": ברווז בתפוזים, אומצה ודג, מרק ו"צלחת חשף" של מנות ראשונות. (צילום: יוטי זמיר. "ססוף 80")

בשר ושוף שונר ממולא כאגווים ועטוף אובלים ושותים

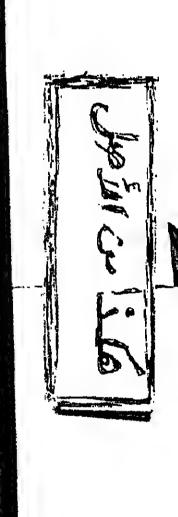
וכרי שהארוחה תהיה ראוייה לשמה, היא שעליו מצאנו: בקבוק יין שולתני, בקבוק המנות העיקריות (מחירן מ־30 חייבת להיות גדולה, עתירה מנות. זורקה צונן סטנדרטי ומי שרוצה את שכל ומעלה) מוגשות עם פלחי תפורים אומרים שכושר ספינת המשקאות אצל הסוגים היוקרתיים יותר מוסיף על מקמות והמשבעות הוא על בסים של צלויים אפויים וירקות שונים. הומנו מון אחינו יוצאי גולת רוסיה הוא גבוה. המחיר), קנקנו חמיצת סלק, קנקן מיץ מציתה האל תנסה לכקש חלב לקפה ברווז בתפוזים, אומצת שאטו בריאן תכואו ל"בריוזקה" ורתוב בן יהורה 17, עגכניות, חצי כיצה קשה ממולאה וצלעות כבש. נתח השאטו בריאן היה תל־אביב) ותיוכתו לדעת שגם כושר בקוויאר ארום, ארבעה מיני סלטים, יפה ובמסגרת מיגבלות הבשרות, הגיע ספינת המאכלים שלהם איננו משחק פלאטה של דנים המכילה שפרוסים, הטבה לתוצאה מניתה את הדעת. זאת ילרים. האוכל המנש ב"בריווקה" איננו לאקס ופלמידה מעושנת. פלאטה נוספת, את המנות הראשונות מקדימים ותרלא. הברווו היה כסרר. שום תשואות, מלווה כיומרות קולינאריות. הוא ברמה המכילה שלושה סוגי בשר קר. שתינו, עממית טובה, עשוי ממצרכים טובים – רקרנו, אכלנו ושוב דקרנו. בשלב השני

למין שתא נבחיבת קריצת אחזוה לת" חר מכן הן עוברות השריית דתיתה קצרה השמחה. לא רק בנלל להקת הבית, צלי בקר ברוטב ונדל, לשון ברוטב צלי. מים האמריקנים: כלט נמכה כבושה: ברוטב מטריזת ויין. התוצאה, כאמור, הנחשבת למעולה בלהקות הרוסיות כל אלה עם אורו זירקות כנושים. שבארץ. גם בגלל השפע והגיוון של פסנחים בפירות וספה שחור. כל שרניבל המוון ה"נשפך" עליהם. השיטה כאן: המוון הזה איננו לתצונה, לא נועד שווים כה סינרים ממולאים בקציץ פים: קרם פוזם ממולא במוס שוקולו, במחיך הבילוי. או הם אוכלים ולוגמים הנאה ושמחת חיים והשאלה הנשאלה תתמנו את הארוחה בשני סוגי קר אכול ולגום כפי יכולתר, הכל כלול לתפארת הפין. הם מהסלים אותו וכאיוו ניד וכבר: פאסטיות, שהיא כים בעדי שים: קרם סוום הממרא בשום שוקירון באור המבורכת, ובין לבין יוצאים היא, כמוכן, מאיפה הם לוקחים אחר בך אור החוד מאים היא כים בעק וקרם רזוי רוטב תפוזים, ממולא באפרסי כפי יכולתם המבורכת, ובין לבין יוצאים היא, כמוכן, מאיפה הם לוקחים אחר בך אור בר שני ופרק וממולא במעט בשך חזוד קים ודוטב אוכמניות. משעשע את הזיך אל הדובה לחולל, או מצטרטים בשירה כוח לקום להמשיך לרקור ועוד "לרדת" שת צישונים ואנוזים: קובה משולא בשר הנה שעייף מהארותה הגרושה יותר עם הקמה, סוערת וכמחיאות קצב אל שת 14. הבחורה הגרושה יותר עם הקמה, סוערת וכמחיאות קצב אל שקו בדין ושקיים מסולא בכשר הנוצשה קערה גדולה (על חשבון הכיתו שירתה נגינתה של הלהקה. בכיקורנו שירתה נמולא בכשר הוצשה קערה גדולה (על חשבון הכיתו שירתה נגינתה של הלהקה. בכיקורנו לה תשר כלה לפן ממולא בארד יובה פערה גדולה ועל וושבון והיות במוערון זה, בין ה'קלינקה' על עלה גפן ממולא בארד יובה פירות העונה, מובחרים בצורתם וכ". האחרון במוערון זה, בין ה'קלינקה' לאינו להוצר סוב לחוך הטוב מבר סעמם. עבור אפרטיף בתחילת הארוחה ל"קוואציק", ניסינו להרביק את אחינו לבל הוצר סוב לחוך הטוב מבר חייבו כל אחד מן הסוערים ב־10 שקלים. יוצאי רוסיה לא רק בכושר השמתה, אלא להשתוות אליוום, על כמח מגוח ואלצט

לוותר. מן האחרות טעמנו כוית. פשוט לא היה מקום. להלן דו ח יכש וענייני של מה

שתיה ומה סהוכא במהלך הערב אל שולחננו. וזהו הסטנדרט של "כריחקה". רוסים, כרי לשמוח, זקוקים שולחנות סמוכים, שמנו לכ, הזמינו לבקבוק משקה טוב. כרי שה־ זקיבלו תוספות שאינן כלולות שמחה תהיה מלאה יותר, בעיסקת החבילה של ערב הבילוי. ובכן, מצרפים לשתייה גם ארוחה. עם בואנו הושבנו סביב שולחן ערוך המוצדים (מובים מאוד) וקערת פירות עות הכבש. הן הגיעו עטופות בקצותיהן החל ברגה וכלה בבשרים – וניתן בשפע הנישו המלצרים את מנת הכיניים, שכללה פירוסקי של תפורים וסטריות. אָתר כך מתחילות להגיע, בוו אחר זו, סכיב השולתנות כ"בריווקה" שורה המנות העיקריות: עוף כנוסה גרוזיני.

49 MIDEDIN

सामध्योव ५०

לו אלף עוברים ומחזור של מאות: הרולרים בשנה. ג'יאנ' וורסאצ'ה, ממוצע מקרית.

מעצכי האופנה האיטלקיים, כמו ג'ורנ'יו
מעצכי האופנה האיטלקיים, כמו ג'ורנ'יו
עמיתיהם הצרפתיים, הנאבקים על אושר עמיתיהם הצרפתיים, הנאבקים על תואר עמיתיהם הצרפתיים, הנאבקים על תואר המעצב המקורי. וורסאצ'ה ועמיתייו שאופים ירצו לקנות, למצוא את שוברים את הראש אין להמציא אופנה הנוסחה המאור־מסויימת של בגרים איכותיים שמחוייםים בקפדנות, ועם ואת נשירים מאוד, בגרים שאפשר לקנות למצוא הל בנדים משקוערים לקבוצה קטנה של יפים ורסאצ'ה שכיר אצל ג'ני וקומפליצ'ה, לפני עשר שנים עדיין היה לפני עשר שנים עדיין היה וורסאצ'ה שכיר אצל ג'ני וקומפליצ'ה, חברות אופנה איטלקיות גרולות. למילאגו הגיע כמה שנים קורם לכן, המשפחתית ועלה צפונה. יום אחד למולים שהגיע הומן להקים עסקים באיטליה, החלים שהגיע הומן להקים עסק עצמאי, הכל נשאר במשפחה. אחיו נסטל, הוא וממנת על עיצוב ושיווק האכיורים. למד אף פעם אופנה בצורה מסודרת, וורסאצ'ה הוא אוטוריראקם, לא והנג לנסוע איתה לרכוש בגרים, ולמר בחיים בהיים ברום בגרים, ולמר הוא לקת מקטורנים נבריים מהחיים.

מהתיים.

הוא לקה מקטורנים נבריים

הוא לקה מקטורנים נבריים

מהוייטים, עם טור אחד או שניים של

כמתורים, עידן אותם כגורות שמרמות

על קווי הגוף, הצמיך להם הצאיות מיני

קצרצרוה, אבל לא סתם חלקות, אלא

בתוססת כמה כיווצים לרווהב, שעושים

אותם כמרימפוסלות, ויצר סגנון חרש.

השילוב בין הבלייור הקלאטי המחנייט

בקפרנות למיני הקצרצר מעור או

בקפרנות למיני הקצרצר מעור או

מאריג, יוצר שילאסית, שתקסום למעמר

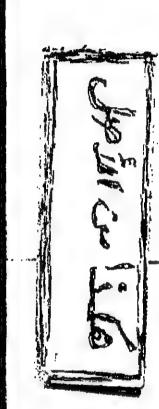
הארש של נטים צעירות שרוצות ללכוש החדש של נשים צעירות שרוצות ללכוש החרש של נשים צעירות שרוצות ללכוש בגרים איכותיים אבל צעירים, לשלוח זוג רגליים חטובות מחוץ למיני, אבל להיראות עשירה זיקרה.

זוג וכל משירה זיקרה.
כארץ מוכרים רק את כגרי הנכרים
של וורסאצ'ה, בכוטיק בככר המרינה.
נשים מצטרכנה להסתפק בכושם החדש
שלו, שהושק באתרונה, כושם עם
נוכחות, כמו הכגרים. וורסאצ'ה היה
אטור לתגיע למסיכת ההשקה אכל לא
הגיע, הכטית שיכוא כאביב הבא, אם
יוכל להתפנות כשבילנו.

נתצלומים (מימין לשמאל)וורסאצ'ה לתורף 88"83: יטאלומים (פימין לשמאלאורסאצה לתווף 60.00 קבר, פרורו ומשובך: שתור בזוויות ישרות: שתור, "נסמטי ואלגנסי: פיסול כאדום קצר: למעלה – וויסאצה, איסלקי מאתורי הבגרים

ונדו ארו דועם

51 Macaid

חבר דיבר איתי על שגעון המכוניות הרומניות. "הם כבר עברו את סובארו!", הוא התלהב, והמשיך והשתלהב: "רוצה לעשות כסף בארץו פתח מברת גרר".

הייתי בחלם, עוד בביקודי הקודם בפולין רציתי. אמרתי או ששאיפתי למוב קטע עם הבייליין: מאת כתבנו בחלם. עכשיו, כשהייתי בחלם, יבאלי החשק לבדיתה הזאת.

ולם היא אחת מעיירות איךספור מזרחה מווארשה. זהו הרבר שמשך אותי לחוור לפולין, ארץ העיירות. המונית הפולנית נוסעת ככבישים עמים, ומול העיניים חולפות תפאורות של "הכימה" ברצף של 12 שעות. נקנה ועוד בקתה. גדר, נחל, פרה, סוס, אווז. מראות שהן חוויה מן הסוג הרצשוני החוק ביותר. שלום עליכם, בשבים זינגר, שאגאל ויוס'לה נתשטין מולי. כשהסתכלתי כתמונות שצילמתי, הן נראו לי כמו צילמים מתוך סרט, או מתוך דיסנילגד לשיחזור העיירה, אבל זה אינגו שחוור, ונטח לא דיסנילנד. שום דבר לא התקרם במרחבי פולין. העוני נשאר למרות הקומוניזם, ואולי אסילו החמיר בגללו. ארץ העיירות וואיו לפחות כמו שנראתה לפני מלחמת העולם השנייה. את השרות עדיון מעכרים בסוסים. הכל נשאר, חוץ מהיחודים.

נגל את מן העיידות שעברנו גרן המוני יהודים. עצרתי בכמה מהן. שיונו עם אנשים ברחוב, (נהג המונית מתרגם) ומיד, בקלות, נחשף הכל. שבילים אותי אל בית־הקברות, המון מצבות עם כתובות בעברית. כאן וטאן וכאן, מספרים לך, גרו יהורים. מישהו, כפעם הקודמת, לימר אותי

העצה הזאת, ונדהמתי. בעיירה ושמה שרליצה, למשל, גיליתי חריצים עמוקים חצובים בתוך משקופי בתים. באחר הכתים אפילו נשארה חצי מווזה עם האות שי"ן. 45 שנה נראו לי כלא עכרו. בשרליצה חיו, וגרצחו, .ו אלף יהודים. לא נשאר שם אף אחר.

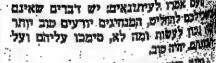
יותר מ־17 אלף יהודים, בשכילי חכמים כולם, נרצחו כחלם, שהיא עוד עיירה, עם שם קצת יותר מפורסם. חלם, אנכ, דווקא היא, באופן מוזר, מתקדמת ורינאמית מעט יותר מאשר העיירות האחרות. ראיתי שם מה שלא ראיתי בשום מקום בעיירות פולין: בניה חדשה. בתים בתהליך בניה, עם מלט וליכלוך, מראה מאוד לא רומנטי, שהוא המראה מרנין הלב ביותר למי שצריך ורוצה לחיות.

במרכז חלם ראיתי חנות של צלם. בחלון הראווה מוצגות התמונות שהצלם הזה יודע לעשות. שחור־לכן, פורטרטים של פולניות וגם חמונה של תינוק עירום שוכב על הבטן. כליכך הרבה תמונות כאלה ראיתי בארצי, תחוכות בשולי מסגרת על הקיר בסלונים של חברי. פולין היא ישראל כאלף ואחד מקומות ושברי מראות. ריח של מכולת, למסל. בשום מקום בעולם לא הרחתי בתוך מכולת אותו הריח של צרכניה מן הארץ.

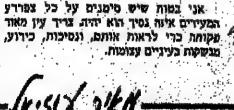
אעיועונאים: יש דברים שאינם

אומי לשנילכם לתחלים, העיתונאים יודעים הור מה נכון לעשות ומה לא, סימכו עליהם

תוו היום אומרים למנהיגים: יש דברים

נסיכה אחת נשקה לצפררע, והוא היה לה "בהתחלה הכל היה בסרר, ומתאום, יום אחר, אני לא יחדעת מה קרה לר', היא סיפרה במעון

הגה. בלמים. צמיגים ועוד. הצמיגים

תאונות דרכים רבות נגרמו עקב

צמיגים מטיב ירוד. אפילו הם חדשים.

יבואנים בלעדיים: קו"גול בע"מ

כהופיו אצני המוכנים המורושים ברחבי האדק

וה בעות קלבר.

משמעותית, ולבלום בבטחוו. כאשר

אתה נדרש לתנובות מהירות על

חכבים. צמיגים איכותיים יאפשרו לך

לתמדן בבטחון, וישפרו את ביצועי מכוניתך ושליטתד ברכב. כאשר

מדובר ביום גשום. תכנון נכון של יצרן

תשובה גם היא בומן הנסיעה נוכנ כל

פויופ׳ ג'פס, גותה בוירך כלל עשרת אלפים דולוי עבור ניתות כזה. במקרה של גני עבר מותנוינות, אך היו עוד הוצאות הנסיעה והאימפוז העצומות וכי! מה שנוסביב. חל כרור, כל זרייור, כיל אינפוזיה.

תמר: "גבי כנועט לא אכו" בביתיוועלים, אכל הייגו צריכים לשלם ום עבווי האוכל שזרקבר. הם נסער שלושות גבי, תמר ויחיאל. את כל ההרצאות נאלצו לממן מכיטת ות מנודו את המכונית. מישכנו אמירים, טבעות, הכל נ"לא היתוד שום שאלה. יויענו טבשביל גבי וה שאלת וויים"ו. באל על ומוחשבה עשו להם הנחה במחיר הכויטיסים. המימסו, בגיעי כל מיני תהליכים ביורוקרטיים, לא הגיש עורה נינוטית. משרר הבריאות לא יכול להשתונף במימון, אם וניופאים אינט מאשויים שהניונות הכותי. הרופאים, מטעמיהם, יא יכולים לאשר שהם אינם מסונלים לעתור את הבעיה

גבי: "אף פעט לא פחרתי מהניתוחים. גם לא ניהנטות. גם לא האשניתי אף אחד בכאבים שלי. אבל בארה"ב הפחר היה עצום פתאום. זה היה ניתוח קובע של 'כן או לא'. השאלה היתה קררינלית: האם אהיה אחריו הכנארם החדש שאני מקווה להיות. כבוקר התמישה באוקטובר, אחרי שערב קודם שמעתי את כל האזהרות, כולל שאני יכול שלא להתעורר, פתאם הכל הפחיר. בגיל שבע עוד לא הבנתי. כניל 13 יויעתי שאם אני לא מצליח, אכלתי אותה".

תכר ביקשה להיות נוכחת בניתות פרום' ג'פס אמר: 'בשבילי את אמא. לאמא לא נותבים, אפילו טהיא אחות מקצועית". אחריכך היא לא עובה אותו לרגע. ההתאוששות היתה מהירה.

גבי: "התמונה ראשונה שאני זוכר אחרי הניתוח: אכא מצלם אותי בשניה שאני פוקח את העיניים. עוד עם האינפוזיה. אחריכך אמא לידי כל הזמן. מנגבת את הויעה מהמצח, מחליפה תחבושות, הכל. יום ולילה. לא היה רגע שפתחתי את העיניים והיא לא היתה שם,

תמר: "הוא לא הסכים ששום אחות תיגע בו. רק אני. אחרי כמה ימים הפרוסמור אמר שאם אני עושה ממילא את כל העבורה, כראי שנשכור דירה בחוץ והוא יקבל אותו אמבולטורית".

מעל לכל ריחפה בעיית האפוטרופטות. בעיה שהציקה לפני הניתות ואחריו. רשמית, גבי לא שייך למשפחת ברט. היא רק משפחה אומנת, והוא לא ילד מאומץ. המשפחה הביולוגית, מכל מיני טעמים, היתה עלולה לעכב את הניתוח, אם היה נודע להם עליו. סום עובר מוציאלי גם לא היה מוכן לקרת על עצמו את האחריוה. ומה אם הניתוח לא יצליוה ומה אם הילר

חמר: "חסכתי על הכל מראש. אם היה מת, הייתי מתאברת. היה מנוי וגמור אתי. לבדי התמתי על כל המיסמכים של הוצאתו מהארץ, כרי שיתיאל יצא נקי. אמרתי לה אם יקרה משהו, לפתות אתה תישאר לטפל

עם שוכם לארץ, תכע אותם משרד הדוותה לריו, על הוצאת הילר מהארץ כאופן בלתי חוקי. הקרו אותם בשאלות היפותטיות כמו: 'מה היה קורה אם תמטוס היה נופליך חבר ענתה שאו בוודאי לא היתה בעיה, כי כולם היו נופלים איתו. בריעבר, אחרי שהניתות הצלית, כל השאלות האלו היו המרות השיבות. העיקר שהבעיה של גבי נפתרה. מאוחר יותר, בוטלה התביעה. מיסהו כמשרר הרווחה הבין שהיא מנוחכת.

סתיו 1987

לאחר שמלאו לו 18 קנה גבי למסרו הפנים, בכקשה ליוסב את שם משפחים - דמשפחה הביולוגית שלא בירלה אחנו את גם לא דיתיה שליו באופה רשתי למם בים תוכיר זמון של אומיץ. אמש לחנים יש בישתם שיון שירות בון שיות ברוך להשיר לעו

war who minerale 54

המונות ב"ו-מרץ" שהציים: אונ וכי למעופוורו אומנונ מנווינוה: אולי כחץ יוליון.

כן אדם. נכל מטכח הייסורים שלי לא היה רגע אר שכו רציווי לוזישכור.

לפבי כמה שבועות ארח נשיא המדינה נכיחי משפונות אומנה. בין המומנים גם משפחת בית חבי החלבטה. כשביל מה היא צוייכה את זה. מאיר, הנן הטבעי, שיכנע אותה. למה לא בעצמו לא כל יום ומלכים לנשיא. וויא הלכה לכר. גבי לא רצה לכא. שם, פתאום, כיקשו ממנה שתרבר, כאילו נשם המשעחות. שתספר את הסיסור שלה. יכי תספר סיפור כזה בעשר דקות. היא אמרה כמה מלים על ההתחלה, האמצע ומה שנכוך לעכשיו. בייתור על כה שנכון לעכשיו: על האושר. על האהבה הוציאה צילומים של הכתבה ההיא ב"הארץ", מלפני 13 שה העתק אחד נתנה לנשיא, העתק אחד לשר היותה. זה הבן שלי", היא אמרה. "היום הוא חייל. מה יכ

תמר: "אפילו לרגע אחד אין ולא היתה לי אף פעם המחשבה 'למה הייתי צריכה את זה: לא יודעת. אולי כוח עליון. אני אשהימאנינה כיו ככר. לא דתי, אבל כשר. אני לא יכולה לחשוב אחרה. הי הוזיים לא היו יכולים להיות כלי כל זה. בלי גבי. זה שיגעוך: אני לא מתעייפת ממנו. עבורה שעשיתי בשבילו, פיזית, שכרוכה במאמצים – כליכך קל זה הולך. תראי, הוא הגורל שלנו. הקשר איתו, זה לא מובן. למשל מאיר, את אפא שלו, כשהיה נבית חולים, תוא לא בא לבקר. ככה מאיר. לא יכול לבוא לבתרתולים. אבל כשעשו לגבי ביתוח בתליהשונד מאיר צלצל, שאל מה נשמע. אמרתה הילד עם תם גנוה, וודא כל הזמן שואל עליך. מסיני, עם הליקובר מיותר, הביאו את מאיר לתליהשומר. ומהי התום יד. וה מראה לנו שצריך להאמיך.

כמה להאמין? אני שואלת, והיא, מתודנות, עובר "באהבה. ככוח של האהבה". אחר כך תמד ברס קמה להַכין ארוחת־ערב. בורקס מאפה־בית. ידקות. תאבלו, ילדים, לפני שיתקרד.

אתה מבקש. מצחיק. בחיים לא הייתי מצליח להכציס אוז הסיפור הזה בשתי שורות".

עכשיו גני כמדים. אמנם היתה לו תעודת פטור מהשרות באה"ל, אבל הוא החזיר אותה. עמד על זכותו להתניים, והוצב ביחירת מחשבים. ונוא עושה שם עבורה חשובה. על המדף ככית מונחת עבורת הנמר שלו נבית הספר התיכח, על הפעלת מתנדבים כמרכוים קהילתיים. הציון: 95. אוציי הצכא היה רוצה ללמוד דפואו. להחזיר תמורת העורה שקיבל, אבל ציוני הכגרות שלו לא כל־כך מספיקים בשביל זה, הוא אומר, אז אולי ילמד כלכלה או קרימינולוגיד..

על החיים הוא אומר: "זה לא דבר שאתה יכול לוותר עליו. יש אנשים ששווה לעשות הכל כדי להיות אתמ. שהחיים שלך גורמים להם אוטר. המשפחה שלי

על המוות הוא אומר: "אני מכיר אותו מקרוב. יצאתי מזה. כחיים אני לא אוכל להבין התאברות של

תחזית לשבוע

'(באקטובר עד 21 בנובמבר)

(22 במבמכר עד 21 בדצמבר)

קשת

שכין 30 באוקטובר עד ה־5

את מצב הרוח, עניוני הכיח יחבשו השבוע תשומה לב,

בני משתחת ינותו בימים אלת שיחות חשובות, צפויום

שרמות למעודן או לאינון כלשום, וושבוע עשויות לח-

מק אליכם בשודות משנחות ממקום רחוק.

פנטהארו

הסתערות של אלף נינג'ה

יר הוד משפנהאגן ובמקום לספר על אגמים, יעיות, צדיוד הנתושת הידוקים של הארמונות, הא סיפר על הסתערות של אלף נינג'ה כרחוב מיהאנן, הוא רואב המלחים של קופנהאנן,

העד מנם העיד מול סיבולי עד הנמל הישן. נד נסע לבקר בסקברינביה. אגב כך, ביקש לחד אינו יתר אינון. ארנון, בן 24, שירת אינון יתר מנג כשניו החל ללמוד משפטים, לקח ארנון כדבריו "אסן ומך ויצא "לתמש את הפרופורציות הגבונות". לימונב בעולם, להוציא קיטוד לפני שיירתם לעגלה תבה של לימודים, חובות, נישואין, ילדים, ריוןמות לקדו צה כנפיו רהפכו אותו לפרר מושך בעול.

אינון לעג לרוכו המסודרת והקפוצית של ניר. אה יודע מצויין שאתרי הלימודים תתחיל להַתמ־ מה, תעשה סטאר תשתבץ במשרד עורכי דין ותכנס לפחץ של ממאטום. כל השפורות האלה יחבר ליר.

סמדר בתיאדם

(22 בדצמבר עד 19 בינואר) אתם עשויים לאמץ עכשיו תחביב חדש, או תחופיזגד עניינות הדשים. צמו לשיחות מעניינות עם חבוים, שיה נו לכם רעיונות מועילים. השבוע צמויים כיקורה ואי

(20 באמריל עד 20 בכואי)

שוד

רות. לא כדאי לערב ידירים בעניונים כספיים.

(20 בינואר עד 18 במברואר) השבוע אתם עושים צעדים תשובים בתחום השיית. שיסוקו לכם תשתית טובה. יש לכם רעועת חושם להגדלת ההבנסה. אחדים עשויים להחלים על הצמר מות ללומודים. חקמידו למלא התתייבויות קבותית.

(20 במארס במארס 19 במארס אתם פיטיבים השבוע להתבטא בעניינים הקשורם לגר לוסומיח ולתרבות, וזה זמן כוב לקבלת פצות ולמע עצות לאחרים. בשבועות הקרובים וניתכן הקקעה כס פית כלשהי. אתם רגישים עכשיו לתערות לא עדינות

יש לכם עכשיו דחף יציותי חזק, ותוכלו לתת לו ביטוי . מחקר ובדיקת יויבו עכשיו תוצאות. יוו ובני טוב לקיחה מועיל. וחוציבים, כילווים ורומוטישה ישמרו במירה ובה ברעינה הקשורות לתרום הכלפים. אום וכוסים ענפיי לתקופה, בה ענייוי שותפויות ממלאש ויכם. צמו לחידוש קשר עם ידיד.

עבשיו שימיים משמעותיים בזירה הביתית, והיתכן הצי דעיונות הדשים בתחום העבודה עולים קבשון, השבי תובלו לצמות ום לפעילות חברתית עופת השאיפה של כנו מחחילות לתחושם כימים אלה, ואם חפעה כמול ובמשמעת עצמית, תוכלן להתקדם יפון בבייון ושנה.

החצי המטורף, פורק העול, חסר האחריות, של ניר.

ארנון נעלם אישם, בעולם הגרול. כמו ציפור נדורים הפורשת כנף, ועפה רחוק על מנת לנחות לחזור ולהמי ריא. הגלויות שקיבל אורי היו תיוכורות מוזרות מפני־ שות שלו ביבשת השתורה של אפריקה, בררום אמריקה ועכשיו, מקופנהאגן. שם אמור היה ניך לפגוש אותו.

תופשת הקיץ של ניר עמדה להסתיים בסופנהא־ גן, העיר היפה ביותר בכל סקנרינביה. קופנהאגן פירו־ שה פגישה עם ארנון, נסיון להבין איך שני צעירים שלמדו יתד בעממי, סיימו את התיכון, שירתו יתר כצכא, שני צעירים שהיו פתוחים, גלויים ומשררים בראש אתר, יכולים להתרחק כל כך זה מזה. ניר שקוע עד צוואר בהווייה הישראלית. כלימודי המשפטים, ואילו ארנון כאילו ניתק עצמו כליל מהכבלים הקוש־ רים אותו לארץ. ניר דימה את ארנון לעפיפון שהמ־ ריא, כיוון טיסתו מותנה בחוט המרתק אותו לארץ, שלוש השנים שהפרידו ביניהם היקנו לניר את ההרג־ שה שהעפיפון ניתק את החוט...

ניד חור נבוך. זמן רב עכר ער שהתרגל לראות טלוויי זיה, לקרוא עיתון.

התתושה הראשונה שקירמה את פניו של ניר בקופנהאגן היתה תגיגית. יופיין של נשות העיר מהמס כאילו יצקו אותן באותה תכנית: שיער בהיר מתולחל או יורד על המצח, עצמות לחיים גכוהות, עיניים בהר רות. הרוצוב היורד אל הנמל נראה כמו שיר זמר עליז. ככל שהוא יורד, אל הנמל העתים, לאורך תעלת המים דורכים הברים זה על רגליו של זה. השולחנות הניצי בים בחוץ רוטטים מאורות מנורות קטנות. ריח מים, ריח דגים, ריח שמן, ריח בירה, ריח שיכורים. גברים יושבים ולוגמים בירה מכוסות זכוכיות ענקיות. כאן, ברחוב שכצדו האתר רחוסים ברים במרחפים שעולה מהם מוסיקה, בקומות העליונות גרים עשירי העיר, ואילו, מהעכר השני של התעלה בחיהם המרווחים של

ראש, ממחין גם הוא להסתערות אלף הגינגיה בגלי-הסוחרים, כאן נאמר לו שהוא יכול למצוא את ארגון. מות השתורות, כמו סנשו פנשו צייתן, רוכב על חמורו, אצל כר שארבע מדרגות יוררות אליו, ושולתנות ניצ־ מבקש לרהור לעורת דון־קישוט המסתער על תחנות בים כתיץ ראה את ירידו. בעצם כמעט לא הכחין בו. הוא שם לב לצעיר ככן 20, בלונדי ימה תואר במו בסיפורים, שעמד בהיכון. תנועת קארטה מספר חמש. כלומר הגב כפוף סדימה, שתי ידיים פשוטות לפנים "הגחתי את ידי על כתפו בוהידות. רציתי להעיר אותו כולו ודוך לקדם אוייב נעלם. לצירו הכחין ניך בארי. בון. גם הוא עמר כפוף במקצח, בהיר, שחקן. על פניו הביתה. די. הסיפור נגמר. ארנון חבים על עצמך. תר היתה יצוקה מסיכה שהרתיעה את ניר מלגשת ולטפוח אה לאן הנעת. אכל היא תקע כי ניבט הזבנתי שהוא על שכמו. עיניו בוהוח, נראה משמם. אולי תווה. ניר אפילו לא מכיר אותי. פתאום הוא התכחץ ואילמלא עמד מרחוק, ממתין שארגון יבחין בו.

סארכור, וביקשה לחבק אותו מאחור. "הבנתי שהם כנר" ענום. ארנון נשאר. עכשיו, הדוח המעיפה את עפיטון אה ירידים ותיקים ואו ראיתי משונו שהקפיא בי את חייו היא רוח הסמים. אכל החום כבר נקרע.

הבלונדי זינק בתנופה אחת אל הנערה וכמכת קארטה איומה כאשר ירו פשוטה וכף ירו הופכת לגרון משקיע את כל כוחו במכה, הנחית אותה על מפתח לכה של הצעירה. הצחוק קפא על פניה בעווית אימה. היא נחני קר. ביקשה לנשום, אבל האוויר נסחט מריאותיה. צנחה מתעלפת ארצה מתעוותת. פניה הפכן מסכה איומה של תררה. חברתה רכנה עליה, הנשימה אותה רגע ארוך. וכל זה בלב הרחוב המצועצע של קופנהאנן, זה בתוך הארישות של האנשים שהמשיכו את טיולם כאי־ לו עצם העוכרה שנערה נלחמת על חייה איננו נוגע להם, והעובדה שבריון מטורף מכה אותה באכזריות נראית כרבר מובן מאליו". ניר ניסה לחפש מלים מרו־

ייקות שיתארו את הרגשתו. הוויכוחים הפליגו אל או־ תה נקודה שממנה קשה לחזור. האם דרכו של ארנון "מכת קארטה במפתח הלב יכולה להרוג בקלות. ארם מאנר את הנשימה, יכול ללקוט ברום לב. זוהי מכת מוות, שכל איש קארטה מאומן יודע שאסור לו להנ-חית. אבל הצעיר המלאכי עם העיניים הכחולות לא התכונן אפילו בנערה שרכצה מפרפרת חסרת נשימה וכמעט מסתלקת ממרצפות העיר המצועצעת ומצטרי פת לעולמם של המלאכים. הברנש הזה חזר לעמדת הקרב שלו ממתין שאלף נינג'ה יפנים שחורי גלימה יפרצו פתאום מתוך הכר זיסתערו עליו. איזו חשיבות גש לצעירה הנאבקת על חייה אם הוא עומר עכטין לפני הסרב הגדול ביותר של חייוז" ניר גיחך בינסה להתחמק מהגרעין הכאוב של הסיפור. "כל העת עמר ארנון ידידי, ארנון שככית הספר כמעם הטתולל פעם כשגילה כי ביקשו לנתח בכלב משוטט. ארנון שהיה הראשון בבנה הספר שקבע כי בסופו של דכר, קין לא היה הרוצה הראשון בתולדות המין האנושי. הכל הוא

מחלום הסיום שלו, להעיר אותו ולתגיד לו ארנון, בוא נסוגתי לאחר היתה המכה הקשה, מכת הקארסה שלו נערה בהירה, ניגשה אל הנער שעמד בתנועת מכוונת הישר אל מפתח הלכ שלי". ניר צחק צחוק

שהרג ראשון. הכל הקריב קורבנות ומי לכל הרוחות

אמר שבני אדם הם נזר הבריאה ומותר להם לשחוט

בעלי חיים? ארנון, נביא הכאכ של בעלי החיים, עמר

עכשיו רציני שומר על עורפו של הגער הכלונדי, ככר

The second of th

מו במאי עד מו ביוצין לים הקריות מצוים תשבוע בראש מעייניבם. ייתכנו דים חשובה עם ממונים. אחדים מסיימים עבשיו אה לשל האחון של פרוייקט כלשונו. חיי ותוברה שלכם פוצות מאוד בימים אלה.

לה מיוחד עם ילד או קרוב משפחה מעסיק אתכם מקון בימים אלה. גם תבילויים יתפקו חלק חשוב. מעק זאם מתחילים לעלות תכניות לשינויים בזירון מחות תוכל לצמח עבשיו לחמיבה בסמית.

נו מול עד בג באונוסט) וש מקוק למוצעי דורות. אודים עשווים לקבל עכ־ ת פות למני משות בשפחת. בין שותפים ובני ווג שור־ א עדר חסבמה לובי ובסים משוחפים. בסוף חשבוע נש למיה לעיול - צפינה הפתעה נעיבור.

אַ נאינוסט פר 22 בספטמבר) ופף את חרום חוא על שהיה בצוותא. במייו לשע השבוע מישהו חדש וליתנות מדועים דר ביאי בחולט לקבל חומנות לבילויים. בתחום מחתוניע לחינוים ואים, אך אטור לחתיברב.

לפניתר לה 12 באקטובר) אול אום עתודום למצוא דרבים חדשות לשימוד אול אום עתודום למצוא דרבים חדשות לשימוד אלי עבודה נוספת, או פרוייקט עצמאי. אתם שלנסק לשיוש שימור בבעחון העצמי שלכם. שומים ואבו מים ואום יומים דברים.

זמן רב הרגיש ניר בחסרונו של ארנון. אונון היה הרם", סיפר ניר אחר כך בפנטהאוז לידידיו. "הצעיר

ספרית מעריב

דפי של רפי-

הסדרי אחר

אוקמובר האדום

לנצח?

ספרית מעריב

דרך מית בזא', תליאביב 137 67.

אבקשך לשלוח אלי את הספרים:

אני מערף בואת המחארו על סד.

מארנדים דיראס

בנימין נתניהו

כיצד יוכל המערב לנצח

7 סיבות טובות ליהנות כל השבוע

בקש עוד היום בחנויות ובספרית מעריב

תל־אביב: דרך פתח תקוה 77צ' טל' 332211 מל

חיפה: כן יהודה 29 טל' 04-523609

ספרים ולביח טוב – ספרית ולעריב

ש"רו לפקודת שפריה מעריב

"383838" WINCOL

של ושוב היא חדורת ואומרת שאין בדעתה לפני עשר שנים נפסר אניה. כן 17 חיון כשהלר. של להומנות, למצלמות זה פרק שנגמר, וזהו". "איש קשה ומר. עצבני, לא שקם אכל מוכשר וובון. צל נשפונים

אונסים. "היתה וללחולה על ונספר הטלפון שלי. כך בגשתי איש סטו". או אותו – איש סטו".

שאולי ויצתן. "בחור שיודע

לזמן קצר".

ירדנה ארזי, אולי כן", היא צוחקת.

לאהוב ולהעניק – אבל דק

מה שיבקש ממנה. תחייך, תהיה רצינית, ילדותית,

כוגרת. האררנלין ממלא את מחזור הדם ומאיים לפרוץ

זה מה שאתה מקבל. ההסתכלות הוו לא תמיר קלה".

ב־1981 התקיימה התערוכה האחרונה שלה,

תערוכת "הוהכים". קולאוים ענקיים, עשויים ניירות

נוצצים. "התערכתי עם מישהי שחוך חודשיים אעשה

תערוכה מהחומרים האלה. לא ידעתי מה יצא מוה.

אספתי כל דבר שנצץ – ברתוב, מחברים ופכמות

אינטופית של 'קרמוכאים' שקניתי. עברתי מבוקר ער

לילה, שקלתי 45 ק"ג. התערוכה יצאה מוצלחת. אז גם

נפררתי מרוברט, האמריקאי שחלק אתי את חיי באותה

עכודות מורמנות, רק לא בציור. זה נמשר עד הצורף

האחרון שבו, כאחות דיבוק, ציירה בומן קצר מאתיים

תמונות בצבעי פאנדה לראשונה לא ציור פיגורטיבי,

אלא זרימה מרהיכה של צבעים, כאילו משוע בפנים

השתחרר לפתע. "הייתי מאוד רוצה להציג את

העבודות האלה בתערובה ואולי לחצליח לפצוא

מישהו שיממן את המשך העבודה, כך שאוכל לעכור

גם באהכה היו אלה שנים רוות, פרס לרומן קבר

שחוסר היציבות שלו לא נתן לקשר בינינו להמשיך

לעכורות גרולות בשמו".

משנת ו8' היתה בקיפאון. עסקה ככל מיני

פולם להיות מפיק תקליטים. הכירו במקרה בלוגרון, ודן הנהה הם בילו יומיים יחדיו וקמחי חזרה לארץ. • החוצה. אבל לא עד כרי כך שתסכים לחזור כרי דרי חודש הגיעה גלויה סתמית ואחריה נתק. אחרי שה סטיב הגיע לארץ וחיפש אותה. הוא מצא אותה לנסף - והיא האמינה שמצאה את אהבתה הגדולה. מתים וחצי היו ביחד, שבמהלכן פתחו חנות עתיקות מבד המדינה. סטיב השקיע את הכסף וארית אספה א הפריטים לחנות. פריסים נדירים כמו ספרים המאה היזו ואוסף בובות כנסיה עתיקות ויפהפיות. למים, שנים אחרי שנסגרה החנות, בשעת־רחק מבליח, מכרה אותן ל"סותכי"ס" בלוגדון.

> תנות בככר המדינה הפכה למקום מיפגש חברתי. אנשים כאו, ישכו, שתו קמה – אכל עסקים גדולים לא נחתכו שם. "אני הייתי בהכנות לתערוכה הראשונה שלי בלונדון המפימנט של סטיב לא התאים לישיכה בחבות". הצות נסגרה והשניים נפרדו. סטיב חזר ללונדון תונה הכרידות, זו המוכרת כל־כך מימי הבית ננדם הנדירות הזו היא כמו מעיל ישן. כל פעם פעל ומנר, אני מוציאה את המעיל הזה מהארון. מקדם לא מספיק חם איתו – אכל הוא ישנו".

לפני שסמיב נסע, השאיר לה את מספר הטלפון מ הני מנרמון, שתרבר איתו בקשר לתקלים שרצה לפין ליכורת' בלוגרון. היא התקשרה. בסיומה של לח הפלפון הומין אותה מנדרסון להופעה של "סות", שהיתה או בשיא הצלחתה. "כאתי להופעה מדיה חלכתי עם דני לשתוח. התחיל רומן שנמשך פה חדשים, הוא מצא הון בעיני, כי הוא הצחיק אותי מי מף ונם ידע לחלות חמונות. היה לו מין 'קים' מה של כלי עבורה, שהלך איתו לכל מקום. זו היתה יושה נוצדה לא הלכתי להרכה הופעות של 'כוורת'. מצתי נכיח על מנת לספר לו אחר כך כמה פעמים האדע אולם בודיו. הייבו זוג מוזר".

"נולל הנחתים הטבעיים. בגללם גם נפרדנו". שמו לא חורה למעיל הכרירות שלה להרבה זמן. ים אד בילבל הטלפון. זה היה סטיב. "אמר שהוא ומכאיב עם שאולי ויצמן, הכן של עור. הוא כשלעצמו שום בחליאביב ב"הילטון" וכבר חספיק לשמוע; בחור נחמר, רק שאני לא מבינה מה עשיח שיתי עם סנרימון. הרומן התחדש ואחרי שלוש: היברתי אותו כשכא אלי הביתה עם בוירוד שלו היה לם נוספות נישאנו ועברנו ללונרון. מת שקרת זה, בו קסם רכ ותרבה תום. הוא בחור שיודע לאהוב זום תנישואים כאו לקיצם היחסים בינינו ולחענים אכל רק לומן קבר. אהכתי אתו מאודן רק לקשתיום כאו גירושין נוספים, גירושים קלים".

צל לקסייע הצלם מתרחש נס קטן. כולה קורנת, הוא לא ירע להביע רגשות אכל איכשהן ידע איך מוצה ללרות שמשתעשעת בצעצוע מוכר. פתאום לעודר אותי, לקראת סוף ימיו חוא תתחיל לצייר. נולה כלרה שמשתעשעת בצעצוע מוכר. פתאום וליה לי המשתעשעת בצעצוע מוכר, פתאום לעודר אחתי לה הוא אמר ליי 'תראי שאני מחני המקצועיות שלה, דלר לא נשבח. יזה בצבעי גואש שקניתי לה הוא אמר ליי 'תראי שאני שחני האב שלי, היא מייעצת לצלם ותציית לכל עוד אעשה את זה יותר שוב ממר' שנים אתר' פטיותו

דני סנדרסון. "הוא הצחיק אוחי וגם ידע לחלות תמונות. היינו זוג מוזר".

עור ניסחה להשתעשע בחלומות ילרות כמו "אבא נסע לאמריקה ויחוור". "יום אחר הכנתי שוה סופי", סופי כמו הפרירה מעירו בן־גוריון, סופר ומחואי, ירירה בנפש, שהתאכד בראשית שנות ה־70, בגיל 14.

לפרסם מחר אבקת כביסה, למשל. אבל "בנק, כמו "את עידו הכרחי בדוכן עיתונים ומיד היתה לנו תחושה כאילו היכרנו שנים. הוא התקשר אלי והציע היא מצטלמת ברירה, זו השכורה כבר 14 שנה. להיות המאהב שלי. אמרתי לו שלא בא בחשבון, אבל דירה נסיה בצורה כמעט כפייתית, מרוהטת אני מוכנה להיות ירירתו. אחרי שבוע הוא התקשר במינימליסטיות ששולטים כה צבעי הלבן והכחול. שוב ומאו היינו בקשר יומיומי. היינו יושבים שעות "הרצון שלי כרגע הוא להגיע לפשטות בביטוי של כבתייקפה ומתכוננים באנשים. כל יום היתה הרפתקה באמנות ובקיום שלי בכלל. מין רצון להתנקות חדטה. נשמותינו נקטרו בקטר מיוחר. זה נמשך כן: פנימית, רצון להיפרד מכל הקליפות של 'המעניין' שנתיים. עידו היה איט מיוחר – ידעו, חכם, ממציא, ו'הפאסארה'. זה בעצם המשכו של תהליך שהתחיל משוגע, משורר - ואני ינקתי מכינו כלי כוף. אבל הוא לפני חמש שנים כשגיליתי את תורת הון. לפני ארבע היה גם איש חולה שסבל ממאניה־דפרסיה ויצא זנכנס שנים התקשר אלי מישהו כשם הרולר לואי, ואמר לי בכתידוולים. הוא התאבר כי חשב שהוא מעמסה. דרך שקיבל את הטלפון שלי מסטיב, בעלי לשעכר. הרולר חייו לא געמה לו. הוא דיבר הרבה על המוות, כתב על עוסק כסרנאות אנוש. נפגשתי איתו ומאו אני קשורה המוות, היה מאוהב ככוות. תמיד אפר: תראי שאני בהפקה ובהסברה של המאסטרי. אלו הן סדנאות אתאבר בסוף. אכל לא האמנתי לו. הוא הפתיע את שמנסות לעזור לאנשים, בעזרת תרגילים, לראות את כולם, לא רק אותי. עד היום לא מצאתי מישהו שימלא עצמם כמקור היצירה של עצמם. מה שאחה שם בחייר את מקומו בלבי. כל מה שנותר לי לעשות זה לנסות ולהוציא את כתכיו לאור, לנסות להביאם לידי ספר".

את, מיחרת כייומיות?

"לא. רק לא הייתי נוצה לסכול. חייתי חיים מלאים ולא רגילים. מוות בעיני זה כמו לקחת משום ולנסוע למקום אתר. זה יהיה נחבר אם זה יימשך, אבל גם אין לי צער להיפרר.

וילרים? כל השנים דשלה לא רצית ילדים? "עשיתי כמה הפלות, כי לא הרגטתי בשלה לילר. כנראה שנם לא הרגשתי שנכון לפשות ילר עם אותם גברים שהייתי איתם. היום, לראשונה, אני מרגישה כשלות להורות. הבעיה היא למצוא את האיש הנכון. ילר בלי נישואים לא בא כחשבון. אני לא רואה שום צירוק להכיא ילד לעולם כיריעה מראש שהוא יקבל רק חלק מהדברים. בעיני, חנאי מינימלי זה זוג

ומי הגפר הנסון בעיניך? ירוא צריך להיות מספים חכם כדי להבין שכל החיים לומרים וצריך ללכוד. אני רוצה יחסים שיהיו כהם נחינה וקכלה. ער היום הייתי עם אנשים לא יציבים. עכשיו הייחי רוצה להגיע את המנחה. למצוא אדם שאיתו תהיה לי משפחה סטנה וגעימה שתקרין החוצה. יש לי שאלה: איך זה שיש אנשים שהם אף "פעם לא לכרז זה תביד מפליא אותי מחדש. בחכופות שאני. לא לכד זה נראה לי לפעמים כמו גם, כמשרני שלא יכול להיות. עם השנים גרל אצלי הצורך, הוקיקות הואת, להיות ביחר: למען חום ואהבה. רק היום, כשתרכרים נשבויים ואני תוורת למשום המוכר . הוה של הלכד, אני יודעת שוה פוצח ופוצח כפחיר,

אבל לא מועות בואב". בסתו יש לה רק עוד בקשה אחת - ישאיש לא ינטה להחדר אותי בחשובה. כבר ניסו - ולא הצליחר.

עידית שחורי 37 Viaeain

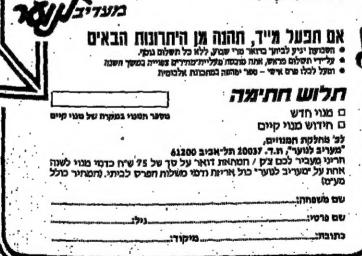
שים כב:

אם תחתום על מנוי שנתי ל"מעריב לנוער"

- תקבל חינם פרס אישי מיוחד הספר ״עוד שירי־רחוב״ מאת סמדר שיר. ★
 - תשתתף בהגרלת פרסי ענק שפרטיה יפורסמו בעיתונים:
 - ★ תקבל חינם את חירחון "פופ 87"!
- והעיקר: תקבל לביתך ללא תשלום נוסף, במשך 52 שבועות, את "מעריב לנוער", עם שפע פוסטרים, כתבות, מדורים וצ'ופרים.

מלא את התלוש המצורך עוד היום, ועולח אותו אל "מעריב לנוער" מחלקת המנויים, ת.ד. 20037 תל אביב 61200

KTUPUL EKTUPU EKTUPU

מיעים ובאיזו דרך? ומרוע הם יקויים כל כך? ממיר היה הנהג שלנו. סיפורו הוא סיפורם של אלמים רכים באל־עריש, אלה ש"הם" אסרו עלינו לונר איתם. כן 16 נסע סמיר עם קבוצת חברים מילת. התאהב במקום ונשאר שם. היום הוא בן 27 ומתפרנס מנהיבת מוגיתו בקו אל־עריש - קהיר. קביום הוא חוצה את המרבר.

ב־1981 גברו געגועיו לחבריו בישראל, ורצה לומע אליהם. לקבל אישור לטייל בישראל זה סיפוד צוך נמצרים. רבים גם חוששים מהחותמת הישראלית טוכינם, פן יהיו להם צרות בבואם לארץ ערבית אות. הם יודעים שניתן לוותר על החותמת, אך בכל את נמנעים מלבקר בישראל. סמיר הצה את הגבול, מתכך. ניסר בישראל, נפגש עם חבריו, ובדרך חורה נתמו כידי הישראלים. ישב במעצר ששה ימים, והוכא אל הנכול. המצרים שאלו אותו כמה שאלות, אמרו לז קה לא נפרר, ושיחררו אותו. "זה היה כראי", הוא אמר ככר נעצרתי בישראל בעבר. על שטויות. היו לי רכים עם החבר'ה. לא משהו מיוחר".

נם כאילת היה. הוא ניהל שם איזו חלביה, עליפי קוותו. "מסהכנסה חלש אצלכם", הוא צוחק. "שש כנים כמעט לא דפקתי את הקופה, ואף אחר לא תפס

קונה נמצרים, כמו במצרים, אתה מתמקה לא רק נינות לרברי עור. גם עם משרדי הממשלה. נהג ומנית לא נותן קבלות. מדי שלושה חדשים הוא נגל הדעת שומה ממסיהכנסה. "הרווחת כך וכך", ום שנעים, כלי שייתן הצהרה כלשהי. הנהג אינו מיב לאת שלושה חדשים הוא מקבל שומה נוספת. מש הא נמוכה יותר מקורמתה. גם הפעם אין הוא מנב חולפים עוד שלושה חודשים, ומגיעה שומה ושת כן, נמוכה יותר. הפעם, חושב הנהג, יש על מה לונד. הולך אל הפקיר, מתמקח עוד קצת, מוריד

יתשה אז השומה האחרונה, ומשלם.

נזכר. "אצלכם מרוויחים יותר אכל הכל יקר, פה מרוויחים גרושים, אכל הכל גם עולה גרושים". כך, למשל, סולר למונית מאליעריש לקהיר עלה

לו רק שתי לירות מצריות ודולר אתרו. דירת שלושה חדרים באל־עריש עולה 25 אלף לירות מצריות (חצי הסכום בדולרים!. מכונית "פיאט" קטנה – 14 אלף לירות מצריות. בקבוק "קוקה קולה" - 25 פיאסטר ונו סנטו. עבור מים אין משלמים. מקבלים חינם, או שפשוט מתעלמים מהחשבונות. עבור חשמל מטלמים, אכל גם זה גרושים. הכל כויל הזול. כאשר שוטר שורק במשרוקיוז – מצפצפים ולא עוצרים. רק פעם בשנה. כשבאים לחרש את רשיון הנהיגה, מוצאים שם כמה עשרות דו"חות, ואז משלמים. כטח.

לה ביח יפה של חמישה חררים ב-60 אלף לירוח מצריות (30 אלף דולר), והוא מברך את השלום יום־יום, שעה־שעה. "מה שכן", הוא אומר, "בישראל אפשר לעשות יותר חיים". שם היה נפגש עם החבר'ה ברמלה, יהודים וערבים, ויחר נוסעים לחל אכיג

שאני גוסע כל יום למצרים"!. על ישראל הוא מרבר בנוסטלגיה. לאורך הככיש המרכרי כואך אליעריש צצו כפרים חדשים. "זה הווילות היפות שהממשלה בנתה לברואים", מצביע סמיר על שתים מהן. "חינם, בטח

להעביר ערב. על קהיר הוא מרבר כעל חו"ל ו"למרות

על אם הדרך, 40 קילומטרים דרומית לאל־עריש. צועד מוחמד חסן, כירואי מהכפר רורה. "עברית! בטח מרבר עברית. עכרתי בקטיף שמוטי בישראל". מאו "זכל פה גרושים", אומר סמיר, זנוכר במחירים "פרץ השלום" הוא עשה הסבה מקצועית. עובר כנגאי.

חינם. הלוואי עלי".

בישראל. "תרווחתי שם מיליון לירות בחודש", הוא ויש מה לבנות הוא מצביע על עשרות הבתינו החרשים שהוקטו בכפרו. "כילום ילא היה פה יקורט", הוא אומר. "עכשיו יש שה הרבה בניה. הכמשלה בונה. זה כוב. כל המקומות האלה שאתה רואה סביב אליעריש הט וודשים. תראה, תראה. שכונות חרשות. עשו לנו גם ביתיבפר. בטח שאנחנו מהסוטים. מגדים היא ממשלתנו. ממטלת ישראל אינה ממשלתנו".

אין לו כוווות, לנוחמר חסן, לבינר בישראל. "בשביל ניה"ז ווא שואל. יש לו אשה ושלוטה ילדים, והוא שמח שיש שלום. "זה טוב בשבילנו ובשבילכם", ווא אוניר. "עכשיו יט כסף ולבחים ולא לחותהים". לא, אין כעס בליבו על ישראל.

"אחה ואני", הוא מסביר, "אחה ואני דק כני ארם. הממשלות הן המחליטות. עם יש ראש גרול, ואתה ואני רק בני־אות. לא כועסים, נכון

-גה סביב הריפות העיר יניית הבגיה בעיצוניה. את ההריסות השאירו ובנו טכיבו. הכל נניצא בתנופת סיתוח. בוואי יושב בפתח ביתו החרש. אביו מתפלל כשפניו דרומה, מביט בנו, מביט תעיר החיומה, מסרב להורהות, דוחה את הצלם, ורק אומר בעברית: "מצרים טוב. ישראל רע".

אליערים עכרה את פליטת הארכה היטראלי בשלום. הלהקה חלפה על פני העיר ביעף, והמשיכה לקהיר. סם זו כבר אופרה אחרת. בחודים ואוזרון ענידה ישראל במקום הראשון בין הפדינות שמהן הגיעו תיירים למצרים. בחוצות קהיר החלו להתייחם אל התייר הישראלי בכבוד הראוי. הם גילו שהוא אסילו מכוכו יותר מהתייר האניריקני. הכוחרים בחוצות הכירה המצרית ככר מדברים עכרית. התייר היטראלי אינו חש כשום טינה ועויינות. הוא סוכב לו בכרך העצום ללא כל חסש. אולי משום שתישבי קהיר לא חשו על בשרם את טעם הכיביש. יתכן שהם גם סווארים

אליערים הפסירה כגלל יהסה המתגכר הרתודהרבה כסף בהודש האתרון.

עמוס לבב

בעמוד זה מבחר מהודיעות והמודעות שפורסמו ב"מעריב" 23.10.52 – 23.10.52 בשבוע שבין הנוסח המקורו נשמר. ליקט: גבריאל שטרסמן.

השבוע לפני 35 שנה

"הערה החררית" בירועלים

הציפה את רחוכות ירושלים

במודעת הקוראות "לציבור החר-רי, לכנות הרתיות ולנשים"

בבית הכנסת הגדול במאה שעי

"לרגלי הגזירות השונות והמשו

בארץ הקורש חוקים משונים וו-

רים לרות ישראל ולדת ישראל

והעולה על כולן - גזירת גיום

"הניסוי בשצצת המימן

דראשונה בעולם, שויערך בא־

ניווטוק באוקינום השקט, מתע-

כב רק עד לאות מן הנשיא

- נאמר היום כמאמר שהופיע

המאמר שנכתב ע"י הפרשו

הנוכחי או העוניר של אמריקהיי

כ"סאטרריי איוונינג פוסט"

הכנות, הוסכם מאתנו לעודר את

הציכור לתפילה ותחנונים".

הכל מוכן

באחת המודעות נאמר כי לללה מוראד

מר פרייהר השתתף כמספר | לכוא לעצרת גרולה שתיערך

פגישות בעניין הקרמת תחנת מחר בשעה תמש וחצי אחה־צ

שביתות והפגנות במעברות

השביתות וההפננות החלו | קוממה את התושבים לפעולות להתארגן כמה שעות לאחר אלה מתוך ניצול סבלם. המשכי תרשבי חלק מהמעברות חבריתו שהממשלה הודיעה על תכניו- רה הוזעקה הבוקר למפסר מעבי שביתת שבת בתביעה להעבי-תיה לשיכון יושבי המעברות רות בדי לשמור על המדר. רן לשיכוני קבע לקראת סירוב | בעונת החורף. לעבור לשיבונים שחוקמו בשר בכל המקומות נערכו הדפג. לום צום בילם במרחק מה ממקומות נות והשביתות כמעט בשעה

אחת ויש להניח כי יד מארגנת

הטלביויה. הוא סבור כי התכנית

של שתי חברות הרדיו הגרולות

כטבלה של 24 ארצות עומי

לוסיה. מרינות כפינלנד, אוסט־

סחות מכוניות ל-1000 נפש מא־

לירה לדולאר

תיידים יסכלו לירה לרולאר

די ארצותיהברית.

תוגשם בצורת הקמת התחנה כשי | רים.

וטלכיזיה בישראל מתנהל בארה"כ כין הגנרל סארנוב, נשיא חברת "ד. סי. אי." לבין מר בן אברמס, נשיא חברת 'אמר-סוך". על כך מסר הכוקר מר צבי באמריקה, אשר למכשירי הטל-סרייהר, לשעבר מנהל כללי של | ביזיה נראה שמספר ניכר של | נות העומרות כעת על הפרק ושי הרואר בישראל, שחזר מביקור מכשירים יושג ע"י תרומות יהו" רוצים להאכיף על הישוב הקרוש

נרשמו בישראל נשנת 1950 לפי רת ישראל כמקום ה-15 מבחינת מחקר שפורסם זה עתה על ירי היחם בין מספר מכוניותיה ואוכר הלשכה המרכזית לסטמיםטיקה.

מלאכותית בבורסה מחיר הייפוברנופיי

וחירולאר חשחורי בכורפח השחורה עלה השבוע כשיעור.

לדעת "וותיקי" הכורסה אין | החל מיום א', ה- 26 באוקטובר, כל הצדקה לתנורות ונוצרו באור | בהתאם להוראה של שר האוצר פן מלאכותי ע"ר ספסרים שנמאס החלפת הכספים. פרט לקכוצה | קטנה זו המעוניינת כייצור בהלה | קיבלו פומיה של 200 פרוטות. - חציכור אינו נסחב למשחם היו | באומן שקיבלו 920 טרוטה לדר

עד כה היה הטער של הרולר לחיירים 120 סר שה. נוסף לכך

הידוע סטיוארט אלסום והפיסיק-אי האטומי מר ראלף לאם, שה־ שתתך כפיחוח הפצצה האכומית הראשונה, נוער לחשוף את

רית איטליה, יוגוסלבית וימאן לביסוי פצצת

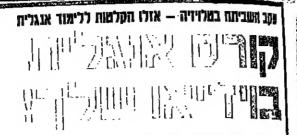
מלוא הפרשה של פצצת האטום הראשונה", כדי להוכית כי אלה. טראנסקציות טיפוסיות של לר: עם העלאת השער לרולר ארו"ב מער מא את שאר כל המי בורסת" ללא סילוקים בטוומנים. לתיירים תבוטל הפרמיו. דינות במירוץ החימוש האטומי.

הגליון הראשון של העתון הראשון בישראל בשבה הפוכנית

> Nowing TELEVISION.

יוביע ב־22,01,42 לחשיגו בכל הקיוסקים

Hinenin 60

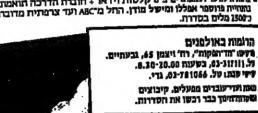

תוך יום־יומיים יודפסו מחדורות חדשות

ו 20 מלום ראשונות באנגלית (גילאי 11–3) סדרה משעשעת ב־4 קלטות ידאי חוברת חדרכה תואמת בהדרכת שוזי מילו ובתה שירי. • שנליח לוער ולמבוגרים (מנילאי 11) ב־6 קלטות וידאו + חוברת הדרכה האאו הבתיית אתרן קנלן ושיגל כחן. חחל מ־ABC ועד אוגלית מדוברת,

כי200 מלום כסדרה • צומיה לוער ולמכומים ב־6 קלטות וידאו + חוברת הדרכה תואמת נהוחית פווספר אפללו ומישל פודן. החל מ־ABC ועד צרפתית מדוברת

הרגמות באולפנים

הספר לקולנוע

מסתיימת ההרשמה לשלוש מומוח ● תחילת לימודים: 15 בנובמבר

· רינות רדיו והגשה טלויזיונית

שלושה מקומות אחרונים

הנחיית תכניות ומופעים 🗆 רוגשת חדשות תנין ם טקסטים: פרוזה, שירה, פרסומות

נשר התנכל בירושלים

. ניות נגד ישראל".

90 גרוש מטר

דונם אדמה בקרבת חיא.

במקום של התפתחות. 10

רגעים מרכו העיר היצ.

60 גדוש מאר

דונם אדמה בסכיבות שנ

בתים. מים. כביש. חשמי

בתוך זכרון יעקב

111107 ל-מפעל ובנין

בלפור 3. תיא פל. 1793

נגיב כלפי

ישראל: "לא

מלחמה ולא

אין למצרים שום כוונות

תוקפניות כלפי מרינת ישראל -אמר גנראל מוחמד נגיב, יאם

ממשלת מצרים בשיחה עם עתונאי תורכי בקאהיר. לשאלת העתונאי, אם תהי

תום ממשלת נניב חוזה שלום

עם ישראל, אמר גנרל נגיב,

שתוא מעדיף שלא להשיב על

על שאלת המופר, אם הגנר

אל נגיב סבור, כי המלחמה בין

ישראל למדינות ערך עלולה

להחדש, השיב הגנראל בקיצור:

"למצרים אין שום כותות תוקם

שאלה זו.

שלום"

נשר גדול, אשר התוכל לפועלים בהכשרת שטח קרה ירושלים, נלכר אתמול ע"י פועל ונמסר במתנה לגן החיות התנ"כי

בחקירת הממשלה הועלה, כירושלים. חנשר חב מעל ראשי הפועד לים וניסה לאחוו בבגרי אויך מהם: הפועלים נבהלו ועובו לר מוריה, עיראקו ירדן אסרו זה | גע קט את העבורה. אולם איד לא כבר הצגח סרטיה של השחקי | מהם, שבגראה היה לו נסיון כאי נית המצרית, שהיא בת 34 שנה | לוף חיות ועופות, לכר את הנשר ותחנות ראדיו ערכיות חדלו לשי | באמצעות חבל. שוטר שהגיע דר את תקליטיה, לאחר שנפוצו במקרה למשם הגן על הצער ספי שמועות שביקרה בישראל בעת בי הפועל שעמר להרנו והעביר לגן החיות. הנשר הוכנס לפן פיד חד כגן כרגי יללמרו לקוד

מת בגן החיות ואכ מהיצלח עד

שבילתה את חופשתה באירופה כקיץ השנה. לילה מוראר היא כת הורים | ואחים יועבר לקן הכללי של יהודיים. בעלה הוא יצרן הסרשים | הנשרים. המצרי ענאר וואגרי, לילה מורי אר השתתפה עם גרולי שחקני הסילם המצרי בכעשרים סרטים, בה.

בנדל מוחמר נגים

הזמרת ושחקנית הפילם

המצרית לילח מוראר זוכתה

אתמול מן תהאשמה שביקרה

בישראל ותרמה 20,000 ליים

מפקד להק נגיב עבאוה.

ממטחו של הגנראל נגיב, כתב

לסינדיקאט הפילם המצרי, כי

ש'לילה מוראר לא ביקרה כישרי

אל ואין שום ימוד להאשמה,

שתרמה לקרן ישראליתנ".

לכרן סיוע לישראל.

בית לסבא יוסף הקרי למשפחת ש. בוימן לחולרת חובר ואדבורה ונתך לחולהת כנם בפודה שפע ברכות ודוב נותו מאומים : חידו ושלום יונהן דורדינה

דבורה ונתן הלוי שמחים להודים על הולדת בכם בכורם

ומוטינים את פרוביהם, מכריהם וידיויהם לטקם הכנסווו לבריתו של אאניה שיתעיים אייה בביים אמותא- דים ביום רבים: יי חשון חשידו (29.10.52) שער 11,30 שער (29.10.52)

מוסנות פרסיות כא תשנתנה

קריעות רצף ם עתונאות ם תרגילים בקריאת ם דיקצים, אינטונציות, הגיירו נכונה ם שיטות נקרח, סינען ובדיקת טקסט.

קולנוע, טלויזיה, תיאטרון,

איפור טיפוסים ודמויות ם פעלולי איפור

חמישה מקומות אחרונים

– עיקרון פעולת הוידיאו ם מצלמת הוידיאו ם לחצעיר, לבגר, לחזקין ם איפור עיניים וידיים חפעלח, כיוונים, צמצם, זום ם צילומי אולפן ם תוספות שיער ם זקנים ושפמים ם פיאות וצילומי שטח (תרגילים מעשיים) וז סוגי עדשות ם הדבקות ם פצעים ופציעות ם איפור דמיוני שימושיהן ם תנועות מצלמה: פאן, טילט, דולי,

דיאו לטלויזיה

מספר המקומות מוגבל

חקורסים מומלצים ע"י מורים ואנשי חינוך בכירים.

03-317111 xvn

וטוכן יגיע אליך

מבחני כניסה וראיונות קכלת לבעלי השכלה תיכונית מלאח. פיטים נוספים: האולפנים המאוחדים, רחוב ויצמן 65, גבעתיים. טל. 11712-30, בין חשעות 20.00–8.30. בשישי שבת – 20.00–8.00, טל. 781066, גדי.

כאן, ממש כאן, 4 ומים ו־4 לילות

* ロ"山 125"ユ

תוכלו להעביר 4 ימים ו-4 לילות של חותשה מהנה שעליה חלמתם

הולידיו טבריה

עם מועדון-לילח ממואר ושלל תכניות משונות, בריכת שחיח, מועדון בריאות, סאונה, ג'אקודי, מתקנים רבים, מטבח עשיר ומגוון בטעמים פיקנטיים.

טלפון : ב-2-1901-2-3:

המחור כולל רמו שורות, לא כולל מע"מ

מיטו של שטיבן שפילברג

להיטי השנה בקולנוע

הצבע ארגמן הנוסע משימה פריום

(זהות בעבה) מרונוון י טרטו של ג'ק ניקולקון 🖈 מרוח שניירו לעץ הדובדבן בסרטו של מיכאל אנואו אנשוניוני

פול שריידר להשיג בספריות הוידיאו המובחרות

מופץ ע"י החברה הכללית למוסיקה (1973) בע"מ – חד ארצי רחוב חחילוון 4, רמת גן, טלפון 7825654

במשביר לצרכן כדאי לראות וכדאי לקנות

(1)

WARNER HOME VIDEO

